

***Sărbătorile lui Dumnezeu,
Anii Sabatici
& Jubileele***

*6 000 de ani se încheie la
jubileul de 1 000 de ani în anul
2022*

SARBATORILE LUI DUMNEZEU, ANII SABATICI SI JUBILEELE

Pentru a înțelege în mod complet rolul pe care îl vor avea Sărbătorilor Domnului, Anii Sabatici și Jubileele în ultimele momente ale istoriei acestui pământ, vizitați următoarele prezentări pe

YouTube: [6000 Years End in the Year 2022 Part 1 of 5](#)

1. Facebook: Luis F. Munilla (English)
2. Facebook: Luis Fernando Munilla (Español)
3. YouTube: Lou Munilla
4. Email: lou@SundayLawAlert.com

Înainte de moartea sa, Împăratul David „i-a poruncit lui Solomon, fiul său, spunând: Eu merg pe calea întregului pământ; tu fii tare de aceea și arată-te bărbat; Și păzește porunca DOMNULUI Dumnezeuul tău, de a umbla în căile lui, *de a ține statutele lui și poruncile lui și judecățile lui și mărturiile lui, precum este scris în legea lui Moise, ca să prosperi în tot ceea ce faci și oriunde te întorci;...*” - *Imparati 2:1-3*.

Acest studiu are în centru „statutele” lui Dumnezeu. Din citatul de mai sus, noi putem vedea că „statutele” nu semnifică același lucru cu „poruncile”. Când au fost ele pironite pe cruce? Sunt ele obligatorii astăzi?

NOTA:

Referințele biblice citate în acest studiu au fost luate din Authorized King James Version of the Scriptures și din traducerea în româna Fidela. Cuvântul „statute” a fost eradicat definitiv din traducerea New International Version și din traducerea lui Dumintru Cornilescu și a fost înlocuit cu „lege”, „legile”, „oranduiiri”, „porunci”, „precepte” distorsionând astfel sensul original și determinând mulți să confunde „statutele” cu „poruncile”.

Ezekiel 20:11, 12, 19, 20

STATUTELE LUI DUMNEZEU SUNT DE ASEMENEA PARTE A SIGILIULUI LUI DUMNEZEU

„Și *le-Am dat statutele mele* și le-am arătat judecățile mele, pe care dacă un om le împlinește, va trăi în ele. Mai mult, *le-Am dat de asemenea Sabatele mele, să fie un semn între mine și ei*, ca să știe că eu sunt DOMNUL care îi sfințește.” –Ezekiel 20:11, 12.

„Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeuul vostru; *umblați în statutele mele* și păziți judecățile mele și împliniți-le; *Și sfințiți Sabatele mele; iar ele vor un semn* între mine și voi, ca să cunoașteți că Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeuul vostru.” –Ezechiel 20:19, 20.

Sunt Statutele lui Dumnezeu „obligatorii pentru oamenii de orice vârstă atât cât va exista omul”?

„Ca urmare a încălcării continue, legea morală a fost repetată cu o mare măreție din Sinai. Hristos I-a dat lui Moise precepte religioase care trebuiau să guverneze viața de zi cu zi. *Aceste statute au fost date în mod explicit pentru a păzi cele zece porunci. Ele nu erau niște tipuri umbroase care trebuiau să treacă odată cu moartea lui Hristos. Ele trebuiau să fie obligatorii pentru bărbații de orice vârstă, atâta timp cât ar dura timpul.* Aceste precepte au fost consolidate de puterea Legii Morale și au explicat în mod clar și definitiv acea lege. . . . Hristos vorbește astfel:

„Nu oricine Imi spune: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerului; ci cel ce face voia Tatălui meu care *este* în cer.” Care este voia Tatălui? Ca noi să păzim poruncile Lui. *Hristos, pentru a consolida voința Tatălui, a devenit autorul statutelor* și al preceptelor date de Moise poporului lui Dumnezeu. Creștinii care îl înalță pe Hristos, dar se luptă împotriva Legii care guvernează biserica evreiască, îl postează pe Hristos împotriva lui Hristos.” - Ellen G. White, *The Review and Herald*, 6 mai 1875.

Ezekiel 36:25-27

Sraturile lui Dumnezeu sunt legate de oborarea Duhului Sfânt!

„Atunci voi stropi apă curată peste voi și veți fi curați de toată murdăria voastră și de toți idoli voștri, *de acestea* vă voi curăți. *De asemenea vă voi da o inimă nouă* și un duh nou voi pune în voi; și voi lua inima de piatră din carnea voastră și vă voi da o inimă de carne. *Și voi pune duhul meu în voi și vă voi face să umblați în statutele Mele* și voi veți păzi judecățile mele și le *veți* împlini.” –Ezechiel 36:25-27.

„Profețiile din capitolul optsprezece din Apocalipsa vor fi împlinite în curând. În timpul proclamării soliei celui de-al treilea înger, un „alt înger” se va „coborî din cer, având o mare putere”, iar pământul trebuie să fie „luminat de slava Lui”. . . . În timpul mării strigari. . . . lumina adevărului prezent va străluci peste tot. . . . Cuvântul declară: . . . „Și voi pune duhul meu în voi și vă voi face să umblați în statutele Mele”[Ezechiel 36: 25-27]. Aceasta este coborârea Duhului Sfânt, trimis de Dumnezeu pentru a-și îndeplini lucrarea. . . . În timp ce bărbații, femeile și copiii proclamă Evanghelia, Domnul va deschide ochii orbilor pentru a vedea statutele Lui și va scrie pe inima cu adevărat pocăită Legea Lui.” - Ellen G. White, The Review and Herald, „*Lucrarea de Incheiere*”, 13 octombrie 1904.

Exodul 15:26

Această promisiune a fost făcută Păstrătorilor Statutelor și cei 144 000 vor avea nevoie de ea atunci când Plagile lui Dumnezeu sunt turnate peste cei răi

„Și a spus: Dacă vei da ascultare cu toată atenția la vocea DOMNULUI Dumnezeuul tău și vei face ceea ce este drept înaintea ochilor lui și vei deschide urechea la poruncile lui și vei ține toate statutele lui, nu voi pune peste tine niciuna din aceste boli pe care le-am adus peste egipteni; căci eu *sunt* DOMNUL care te vindecă.” –*Exodul 15:26.*

Leviticul 26:3, 4

Avem nevoie de această promisiune, făcută păzitorilor statutelor, pe măsură ce ieșim din orașe

“Dacă umblați în statutele mele și țineți poruncile mele și le împliniți, atunci vă voi da ploaie la timpul convenit și pământul își va aduce venitul lui și pomii câmpului își vor aduce rodul lor.” – *Leviticul 26:3, 4.*

1 Ioan 3:4

Următoarea declarație include statutele lui Dumnezeu ca parte a Legii Sale Morale

“Oricine practică păcatul, de asemenea încalcă legea; căci păcatul este încălcarea legii.” –*1 Ioan 3:4.*

„Scripturile declară că „păcatul este încălcarea legii”(1 Ioan 3: 4) și că „prin lege *este* cunoștința păcatului”(Romani 3:20). Pentru a-și vedea vinovăția, păcătosul trebuie să-și testeze caracterul prin marele standard al neprihănirii lui Dumnezeu. Pentru a-și

descoperi defectele, trebuie să se uite în oglinda statutelor divine.”-Ellen G. White, *Spirit of Prophecy*, Vol. 4, paginile 297, 298.

Psalmul 119

„Statutele” apar în 22 de versete. „, Poruncile” apar în 21 de versete.

Vă rugășm, Vedeți Psalmul 119:5, 8, 12, 16, 23, 26, 33, 48, **54**, 64, 68, 71, **80**, 83, 112, 117, **118**, 124, 135, 145, **155**, și 171.

Deuteronom 4:10-14

Legământul lui Dumnezeu de la Horeb [Muntele Sinai] include Statutele lui Dumnezeu

„ Numai ia seama la tine însuși și păzește-ți sufletul cu atenție, ca nu cumva să uiți lucrurile pe care ochii tăi le-au văzut, și să se depărteze de inima ta în toate zilele vieții tale, ci să le predai fiilor tăi și fiilor fiilor tăi; *Mai ales* în ziua când ai stat în picioare înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău în Horeb, când DOMNUL mi-a spus: Adună-mi poporul și îi voi face să audă cuvintele mele, ca să învețe să se teamă de mine în toate zilele cât vor trăi pe pământ și să îi învețe pe copiii lor. Și v-ați apropiat și ați stat în picioare la poalele muntelui; și muntele ardea cu foc până în inima cerului, cu întuneric, nori și întuneric adânc. Și DOMNUL v-a vorbit din mijlocul focului; ați auzit vocea cuvintelor, dar nu ați văzut nicio înfățișare, *ați auzit* numai o voce. Și el v-a spus Legământul Său, pe care v-a poruncit să îl împliniți, *adică* cele zece porunci; și le-a scris pe două table de piatră. Și DOMNUL mi-a poruncit în acel timp să vă învăț statute și judecăți, să le împliniți în țara în care treceți să o stăpâniți.” –Deuteronom 4:10- 14.

Deuteronom 5:1, 2

Legământul lui Dumnezeu la Horeb va fi reînnoit în ultimele zile

„ ȘI Moise a chemat tot Israelul și le-a spus: Ascultă, Israele, statutele și judecățile pe care le vorbesc astăzi în urechile voastre, ca să le învățați și să le țineți și să le împliniți. DOMNUL Dumnezeuul nostru a făcut cu noi un legământ în Horeb.” –Deuteronom 5:1,2.

„ Favoarea lui Dumnezeu față de Israel a fost întotdeauna condiționată de ascultarea lor. La poalele muntelui Sinai, ostile lui Israel au intrat în relații de legământ cu

Dumnezeu. . . Și când, câteva zile mai târziu, Legea lui Dumnezeu a fost rostită de pe Sinai [Horeb] și instructii aditionale in forma de statute si judecati au fost comunicate prin intermediul lui Moise, Israelii într-un glas au promis din nou: „Vom face toate cuvintele pe care DOMNUL le-a spus.” Exod 24: 3. Moise a fost inspirat să rostească o profeție care să prezinte rezultatul sigur al apostaziei. Cu claritate el a descoperit răul care ar rezulta dintr-o abatere de la statutele lui Iehova. . . . În ultimele zile ale istoriei acestui pământ, legământul lui Dumnezeu cu oamenii care păzesc poruncile Lui trebuie să fie reînnoit.” –Ellen G. White, *The Review and Herald*, “A Door of Hope”, February 19, 1914, and concluded February 26, 1914. [Emphazele ne apartin]

Deuteronom 5:27-31

După ce s-au temut de vocea lui Dumnezeu, evreii sunt trimiși în corturile lor și Statutele sunt date lui Moise ,, direct de pe buzele lui Hristos”

„Apropie-te tu și auzi tot ce va spune DOMNUL Dumnezeuul nostru și vorbește-ne tu, tot ce îți va vorbi DOMNUL Dumnezeuul nostru; și vom auzi și vom face. Și DOMNUL a auzit vocea cuvintelor voastre, când mi-ați vorbit, și DOMNUL mi-a spus: Am auzit vocea cuvintelor acestui popor, pe care le-a spus către tine, bine au spus tot ce au spus. O, de ar în ei o astfel de inimă, ca să se teamă de mine și să păzească întotdeauna toate poruncile mele, ca să le fie bine, lor și copiilor lor, pentru totdeauna! Du-te, spune-le: Întoarceți-vă la corturile voastre. Dar cât despre tine, stai aici lângă mine și îți voi spune toate poruncile și statutele și judecățile care să îi înveți să le împlinească în țara pe care le-o dau să o stăpânească.” –*Deuteronom 5:27-31.*” –Ellen G. White, *The Review and Herald*, June 6, 1899.

„Domnul a specificat clar datoria acelor pe care El I-a creat . . . aceeași voce care a pronunțat predica de pe munte I-a vorbit lui Moise din stâlpul de nor, cerând ascultarea din partea copiilor lui Israel: „Tu ești un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeuul tău... . Prin urmare, să păziți poruncile, statutele și judecățile pe care vi le poruncesc astăzi să le faceți.” . . . Aceste cuvinte au venit direct de pe buzele lui Hristos. El era același Adevărat Mântuitor al poporului Său atunci la fel ca și atunci când A venit în lumea noastră în formă umană.” -Ellen G. White, *The Review and Herald*, 6 iunie 1899.

Maleahi 4:4-6

Mesajul lui Ilie implică Statutele lui Dumnezeu și se aplică părinților și slujitorilor

„Amintiți-vă legea lui Moise, servitorul meu, pe care i-am poruncit-o în Horeb pentru tot Israelul, cu statutele și judecățile. Iată, vă voi trimite pe profetul Ilie înainte de a veni ziua DOMNULUI cea mare și înspăimântătoare; și el va întoarce inima părinților la copii și inima copiilor la părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc pământul cu blestem.” –*Maleahi 4:4-6*.

„Slaba considerație care se acorda Legii lui Dumnezeu chiar de către conducătorii religioși a provocat mult rău. Învățătura care s-a răspândit atât de mult, că statutele divine nu mai sunt deloc obligatorii pentru oameni, este asemenea idolatriei în efectele ei asupra moralității oamenilor. Aceia care caută să slăbească cerințele Legii sfinte a lui Dumnezeu lovesc direct la temelia guvernării familiilor și națiunilor. Părinții religioși care dau greș în a umbla pe calea rânduielilor Lui nu pot porunci casei lor să țină calea Domnului. Legea lui Dumnezeu nu este pentru aceștia o regulă a vieții... În privința aceasta, o reformă este necesară — o reformă care să fie profundă și cuprinzătoare. Părinții trebuie să se schimbe; slujitorii Domnului au nevoie să se schimbe; ei au nevoie de Dumnezeu în familiile lor.” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profet*, pag. 143.

Deuteronom 6:1, 2, 8

„Și să le legi [Statutele] ca semn pe mâna ta și ... ca fruntarii între ochii tăi.”

„ACUM acestea sunt poruncile, statutele și judecățile, pe care a poruncit DOMNUL Dumnezeuul vostru să vă învăț să le împliniți în țara în care mergeți să o stăpâniți; Ca să te temi de DOMNUL Dumnezeuul tău, să îți toate statutele lui și poruncile lui, pe care îți le poruncesc, tu și fiul tău și fiul fiului tău, în toate zilele vieții tale; și ca să îți se lungească zilele. ... Și să le legi ca semn pe mâna ta și să îți fie ca fruntarii între ochii tăi.” –*Deuteronom 6:1, 2, 8*.

Deuteronomy 28:1, 2, 15, 45

Binecuvântările și blestemele lui Dumnezeu sunt condiționate de păzirea statutelor lui Dumnezeu

„ȘI se va întâmpla, dacă vei da ascultare cu atenție vocii DOMNULUI Dumnezeuul tău, luând seama să împlinești toate poruncile lui, pe care îți le poruncesc astăzi, că DOMNUL Dumnezeuul tău te va înălța mai presus de toate națiunile pământului, și toate aceste binecuvântări vor veni peste tine și te vor ajunge, dacă vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeuul tău. ... Dar se va întâmpla, dacă nu vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să iei seama și să împlinești toate poruncile lui

și statutele lui, pe care ți le poruncesc astăzi, că toate blestemele acestea vor veni peste tine și te vor ajunge. ... Mai mult, toate aceste blesteme vor veni peste tine și te vor urmări și te vor ajunge, până vei fi nimic, pentru că nu ai dat ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să păzești poruncile lui și statutele lui, pe care ți le-a poruncit.” –Deuteronom 28:1, 2, 15, 45.

Evrei 7:5

„Zeciuielele” nu fac parte din cele 10 Porunci. Care „Lege” este descrisă de Pavel mai jos?

„Și, într-adevăr, cei dintre fiii lui Levi, care primesc serviciul preoției, conform legii au poruncă să ia zeciuiele de la popor, adică de la frații lor, cu toate că au ieșit din coapsele lui Avraam. ” - Evrei 7:5.

Numeri 18:21-23

Zeciuiala este un Statut „stabilit de Dumnezeu” și parte din Legea Morală a lui Dumnezeu

„Și, iată, am dat copiilor lui Levi toate zeciuielele ca o moștenire, pentru serviciul lor pe care îl servesc, serviciul tabernacolului întâlnirii. Nici nu trebuie de aici înainte să se apropie copiii lui Israel de tabernacolul întâlnirii, ca nu cumva să poarte vreun păcat și să moară. Ci Leviții să facă serviciul tabernacolului întâlnirii și să poarte nelegiuirea lor, acesta să fie un statut pentru totdeauna prin generațiile voastre, ca în mijlocul copiilor lui Israel ei să nu aibă nicio moștenire.” –Numeri 18:21-23.

„Dar rânduiala zecimii nu a început cu evreii. Din cele mai vechi timpuri Domnul a cerut zecimea pentru Sine, iar cererea aceasta a fost recunoscută și onorată. Avraam i-a plătit zecime lui Melhisedec, preotul Dumnezeului Celui Prea Înalt (Geneza 14, 20; 28, 22). Când Iacov era călător și fugăr la Betel, I-a făgăduit Domnului: „Îți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da“. Când israeliții erau pe punctul de a fi constituiți ca națiune, li s-a REAFIRMAT legea zecimii ca unul din statutele poruncite de Dumnezeu, de a carei ascultare depindea buna lor stare.” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeti*, pag. 525

Genesis 26:5

Statutele lui Dumnezeu au fost ținute de Avraam cu 430 de ani înainte ca Legea Ceremonială să fie data lui Moise

„Pentru că Avraam a ascultat de vocea mea și a păzit însărcinarea mea, poruncile mele, statutele mele și legile mele.” –Geneza 26:5.

Leviticul 3:17

Interzicerea consumului grasimii și a sangelui este un Statut

„ Acesta să fie un statut continuu pentru generațiile voastre, prin toate locuințele voastre: Să nu mâncați nici grăsime nici sânge. ” –*Leviticul 3:17*.

Mii dintre aceia care mărturisesc a crede Scripturile sunt confunzi în ceea ce privește reforma sănătății, deoarece nu înțeleg statutele lui Dumnezeu.

„ Cautând să arunce dispreț asupra statutelor divine, Satana a pervertit învățăturile Bibliei și aceste rătăcirii au fost în felul acesta încorporate în credința miilor de oameni care mărturisesc a crede în Scriptură. Ultima mare luptă dintre adevăr și rătăcire nu este decât bătălia finală a unei lupte îndelungate cu privire la Legea lui Dumnezeu. În această luptă intrăm acum — o luptă între legile oamenilor și preceptele lui Iehova, între religia Bibliei și religia fabulelor și a tradiției.” –Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 582.

Leviticus 10:9

Interzicerea consumului de alcool este un Statut

„ Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron, zicând: Să nu bei nici vin nici băutură tare, nici tu, nici fiii tăi cu tine, când intrați în tabernacolul întâlnirii, ca să nu muriți, acesta să fie un statut pentru totdeauna, prin toate generațiile voastre;...” –*Leviticul 10:8, 9*.

Acest statut nu era aplicabil numai lui Aaron și leviților; Apostolul Petru clarifică faptul că acest Statut ni se aplică și nouă.

„ Dar voi sunteți generație aleasă, preoție împărătească, națiune sfântă, popor special, ca să arătați laudele celui ce v-a chemat din întuneric în lumina lui minunată; ...” – *1 Petru 2:9*.

Leviticul 10:10, 11

Interzicerea consumului de animale necurate este un Statut

„ Și ca să puteți deosebi între *ce este sfânt și ce nu este sfânt și între ce este curat și ce nu este curat*. Și să îi învățați pe copiii lui Israel toate statutele pe care DOMNUL le-a spus prin mâna lui Moise.” –*Leviticul 10:10, 11*.

Geneza 7:2

Noe a respectat Statutele lui Dumnezeu. El a luat în corabie din animalele curate câte șapte Perechi, și din cele necurate câte doua perechi

„Din fiecare fiară curată să iei la tine câte șapte perechi, partea bărbătească și partea sa femeiască, și din fiarele care nu sunt curate, câte două, partea bărbătească și partea sa femeiască.” –Geneza 7:2.

„ Marele plan de mântuire are ca rezultat readucerea lumii în grația lui Dumnezeu. Tot ce a fost pierdut prin păcat va fi restaurat. ... Timp de șase mii de ani, Satana s-a luptat să-și mențină stăpânirea pe pământ. Acum, planul de la origini al lui Dumnezeu privind crearea lui va fi împlinit. ... (The sacred statutes which Satan has hated and sought to destroy, will be honored throughout a sinless universe.) Statutele sfinte pe care Satana le-a urât și pe care a căutat să le distrugă vor fi onorate de întregul univers, sfânt și fără păcat.” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeti*, pag. 342.

Leviticus 23:1-3

Sabatul este prima dintre sărbătorile lui Dumnezeu. Dacă noi pironim Sarbatorile pe cruce, noi trebuie să pironim de asemenea și Sabatul!

„ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Referitor la sărbătorile DOMNULUI, pe care le veți proclama adunări sfinte, acestea sunt sărbătorile mele. În șase zile să se facă lucrare, dar ziua a șaptea este Sabatul odihnei, o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare în ea, acesta este Sabatul DOMNULUI în toate locuințele voastre.” –Leviticul 23:1-3.

Bisericile Si Adventiștii Nominali Vor Fi Infuriați, Odata Ce Sabatul Este Proclamat Cu Mai Multa Putere!

„Iar la începutul timpului de strâmtorare, am fost umpluți de Duhul Sfânt pe măsura ce mergeam și vesteam cu mai multa putere Sabatul. Acest lucru a umplut de mânie celelalte biserici și pe adventiștii nominali, întrucât nu puteau combate cu succes adevărul despre Sabat.” –Ellen G. White, *Srieri timpurii*, pag. 33.

Leviticul 23:6-8, 14, 15, 21, 27, 31, 34-36, 41

Dumnezeu spune de patru ori că Sărbătorile Sale Sunt Statute Veșnice!

„Și în ziua a cincisprezecea a aceleași luni este sărbătoarea azimelor ... În ziua întâi să aveți o adunare solemnă ... în ziua a șaptea este o adunare solemnă ... Și să nu mâncați nici pâine nici grâne prăjite nici spice verzi, până în aceeași zi în care ați adus un dar Dumnezeului vostru, acesta să fie un statut veșnic prin toate generațiile voastre în toate locuințele voastre. Și să vă numărați din ziua următoare sabbatului, din ziua în care ați adus mănunchiul ofrandei legănate; șapte sabbate întregi... Și să proclamați în aceeași zi, să vă fie o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea, acesta să vă fie un statut veșnic în toate locuințele voastre prin toate generațiile voastre. ... De asemenea în ziua a zecea a acestei a șaptea luni să fie o zi a ispășirii, aceasta să fie o adunare solemnă, sfântă pentru voi ... Să nu faceți niciun fel de lucrare; un statut veșnic să fie prin toate generațiile voastre în toate locuințele voastre. ... Ziua a cincisprezecea a acestei a șaptea luni, să fie sărbătoarea corturilor ... În prima zi să fie o adunare solemnă sfântă ... în ziua a opta să fie o adunare solemnă ... Și să țineți o sărbătoare pentru DOMNUL, șapte zile pe an. Acesta să fie un statut veșnic în generațiile voastre, să o sărbătoriți în luna a șaptea.” –Leviticul 23:6-8, 14, 15, 21, 27, 31, 34-36, 41.

Următoarele 3 Porunci NU AU FOST NICIODATA SCHIMBATE!

Exodul 23:14-17

„De trei ori pe an ține-mi o sărbătoare. Ține sărbătoarea azimelor ... Și sărbătoarea secerișului ... și sărbătoarea culesului, care este la sfârșitul anului. ... De trei ori pe an toți cei de parte bărbătească să se prezinte înaintea Domnului DUMNEZEU.”

Exodul 34:18-23

„Ține sărbătoarea azimelor. ... Și să ții sărbătoarea săptămânilor, ale primelor roade ale secerișului grâului și sărbătoarea recoltei la sfârșitul anului. De trei ori într-un an toți copiii tăi de parte bărbătească să se arate înaintea Domnului DUMNEZEU, Dumnezeul lui Israel.”

Deuteronom 16:16

„De trei ori pe an, toată partea ta bărbătească să se înfățișeze înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care îl va alege; la sărbătoarea azimelor și la sărbătoarea

săptămânilor și la sărbătoarea corturilor și să nu se înfățișeze înaintea DOMNULUI cu mâna goală;...”

„Domnul nu repetă lucruri care nu au o mare importanță.”

În Levitic 23, Dumnezeu se referă de patru ori la sărbătorile Lui sau la adunările sfinte ca „legi veșnice în toate locuințele voastre în generațiile voastre” (în versetele 14, 21, 31, 41) și poruncește în trei locuri diferite (Exodul 23:17, Exodul 34:18-23 și Deuteronom 16:16), ca noi să le respectăm.

„Domnul nu repetă lucruri care nu au o mare importanță.” –Ellen G. White, *Manuscript Releases*, Volume 8, page 413.

„Veniți acum să ne judecăm.”

„Statutele” lui Dumnezeu au fost păstrate de Noe înainte de potop și de Avraam, cu 430 de ani înainte ca Legea Ceremonială să fie dată lui Moise; zeciuiala este un „statut stabilit divin”; interdicția de a mânca grăsime sau sânge este un statut; interdicția de a bea vin fermentat este un statut; și interdicția de a mânca carne necurată este un statut.

Ca ultima generație a lui Dumnezeu, înțelegem acum că și sărbătorile Lui sunt statute și ajungem la concluzia că au fost pironite pe cruce.

Oare nu ne comportăm și noi ca și protestanții care pretind că doar nouă din cele zece porunci sunt obligatorii? Dacă statutele ar fi fost pironite pe cruce, ar trebui să oprim întoarcerea zeciuiei? Ar trebui să începem să nu respectăm reforma în domeniul sănătății? De ce să tratăm Sărbătorile în mod diferit? **Ele nu sunt altceva decât întâlnirile, reuniturile de tabara la timpurile hotarate de Dumnezeu.**

„În timpul sfârșitului fiecare instituție divină trebuie restaurată.”

„La vremea sfârșitului, orice instituție divină va fi restatornicită. Spărtura făcută în Lege atunci când Sabatul a fost schimbat de om urmează să fie reparată.” –Ellen G. White, *Profeți și Regi*, pag. 678.

Contextul celor de mai sus se aplică Sabatului. Totuși, observați mai jos că statutele lui Dumnezeu sunt de asemenea „divine.”

„ Pentru a descoperi defectele sale, (pacatosul) trebuie să se uite în oglinda **statutelor divine**.” –Ellen G. White, *Spirit of Prophecy*, Vol. 4, pag. 297, 298.

„ Când izraelitii erau pe punctul de a fi constituiți ca națiune, li s-a reafirmat legea zecimii ca un **statut poruncit de Dumnezeu (divinely ordained statutes)**, de a cărei ascultare depindea buna lor stare.” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 525.

Dacă Sărbătorile lui Dumnezeu au fost pironite pe cruce, de ce Duhul Sfânt a coborât la sărbătoarea Cincizecimii, 50 de zile după Cruce?

„ **Și când se împlinea ziua Cincizecimii**, erau toți într-un gând la un loc. Și dintr-o dată a venit un sunet din cer ca al unui vânt vijelios, puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și le-au apărut limbi despicate ca de foc și s-au așezat peste ecare dintre ei. Și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt...” –*Faptele apostolilor 2:1-4*.

Fapte 3:19 declară că împlinirea finală a revărsării Duhului Sfânt este încă în viitor. Rezultă că acest eveniment va avea loc la sărbătoarea Cincizecimii.

La 25 de ani după Cruce, Pavel a ținut Sărbătoarea Paștelui timp de opt zile cu convertiții săi?

„ Iar noi am navigat din Filipi **după zilele azimelor** și am venit la ei în Troas în cinci zile; unde am rămas șapte zile.” –*Acts 20:6*. “ La Filipi, au zăbovit **pentru prăznuirea Paștelor**. Numai Luca a rămas cu el, ceilalți membri ai grupei trecând la Troa spre a-l aștepta acolo. Filipenii erau cei mai iubitori, cei mai credincioși și cei mai sinceri dintre convertiții apostolului și, în timpul celor **opt zile ale sărbătorii**, el s-a bucurat de o pașnică și fericită comuniune cu ei.” –Ellen G. White, *Faptele Apostolilor*, pag. 390, 391.

Zaharia 14: 4, 5, 16-19 a profetizat că toți cei răi vor fi distruși în timpul sărbătorii corturilor?

Context: Cei Răi Distrusi La A Treia Venire

Timpul: In Timpul Sărbătorii Corturilor

„ **Și picioarele Lui vor sta în acea zi pe muntele Măslinilor** ... și muntele Măslinilor se va despica în mijlocul său... Și se va întâmpla, că oricine care rămâne din toate națiunile care au venit împotriva Ierusalimului se vor urca din an în an să se închine Împăratului, DOMNULUI oștirilor, și să țină **sărbătoarea tabernacolelor**. Și va fi

astfel, că oricine nu se va urca din toate familiile pământului la Ierusalim să se închine Împăratului, DOMNULUI oștirilor... va fi plaga cu care DOMNUL va lovi păgânii care nu urcă să țină sărbătoarea tabernacolelor. Aceasta va fi pedeapsa Egiptului și pedeapsa tuturor națiunilor care nu urcă să țină sărbătoarea tabernacolelor.” – Zaharia 14:4, 5, 16-19.

Dacă comparăm Zaharia 14 cu 1 Tesaloniceni 4:16, 17, recunoaștem că Zaharia 14 se referă la a Treia Venire a lui Hristos, deoarece la a Doua Venire, în 1 Tesaloniceni 4, î-L întâlnim pe Domnul în văzduh și picioarele Sale nu ating niciodată pământul.

Când Isus vine a Doua Oară, sfinții Săi sunt fie vii pe pământ, fie morți și așteaptă să fie înviați. Picioarele lui Isus nu vor atinge pământul; „cei morți în Hristos se vor scula primii”, iar cei neprihăniți vor „întâlni pe Domnul în văzduh” (1 Tesaloniceni 4:16, 17), pe când cei răi vor fi distruși de „strălucirea venirii Sale” (2 Tesaloniceni 2: 8).

Apostolul Ioan afirmă că la a doua venire, cei neprihăniți „au trăit și au domnit cu Hristos o mie de ani”, dar restul celor morți (cei răi morți) „nu au înviat până nu s-au terminat cei o mie de ani.” –Apocalipsa 20:4, 5.

La sfârșitul celor o mie de ani, Hristos se întoarce a treia oară. În acel moment, El va veni cu toți sfinții Săi care au trăit împreună cu El în ceruri timp de o mie de ani „și picioarele Lui vor sta în acea zi pe muntele Măslinilor”(Zaharia 14: 4). În versetul 5 Zaharia afirmă: „Domnul, Dumnezeul meu, va veni și toți sfinții împreună cu Tine.”

După cei o mie de ani, Ioan Revelatorul a văzut că Orașul Sfânt a coborât din cer (Apocalipsa 21: 2). Apoi a văzut că Tronul lui Dumnezeu este stabilit în Cetatea Sfântă, aici pe pământ, de unde Dumnezeu va conduce Universul (Apocalipsa 21: 22-24).

Ca o împlinire a făgăduinței lui Isus: „Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul” (Matei 5: 5), sfinții care au locuit în cer timp de o mie de ani își iau locul în Cetatea Sfântă. În același timp, morții cei răi care au înviat la sfârșitul celor o mie de ani (Apocalipsa 20:5), alături de Satana, care a fost legat, dar este eliberat la sfârșitul celor o mie de ani (Apocalipsa 20:1-7), încearcă să cucerească Orașul Sfânt (Apocalipsa 20: 9).

„Sarbatoarea Corturilor... îndrepta privirea către ziua cea mare a recoltei sfârșitului... Atunci vor pieri toti nelegiuitii.” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeti*, pag. 541.

Domnul Isus a spus: „Iar când veți vedea Ierusalimul încercuit de armate, atunci să știți că pustiirea lui este aproape.” (Luca 21:20). În conformitate cu Zaharia 14:16, toate

neamurile pământului vor veni împotriva Ierusalimului chiar înainte ca Domnul să distrugă pe cei răi; această profeție se va împlini atât la a Doua Venire, cât și la a Treia Venire. Cei răi vii vor fi distruși la a Doua Venire și toți cei răi răzvrățiți vor lua parte la a doua moarte (*Apocalipsa 20: 6*), la cea de-a Treia Venire.

Sfinții sunt singurii care au rămas din toate națiunile care au venit împotriva Ierusalimului, deoarece toți cei răi au fost distruși la a Doua Venire. Toți s-au adunat în Orașul Sfânt pentru a păzi Sărbătoarea Corturilor.

„Și se va întâmpla, *că* oricine care rămâne din toate națiunile care au venit împotriva Ierusalimului **se vor urca din an în an** să se închine Împăratului, DOMNULUI oștirilor, și **să țină sărbătoarea tabernacolelor**.” –*Zaharia 14:16*.

La a Treia Venire, are loc a Doua Inviere pentru toți cei răi, nelegiuiți (*Apocalipsa 20: 4, 5*); în loc să păstreze Sărbătoarea Corturilor, ei vor încerca să cucerească Cetatea Sfântă și focul va coborî din ceruri și îi va mistui (*Apocalipsa 20: 9*).

„Și va fi *astfel*, *că* oricine nu se va urca din *toate* familiile pământului la Ierusalim să se închine Împăratului, DOMNULUI oștirilor, peste ei nu va ploaie. Și dacă familia Egiptului nu urcă și nu vine, aceea nu va avea ploaie; va fi plaga cu care **DOMNUL va lovi păgânii care nu urcă să țină sărbătoarea tabernacolelor**. Aceasta va pedeapsa Egiptului și **pedeapsa tuturor națiunilor care nu urcă să țină sărbătoarea tabernacolelor**.” –*Zaharia 14:17-19*.

„**Sarbatoarea Corturilor**...îndrepta privirea catre ziua cea mare a recoltei sfârșitului, când Domnul secerișului îi va trimite pe secerătorii Săi pentru a strânge neghina în snopi, ca sa fie arsă, și pentru a aduna grâul în grânarul Său. **Atunci vor pieri toti nelegiuitii**.” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 541.

Din moment ce cei răi sunt distruși cu strălucirea venirii Domnului conform celor scrise in 2 Tesaloniceni 2:8, rezultă din aceasta că a Doua Venire TREBUIE să aiba loc în toamna anului, puțin înainte de Sărbătoarea Corturilor(Tabernacolelor)!

„**Ar fi bine ca poporul lui Dumnezeu din zilele noastre sa aiba o sarbatoare a corturilor...**” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 540, 541.

1 Corinteni 5:1, 7, 8

De ce a scris apostolul Pavel: "De aceea, să păzim Sărbătoarea"?

„PRETUTINDENI se aude că printre voi *este* curvie; și o astfel de curvie cum nici chiar printre neamuri nu este numită, încât unul să aibă pe soția tatălui său. ... De aceea curățați dospeala veche, ca să fiți un aluat nou, așa nedospiți cum sunteți. Căci de fapt Cristos, paștele nostru, a fost sacrificat pentru noi. De aceea să ținem sărbătoarea nu cu dospeală veche, nici cu dospeala răutății și stricăciunii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.”

Biserica din Corint a fost orbită în propriul ei păcat. Ei s-au adunat să serbeze Sărbătoarea Azimilor, știind că erau prezenți cei care traiau în „păcatul deschis”. Pavel le reproșează și le explică că, curățirea casei de tot ce conține dospeala pentru perioada de șapte zile (Exodul 12:19) simbolizează îndepărtarea păcatului din inimă. Apoi îi convinge să „respecte sărbătoarea” nu cu dospeala răutății și a stricăciunii, ci cu pâinea nedospită a sincerității și a adevărului.

Dacă Sărbătorile lui Dumnezeu au fost pironite pe Cruce, de ce a intrat Isus în Sfânta Sfintelor din Sanctuarul Ceresc la mai mult de 1800 de ani după Cruce, doar la Sărbătoarea Marii Zile a Ispășirii, la 22 octombrie 1844?

„Astfel, ziua a zecea a lunii a șaptea, Ziua cea mare a Ispășirii, timpul curățirii Sanctuarului, care în anul 1844 cadea la douăzeci și două Octombrie, a fost considerată ca timp al revenirii Domnului.” –Ellen G. White, *The Great Controversy*, page 400.

Dacă Domnul Isus a intrat în Sfânta Sfintelor în Ziua Ispășirii în 1844, rezultă că, în împlinirea lui Levitic 16, când lucrarea de Ispășire din Sanctuarul Ceresc se va încheia, Isus la fel va părăsi Sfânta Sfintelor în Ziua Ispășirii!

„Acum are loc evenimentul prefigurat în ultimul serviciu solemn al Zilei de Ispășire. Când lucrarea din Sfânta Sfintelor se încheia... atunci era adus înaintea Domnului țapul cel viu... (Leviticul 16: 21). Tot astfel, când lucrarea de ispășire din Sanctuarul ceresc se va încheia, în prezența lui Dumnezeu, a îngerilor cerești și a oștilor celor răscumpărați, păcatele poporului lui Dumnezeu sunt puse asupra lui Satana; el va fi declarat vinovat de toate relele pe care le-a provocat să le înfăptuiască. Si după cum țapul era trimis departe, într-un tinut nelocuit, tot așa și Satana va fi

alungat pe pamântul pustiit, o pustietate nelocuită și stearpă.” –Ellen G. White, *The Great Controversy*, page 658.

„Sunt mulți aceia care încearcă să amestece aceste două sisteme, folosind textele care vorbesc despre legea ceremonială pentru a dovedi ca Legea Morală a fost desființată; dar aceasta înseamnă a strica Scripturile. Deosebirea dintre cele două sisteme este cuprinzătoare și lămurită. Sistemul ceremonial consta din simboluri care Îl preînchipuiau pe Hristos, Jertfa și preoția Lui. Această lege rituală, cu jertfele și rânduielile ei, trebuia să fie îndeplinită de evrei până când preînchipuirea întâlnea realitatea în moartea Domnului Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii. Atunci trebuia să înceteze toate jertfele. Aceasta este legea, sau zapisul cu poruncile lui, „care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic ... și pe care l-a nimicit, pironindu-l pe cruce“ (Coloseni 2, 14).” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 365.

Sărbătorile lui Dumnezeu arata doar spre Sacrificiul Domnului Isus pe Cruce, sau și dincolo de ea?

„Sărbătoarea Corturilor...îndrepta privirea către ziua cea mare a recoltei sfârșitului, când Domnul secerișului îi va trimite pe seceratorii Săi pentru a strânge neghina în snopi, ca să fie arsă, și pentru a aduna grâul în grânarul Său. Atunci vor pieri toți nelegiuitii.” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 541.

“La cincizeci de zile după aducerea celor dintâi roade venea Ziua Cincizecimii, care mai era numită și Sărbătoarea secerișului sau Sărbătoarea săptămânilor. ... Sărbătoarea corturilor ... sărbătoarea străngerii recoltei, preînchipuia și adunarea roadelor pământului și îndrepta privirea către ziua cea mare a recoltei sfârșitului.” – Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 540, 541.

De-a lungul acestei broșuri, s-a făcut referire la scrierile publicate de Ellen G. White (1827-1915), nu pentru a dovedi Statutele lui Dumnezeu, deoarece această dovadă trebuie să fie făcută numai pe temelia Cuvântul lui Dumnezeu, ci pentru a extinde înțelegerea noastră a subiectelor abordate.

La 25 septembrie 1997, o personalitate renumită de la radio, Paul Harvey, a anunțat în programul său sindicalizat la nivel național: „Femeile au fost marcate pe timbrele americane de mai bine de 100 de ani, începând cu o femeie care nu era americană, regina Isabella, în 1893. De atunci, 86 de femei au fost onorate... Dar pot numi o femeie americană care nu a fost niciodată onorată, deși lucrările sale au fost traduse în 148 de limbi; mai mult decât Marx sau Tolstoi, mai mult decât Agatha Christie, mai

mult decât William Shakespeare. Doar acum lumea începe să aprecieze sfaturile sale recomandate pentru o sănătate spirituală și fizică optimă”.

Paul Harvey a concluzionat: „ Ellen White: Nu o cunoașteți? Atunci cunoașteți-o!” În 1986, Federația Națională de Sănătate a acordat post-mortem lui Ellen White un Premiu Presidential pentru cunoștințele sale medicale performante. Dacă doriți să aflați mai multe despre viața, slujirea și scrierile lui Ellen White, vizitați: www.ellengwhitetruth.com

Numai Legea Ceremonială, cu jertfele ei, a fost pironită pe cruce!

„ La jumătatea săptămânii ***va face să înceteze jertfa și darul de mâncare***” (Dan. 9, 27). În primăvara anului 31 d.Hr., adevărata Jertfă a fost oferită pe Golgota. Atunci catapeteasma templului a fost sfâșiată în două, arătând că se retrăseseră sfințenia și însemnătatea de la serviciul jertfelor. ***Venise timpul să înceteze jertfele și darurile în templul de pe pământ.***” –Ellen G. White, *Hristos - Lumina lumii*, page 233.

„ ***Junghierea*** mielului pascal era o ***umbră*** a morții lui Hristos.” –Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 399.

“Pe măsură ce El a mâncat acum Paștele cu ucenicii Săi, ***El a pus capăt sacrificiilor care au fost oferite timp de 4000 de ani.***” –Ellen G. White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, Vol. 5, pag. 1139.

Contrar credinței populare că sacrificiile au fost instituite în timpul Exodului din Egipt și erau cerute numai de la Evrei, ați observat mai sus că sacrificiile au început cu 4 000 de ani înainte ca Domnul Isus să moară pe cruce?

Imediat după căderea omului, dar înainte de expulzarea lui Adam și a Evei din Grădină, Biblia declară: „ Lui Adam și soției lui, de asemenea, ***DOMNUL Dumnezeu le-a făcut haine de piei și i-a îmbrăcat.***” –Geneza 3:21.

Dumnezeu a făcut hainele, dar cine a ucis mielul? Adam și Eva au păcătuit prin neascultarea de Dumnezeu și singura cale de a face ispășire pentru păcatul lor a fost cu sângele mielului care a fost jertfit și acel miel l-A reprezentat pe Isus Hristos pentru că „fără vărsare de sânge nu este iertare.” –Evrei 9:22.

„ Jertfele și sacrificiile au fost poruncite de Dumnezeu spre a fi pentru om o continuă amintire și o ***recunoaștere plină de pocăință a păcatului său, cum și o mărturisire a credinței sale în Răscumpărătorul făgăduit.*** Ele aveau rolul de a imprima în neamul omenesc căzut adevărul solemn că păcatul a fost acela care a adus moartea. ***Pentru Adam, aducerea primei jertfe a fost o ceremonie dintre cele mai dureroase. Mâna sa***

a trebuit să se ridice spre a lua viața, pe care numai Dumnezeu o putea da. A fost pentru prima dată când el a fost martor al morții și a fost conștient de faptul că, dacă ar fi fost ascultător de Dumnezeu, nu ar fi existat moartea omului sau a animalelor. *În timp ce junghia victima nevinovată, el tremura la gândul că păcatul său era cauza vărsării sângelui nevinovat al Mielului lui Dumnezeu.* Scena aceasta i-a dat o mai profundă înțelegere și un sens mai viu al grozăviei păcatului său, pe care nu-l putea ispăși nimic altceva decât moartea scumpului Fiul al lui Dumnezeu. Si el s-a minunat de bunătatea infinită care a făcut o astfel de rascumparare, pentru a-l salva pe cel vinovat. O stea a speranței a luminat întunericul și viitorul teribil, eliberându-L de completa părăsire.”—Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 68.

„*Dar Planul Mântuirii are un mai larg și mai profund scop decât mântuirea omului,* nu numai pentru acest lucru a venit Hristos pe pământ; El n-a venit numai ca locuitorii acestei mici lumi să poată considera Legea lui Dumnezeu așa cum ar trebui privită, *ci lucrul acesta a fost făcut pentru apărarea caracterului lui Dumnezeu înaintea întregului Univers.* La acest rezultat al marelui său sacrificiu — influența sa asupra inteligențelor altor lumi, ca și asupra omului — Mântuitorul a privit chiar înaintea crucificării Sale, când a spus: „Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară. Si după ce voi fi înaltat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii“ (Ioan 12, 31-32). *Jertfa lui Hristos pentru salvarea omului nu numai că va face cerul accesibil pentru oameni, dar, înaintea întregului Univers, va fi justificată atitudinea lui Dumnezeu și a Fiului față de răzvrătirea lui Satana.* Ea va stabili perpetuitatea Legii lui Dumnezeu și va descoperi natura și rezultatele păcatului.”—Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 68, 69.

„*De două ori a fost respins de către oameni legământul lui Dumnezeu, poruncile și statutele Sale. Atât oamenii dinaintea potopului, cât și urmașii lui Noe au lepădat autoritatea divină.* Apoi, Dumnezeu a încheiat un legământ cu Avraam și Și-a făcut un popor care să devină depozitarul *Legii Sale.*” —Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 332.

„Timpul se apropie când va veni Marea Criză din istoria lumii, când fiecare mișcare în guvernul lui Dumnezeu va fi urmărită cu un interes intens și cu o inexprimabilă rețineră. *În succesiune rapidă, judecățile lui Dumnezeu vor urma una după alta* - foc și inundații și cutremure, cu război și vărsare de sânge. În curând va avea loc ceva necesar și decisiv. ...*Statutele divine au fost lăsate deoparte.* În curând va veni vremea când *Dumnezeu își va reabilita autoritatea insultată.*” —Ellen G. White, *The Review and Herald*, July 5, 1906.

„Din veacurile veșnice, Legământul Harului (favoare nemeritată) a existat în mintea lui Dumnezeu. Se numește Legământul Veșnic; *pentru că planul mântuirii nu a fost*

conceput după căderea omului, ci a fost „ținut ascuns de la începerea lumii, dar acum este arătat și prin scripturile profeților, conform poruncii Dumnezeuului cel veșnic, făcut cunoscut pentru toate națiunile, spre ascultarea credinței.” Romani 16:25, 26. Scopul și planul harului au existat din toată veșnicia. Înainte de întemeierea lumii a fost potrivit cu sfatul determinat al lui Dumnezeu ca omul să fie creat și dotat cu putere să facă voia divină. Căderea omului, cu toate consecințele sale, nu a fost ascunsă de Cel Atotputernic. Răscumpărarea nu a fost o gândire ulterioară, un plan formulat după căderea lui Adam, ci un plan etern, care trebuia să se desfășoare pentru binecuvântarea nu numai a acestei lumii mici, ci și în beneficiul tuturor lumilor create de Dumnezeu.” –Ellen G. White, *The Signs of the Times*, December 15, 1914.

„După cum Biblia ne prezintă două legi — una neschimbătoare și veșnică, iar cealaltă trecătoare, provizorie — tot astfel sunt două legăminte. Legământul harului a fost făcut întâia dată cu omul în Eden, când, după cadere, s-a dat o făgăduință divină — că sămânța femeii urma să zdrobească capul șarpelui. Legământul acesta le oferea tuturor oamenilor iertare și sprijinul harului lui Dumnezeu pentru ascultare viitoare prin credința în Hristos. Li se făgăduia, de asemenea, viața veșnică, cu condiția credincioșiei față de Legea lui Dumnezeu. În felul acesta, patriarhii au primit nădejdea mântuirii.

Același legământ a fost reînnoit față de Avraam în făgăduința: „Și în sămânța ta toate națiunile pământului vor fi binecuvântate. ...” (Geneza 22, 18). Această făgăduință arăta spre Domnul Hristos. Așa a înțeles-o Avraam (vezi Galateni 3, 8.16) și și-a pus încrederea în Domnul Hristos pentru iertarea păcatelor. Credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire. ... Deși acest legământ a fost făcut cu Adam și reînnoit cu Avraam, a putut fi ratificat numai la moartea lui Isus Hristos. El existase în chip de făgăduință a lui Dumnezeu de la cea dintâi comunicare făcută cu privire la mântuire; fusese primit prin credință; și cu toate acestea, când a fost ratificat de Domnul Hristos, a fost numit un legământ nou. Legea lui Dumnezeu stătea la baza acestui legământ, care în principiu era un acord pentru a-i aduce din nou pe oameni în armonie cu voința divină, așezându-i într-o poziție în care puteau asculta de Legea lui Dumnezeu.” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 370, 371.

„**U**n alt contract — numit în Scriptură „vechiul legământ“ — a fost încheiat între Dumnezeu și Israel, la Sinai, și a fost apoi ratificat prin sângele jertfei. Legământul avraamic a fost ratificat prin sângele Domnului Hristos și a fost numit „al doilea“ sau „noul“ legământ, deoarece sângele cu care a fost sigilat a fost vărsat după sângele primului legământ. ... Dar, dacă legământul avraamic conținea făgăduința mântuirii, de ce s-a mai făcut un alt legământ la Sinai? În robie, poporul pierduse în mare măsura

cunoasterea de Dumnezeu și a principiilor legământului avraamic. ... Trăind în mijlocul idolatriei și al corupției, ei nu aveau o concepție dreaptă cu privire la sfințenie și la păcătoșenia fără margini a inimii lor, la faptul că în ei înșiși nu aveau nici un pic de putere pentru a da ascultare Legii lui Dumnezeu, precum și la nevoia lor după un Mântuitor. Toate acestea trebuiau să le învețe. Dumnezeu i-a adus la Sinai, unde Și-a descoperit slava, le-a dat Legea Sa și făgăduința unor mari binecuvântări, *cu conditia ascultării*. ... Ei au fost martori ai proclamării Legii într-o mareție înspăimântătoare și au tremurat de groază înaintea muntelui; și, cu toate acestea, n-au trecut decât câteva săptămâni și au rupt legământul cu Dumnezeu, s-au plecat până la pamânt și s-au închinat înaintea unui chip cioplit. Ei nu mai puteau nădăjdi în bunăvoința lui Dumnezeu pe temeiul unui legământ pe care îl calcaseră; și acum, văzându-și păcătoșenia lor și nevoia de iertare, au fost aduși în situația de a-și da seama de nevoia lor după un Mântuitor, *descoperit în legământul avraamic și preînchipuit în jertfele aduse*. Acum, prin credință și iubire, au fost legați de Dumnezeu ca Izbăvitor al lor din robia păcatului. Acum erau pregătiți să prețuiască binecuvântările noului legământ. *Condițiile „vechiului legământ“ erau: ascultă și vei trăi*. „Să le împlinescă omul, ca să trăiască prin ele“ (Ezechiel 20, 11; Leviticul 18, 5); dar „blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia și cine nu le va face“ (Deuteronom 27, 26). *Noul legământ a fost întemeiat pe „făgăduințe mai bune“ — făgăduința iertării păcatelor și a harului lui Dumnezeu de a înnoi inima și a o aduce în armonie cu principiile Legii lui Dumnezeu.*” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 371, 372.

„**C**ând Hristos a strigat pe cruce: „S-a sfârșit”, perdeaua din Templu a fost ruptă în două. . . Acest act a însemnat pentru Universul ceresc și pentru o lume coruptă de păcat că o cale nouă și vie a fost deschisă rasei căzute, că *toate jertfele au încetat* în Marea Jertfă a Fiului lui Dumnezeu.” –Ellen G. White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, Volume 5, page 1109.

Evrei 10:1-9 arată în mod clar că doar „jertfele” au fost pironite pe cruce. Iudeii aveau să ofere aceleași ofrande arse, ofrande de mâncare, jertfe de băutură și jertfe în ziua Sabatului, ca și în zilele de sărbătoare (1 Cronici 23:31, 2 Cronici 2:4, 2 Cronici 8:13, 31:3, Neemia 10 :33; Isaia 1:10-14; Ezechiel 45:17; Hosea 2:11).

Mielul care a fost sacrificat a reprezentat pe Isus ca Adevăratul Miel al lui Dumnezeu.

Când Isus a murit pe cruce, noi am încetat oferirea de sacrificii, dar am continuat să ne închinăm în Sabatul Sfânt al lui Dumnezeu. Ar trebui să tratăm sărbătorile în mod diferit?

Doar sacrificiile animalelor trebuiau să înceteze la cruce, nu și timpul destinat pentru închinare! Împună cu Sabatul zilei a șaptea, sărbătorile fac parte și din

„ timpurile și legile” pe care „ cornul cel mic” din Daniel 7:25 ar „ gândi să le schimbe”.

Daniel 7:25

Ce înseamnă „ Timpuri” In Versiunea King James?

„ Se va gândi să schimbe vremurile [*de sărbători sacre și zile sfinte*] și legea”. *Daniel 7:25 (Biblia Amplificată)*

“Think to change the times [*of sacred feasts and holy days*] and the law.” *Daniel 7:25 (Amplified Bible)*

„ Gândindu-se sa schimbe zilele de sărbătoare și legea.” *Daniel 7:25 (Noua Biblie Americană)*

“Thinking to change the *feast days* and the law.” *Daniel 7:25 (The New American Bible)*

„ Sa schimbe *timpurile stabilite* și legea” *Daniel 7:25 (Noua Versiune Internațională)*

“Change the *set times* and the law.” *Daniel 7:25 (New International Version)*

„ El va încerca să schimbe legile lor religioase si *festivalurile (sărbătorile religioase)*” (Daniel 7:25) (*Good News Bible*)

“He will try to change their religious laws and *festivals*.” *Daniel 7:25 (Good News Bible)*

Sărbătorile lui Dumnezeu nu sunt nimic mai mult decât

întâlnirile de tabără la timpul stabilit de Dumnezeu!

„ O mare lucrare trebuie să fie adusă la îndeplinire la *adunările noastre în tabără*.
Domnul a onorat în chip deosebit aceste adunări, *pe care El le-a numit adunări sfinte*.”
–Ellen G. White, *Mărturii pentru comunitate*, Vol. 6, pag. 70.

Cuvintele „ convocare sfântă” sau „ convocări sfinte” sunt menționate numai de optsprezece ori în Biblie. În fiecare caz, se referă în mod specific la una dintre sărbătorile lui Dumnezeu.

O adunare de tabără nu poate fi numită „o convocare sfântă”, decât dacă este ținută la vremurile date de Dumnezeu!

Vă rugăm să citiți cele 39 de pagini din Mărturii pentru comunitate, volumul 6, începând cu pagina 31 intitulată „Întâlnirea de tabără”. Apoi citiți cele 15 pagini care urmează, intitulate „După întâlnirea de tabără”. Ea a vorbit atât de mult pe această temă că în Index la Scrierile lui Ellen G. White, veți găsi 16 titluri diferite sub rubrica Întâlnirile de tabără.

De ce ne-a spus Ellen G. White: "Veniți, frați și surori, la aceste Întâlniri Sacre de Convocare, să-L găsiți pe Isus. El va veni la sărbătoare"?

„Dumnezeu a dat instrucțiuni israeliților să se adune înaintea Lui, ***la perioade fixate***, în locul pe care îl va alege El, și să păzească zile speciale, în care nu trebuia să se facă vreo lucrare care nu era necesară, ci timpul trebuia să fie consacrat pentru a reflecta asupra binecuvântărilor pe care li le-a acordat. La aceste date speciale, ei trebuiau să aducă Domnului daruri, jertfe de bună voie, jertfe de mulțumire, după cum i-a binecuvântat El. ... ***În afară de aceste zile de sărbători religioase, de bucurie și veselie, națiunea iudaică trebuia să comemoreze Pastele în fiecare an***. Domnul S-a legat solemn ca, dacă vor fi credincioși în pazirea poruncilor Lui, îi va binecuvânta în toată înmulțirea lor și în tot lucrul mâinilor lor. Dumnezeu nu cere mai pține sacrificii și jertfe poporului Său, din aceste zile de pe urmă, decât a cerut națiunii iudaice ... ***Toti cei cărora le stă în putință, ar trebui să participe la aceste adunări anuale. Toti ar trebui să simtă că Dumnezeu le cere acest lucru. Dacă nu se folosesc de privilegiul pe care l-a prevăzut El, pentru ca să poată ajunge puternici în El și în puterea harului Său, vor deveni din ce în ce mai slabi, vor avea o dorință din ce în ce mai mică spre a-I consacra totul lui Dumnezeu. Veniți, frați și surori, la aceste adunări sfinte, să-L aflați pe Isus. El va veni la sărbătoare, El va fi prezent și va face pentru voi ceea ce voi aveți cea mai mare nevoie. ... Toti cei care mărturisesc a crede adevărul, să respecte fiecare privilegiu pe care li-l ofera Dumnezeu pentru a obține o perspectiva mai clara asupra adevărului, a cerintelor Sale și a necesarei pregătiri pentru venirea Lui.***” –Ellen G. White, **Numele Capitolului: „Adunari”** Marturii pentru comunitate, Volumul 2, pag. 573-576.

Există zeci de versete din Biblie și cu, deosebire în Psalmul 119, care includ cuvintele, „poruncile”, „statutele” și „judecățile” in același verset. Există aceia care declară că profetii lui Dumnezeu au folosit aceste cuvinte in mod alternativ, dar aceasta este o insultă la adresa Duhului Sfânt care i-a inspirat.

După ce au auzit pe Dumnezeu proclamând cele zece porunci, israeliții s-au temut pentru viața lor și l-au rugat pe Moise să vorbească lui Dumnezeu în numele lor (Exodul 20: 19-21).

„Și poporul a stat departe, iar Moise s-a apropiat de întunericul gros unde era Dumnezeu.” –*Exodul 20:21*. **V-ați întrebat vreodată ce s-a întâmplat, în aceeași zi, când Moise a fost cu Dumnezeu în întunericul acela gros?** Răspunsul lui Dumnezeu către Moise urmează:

„Du-te, spune-le: Întoarceți-vă la corturile voastre. Dar cât despre tine, stai aici lângă mine și îți voi spune toate poruncile și statutele și judecățile care să îți înveți să le împlinească în țara pe care le-o dau să o stăpânească.” –*Deuteronom 5:30, 31*.
Observați mai jos comentariul doamnei White despre cele două versete de mai sus.

„**A**cestea au fost preceptele sfinte ale Decalogului, rostite în mijlocul tunetului și flăcărilor de foc și cu o minunată desfășurare a puterii și maiestății Marelui Dătător al Legii ... Poporul Israel era copleșit de groază ... Mulțimea i-a strigat lui Moise: „Vorbește tu cu noi și vom asculta, dar să nu vorbească Dumnezeu cu noi, ca nu cumva să murim.” (*Exodul 20, 19*). ... Cu toate acestea, poporul a ramas la distanță, privind cu groază scena, în timp ce „*Moise s-a apropiat de norul în care era Dumnezeu*”. Mentea poporului, orbită și înjosită de sclavie și păgânism, nu era pregătită să prețuiască pe deplin principiile larg cuprinzătoare ale Celor Zece Porunci ale lui Dumnezeu. **Pentru ca obligațiile Decalogului să poată fi înțelese și aplicate în mod deplin, au fost date și alte învățături, ilustrând și aplicând principiile Celor Zece Porunci.** Legile acestea au fost numite judecăți, atât pentru faptul că ele au fost ancorate în înțelepciunea și dreptatea infinită, cum și pentru că cei care aplicau Legea trebuia să judece după ele. Spre deosebire de Cele Zece Porunci, **ele i-au fost date lui Moise în mod personal** și el trebuia să le facă cunoscute poporului. **Prima dintre aceste legi se referea la robii ... Dreptul văduvelor și al orfanilor era în mod deosebit apărat,** avându-se o grijă duioasă cu privire la starea lor neajutorată ... **Luarea de dobândă de la săraci era oprită... Respectul față de judecător și conducător era obligatoriu... Calomnia și bârfa** erau interzise și se asteptau fapte de bunătate chiar și față de vrăjmașii personali. Din nou i se amintea poporului despre obligația cea sfântă a Sabatului. **Au fost rânduite sărbătorile anuale,** la care toți bărbații națiunii trebuia să se înfățișeze înaintea Domnului, aducându-I darurile lor de mulțumire și primele roade ale belșugului dat de El. **Scopul tuturor acestor rânduieli a fost arătat: ele nu erau date pentru că așa voia o putere arbitrară suverană; toate au fost date pentru binele lui Israel. Domnul a spus: „Și fiți oameni sfinți pentru Mine“ (*Exodul 22, 31*), vrednici a fi recunoscuți de către un Dumnezeu Sfânt. Legile acestea trebuia**

să fie scrise de Moise și pastrate cu grijă, ca temelie a legii naționale și, împreună cu Cele Zece Porunci, pentru luminarea căroră fuseseră date, sa alcatuiască condiția împlinirii făgăduintelor lui Dumnezeu fata de Israel.” –Ellen G. White, *Patriarhi si Profeți*, pag. 309-311.

„ **M**oise a scris aceste judecăți și statute primite din gura lui Dumnezeu în timp *ce el era cu El pe munte*. Dacă poporul lui Dumnezeu ar fi respectat principiile celor Zece Porunci, nu ar mai fi fost nevoie de instrucțiunile specifice date lui Moise, pe care le-a scris într-o carte, referitor la datoria lor față de Dumnezeu și față de celălalt. *Direcțiile clare pe care Domnul le-a dat lui Moise cu privire la datoria poporului Său unii față de alții și față de cel străin sunt principiile celor zece porunci simplificate și date într-o manieră clară, încat ei nu trebuie să greșească.*” –Ellen G. White, *Spirit of Prophecy, Volume 1, page 265*.

„ *Statutele* referitoare la căsătorie, moștenire și dreptate stricte în relațiile lor unii cu alții au fost specifice și contrare obiceiurilor și manierelor altor națiuni și au fost proiectate de Dumnezeu pentru a-și păstra poporul separat de alte națiuni. **Necesitatea acestora pentru a proteja poporul lui Dumnezeu de a deveni ca și națiunile care nu aveau dragostea și teama de Dumnezeu, este aceeași în această epocă coruptă, când prevalează păcatul călcării Legii lui Dumnezeu și cand idolatria există într-o măsură îngrozitoare. *Dacă Israelul antic avea nevoie de o astfel de securitate, cu atat mai mult avem nevoie de ea noi, pentru a ne împiedica să fim total confundați cu infractorii Legii lui Dumnezeu.***” –Ellen G. White, *The Review and Herald, May 6, 1875*.

„ **D**umnezeu ne-a dat un *timp de probă* pentru a putea arăta dacă vom fi copii loiali, manifestand ascultare de *poruncile Lui, de statutele Lui și de legile Lui* sau dacă vom persista, urmând un curs de neascultare și ne vom dovedi nevrednici de *viața veșnică.*” –Ellen G. White, *The Review and Herald*, October 9, 1894.

„ Să ții de aceea poruncile *și statutele* și judecățile, pe care ți le poruncesc astăzi, pentru a le împlini.” Deuteronom 7:11. . . . *Principiile enunțate în Deuteronom pentru instruirea lui Israel trebuie să fie urmate de poporul lui Dumnezeu până la sfârșitul timpului.*” –Ellen G. White, *The Review and Herald*, April 25, 1907.

**Ce a avut în vedere Ellen G. White atunci când a scris:
"Sărbătoarea Națională a Evreilor a trebuit să treacă pentru totdeauna"?**

„ Hristos Se afla la trecerea dintre cele două sisteme și cele doua mari sărbători ale lor. El, Mielul fără cusur al lui Dumnezeu, era gata să Se ofere ca jertfă pentru păcat, urmând ca, în felul acesta, El să pună capăt sistemului de simboluri și ceremonii care, de patru mii de ani, arătau spre moartea Lui. În timp ce mânca Paștele cu ucenicii, a instituit în locul acestui sistem slujba care avea să amintească de jertfa cea mare. Sărbătoarea națională a iudeilor trebuia să fie desființată pentru totdeauna. Slujba rânduită de Hristos trebuia să fie îndeplinită de urmașii Lui în toate țările, în toate timpurile.” –Ellen G. White, *Hristos - Lumina lumii(Dorinta veacurilor)*, pag. 652.

Observați mai sus cuvintele „ în locul acestui sistem”. Comparați acum această afirmație cu următoarea referință și observați că ceea ce a trecut a fost Ziua Paștelor - care a fost sărbătorită în a 14-a zi a primei luni și care a fost înlocuită de Cina Domnului - și nu sărbătoarea de șapte zile a azimilor care a urmat imediat.

„ În a paisprezecea zi a lunii, seara, se sărbătorea Paștele, care, prin ceremoniile lui solemne și impresionante, comemora eliberarea din robia egipteană și arăta în viitor, către Jertfa care-i putea scăpa din robia păcatului. Când Mântuitorul Și-a dat viața pe Golgota, însemnătatea Paștelui a încetat; și, pentru amintirea acestei întâmplări, a fost rânduită Sfânta Cina, pe care Paștele o preînchipuise. După Paște urma Sărbătoarea azimilor, care ținea șapte zile. Prima zi și a șaptea zi erau zile de adunări sfinte.” –Ellen G. White, *Patriarhi si Profeti*, pag. 539.

Prima lună a calendarului lui Dumnezeu a fost inițial numită Abib (Exodul 23:15). În timpul domniei reginei Estera, numele ei a fost schimbat în Nisan (Estera 3: 7).

„ În ziua a paisprezecea, din luna întâi pe înserat, sunt paștele DOMNULUI. Și în ziua a cincisprezecea a aceleași luni este sărbătoarea azimilor DOMNULUI, șapte zile trebuie să mâncați azime.” –*Leviticus 23:5, 6*.

Ziua Paștelui, împreună cu Praznicul Azimelor, a durat opt zile. De aceea doamna White, comentând despre Faptele Apostolilor 20:6, afirmă: „ La Filipi, au zabovit pentru prăznuirea Pastelor... Filipenii erau cei mai iubitori, cei mai credinciosi și cei mai sinceri dintre convertiții apostolului și, în timpul celor opt zile ale sărbătorii, el s-a bucurat de o pasnică și fericită comuniune cu ei.” (*Faptele Apostolilor*, pag. 390, 391)

In Luca 22:1 citim că și Sărbătoarea Praznicului Azimelor era numită Paștele. A 14-a zi a primei luni NU era o convocare sfântă. Numai a 15-a și a 21-a zile ale lunii - prima și ultima zi a Sărbătorii Praznicului Azimitat - erau adunări sfinte (Leviticul 23: 5-8).

Nisan 14 Pastele

Nisan 15 **Convocare Sfântă** (Prima Zi a Sărbătorii)

Nisan 16 A Doua Zi a Sărbătorii

Nisan 17 A Treia Zi a Sărbătorii

Nisan 18 A Patra Zi a Sărbătorii

Nisan 19 A Cincea Zi a Sărbătorii

Nisan 20 A Sasea Zi a Sărbătorii

Nisan 21 **Convocare Sfântă** (Ultima Zi a Sărbătorii)ăășîtȘÎ

Declarația, „ Sărbătoarea națională a evreilor trebuia să treacă pentru totdeauna”, **nu anulează sărbătoarea, ci doar sacrificiul din ziua Paștelui, înlocuit de Cina Domnului**, și care ar trebui să fie respectat mult mai frecvent decât Paștele anual.

„ Mântuirea oamenilor depinde de aplicarea continuă asupra inimii lor a sângelui curățitor al lui Hristos. De aceea, **Cina Domnului nu trebuia să fie respectată doar ocazional sau anual, ci mai des decât paștele anual**. Acest act solemn comemorează un eveniment mult mai mare decât eliberarea copiilor lui Israel din Egipt.” –Ellen G. White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, Vol. 6, pag. 1090.

A fost Cina Domnului, pe care Pavel a sărbătorit-o la Filipi în a paisprezecea din Nisan, în locul Paștelui. Apoi a continuat să serbeze Sărbătoarea Praznicului Azimilor timp de șapte zile; astfel a ținut sărbătoarea de opt zile! Acum, să citim din nou referința citată mai devreme:

„ Hristos Se afla la trecerea dintre cele Două Sisteme și cele Două Mări Sărbători ale lor. El, Mielul fără cusur al lui Dumnezeu, era gata să Se ofere ca jertfă pentru păcat, urmând ca, în felul acesta, **El să pună capăt sistemului de simboluri și ceremonii care, de patru mii de ani, arătau spre moartea Lui**. În timp ce mânca Paștele cu ucenicii, a instituit **în locul acestui** sistem slujba care avea să amintească de jertfa cea mare. **Sărbătoarea națională a iudeilor trebuia să fie desființată pentru totdeauna**. Slujba rânduită de Hristos trebuia să fie îndeplinită de urmașii Lui în **toate țările**, în toate timpurile.” –Ellen G. White, *Hristos - Lumina lumii(Dorința veacurilor)*, pag. 652.

Deoarece Cina Domnului - care face parte din sărbătoarea de opt zile a Azimilor - „trebuia să fie îndeplinită de urmașii Lui în toate țările”, atunci putem fi siguri că nu trebuie să călătorim în Ierusalim pentru a păzi aceste sărbători. Iată de ce, Faptele Apostolilor 20:6, și comentariul doamnei White despre același text, afirmă că Pavel a ținut sărbătoarea de opt zile cu convertiții săi la Filipi.

„ Tipurile care se referă la cea de-a doua venire trebuie să fie îndeplinite la momentul indicat în serviciul simbolic.”

„ Atenția a fost îndreptată asupra modului în care tipurile, care avuseseră legătură cu prima venire a lui Hristos, se împliniseră. Junghierea mielului pascal era o umbră a morții lui Hristos... Aceste simboluri s-au împlinit nu numai în ceea ce privește evenimentul, ci și în ceea ce privește timpul. În ziua a patrusprezecea a lunii întâia iudaice, chiar în ziua și în luna în care timp de cincisprezece lungi veacuri fusese înjunghiat mielul pascal, Hristos a mâncat paștele cu ucenicii Săi, instituind sarbatoarea care urma să comemoreze moartea Sa ca „ Miel al lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii”. În aceeași noapte a fost luat de mâini nelegiuite pentru a fi răstignit și omorât. Și ca antitip al snopului de legănat, Domnul nostru a fost înviat dintre morți a treia zi ca „prim rod al celor adormiți“, ... În același fel, simbolurile care sunt legate de a doua venire trebuie să se împlinească la timpul arătat de serviciul simbolic. ” –Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 399, 400.

S-ar putea ca două dintre ele să fie sărbătorile cincizecimii și Tabernacolelor(Corturilor), care sunt numite respectiv „ Sărbătoarea Secerișului” și „ Sărbătoarea Culesului” (Exodul 23:16)?

„ Există adevăruri glorioase care trebuie să fie aduse în fața poporului lui Dumnezeu. Privilegii și îndatoriri pe care ei nici nu le bănuiesc să fie în Biblie vor fi deschise în fața urmașilor lui Hristos. Urmând calea ascultării umile, îndeplinind voia lui Dumnezeu, ei vor cunoaște din ce în ce mai mult din oracolele lui Dumnezeu și vor fi statorniciți în doctrinele(învățăturile) corecte(drepte, adevărate).” –Ellen G. White, *That I May Know Him*, pag. 114.

ORACOL - Prevestire, Prezicere, Profeție; Hotărâre sau sentință cu caracter infailibil dată de o persoană cu autoritate

Colossians 2:16, 17

Ce avea Pavel în vedere prin: „ Care sunt o umbră a lucrurilor care vor veni?”

„ De aceea nu lăsați pe nimeni să vă judece datorită mâncării, sau datorită băuturii, sau în respectarea unei sărbători, sau a lunii noi, sau a sabbatelor, Care sunt o umbră a lucrurilor care vor veni; dar trupul este al lui Cristos.”

O scenă interesantă a avut loc în anul 1957, când pionierii noștri compilau volumul 7 al Comentariului Biblic al Adventiștilor de Ziua a Șaptea. Folosind scrierile doamnei White, ei au făcut o lucrare fantastică în explicarea fiecăruia dintre versetele din acest volum, dar au fost surprinși să afle că doamna White, în timpul celor 70 de ani de slujire și în cele peste 2 000 de viziuni care i-au fost date, nu a primit niciodată macar o rază de lumină și nu a făcut nici o singură declarație în ceea ce privește Coloseni 2:16, 17.

Astfel, ei au nimerit într-o situație dificilă. Înainte de 1957, protestanții au folosit Coloseni 2:16, 17 pentru mai mult de 113 ani pentru a acuza pe adventiștii de ziua a șaptea de legalism în respectarea Sabatului ca fiind sfânt. Cum ar putea explica acum declarația inspirată a lui Pavel, „ Care sunt o umbră a lucrurilor care vor veni”, fără scrierile inspirate ale doamnei White?

Părinții Bisericii noastre au pironit pe cruce ceea ce ei credeau că erau „ umbre”, sub autoritatea unei singure declarații a lui Albert Barnes, un comentator Presbiterian, citat mai jos. De când Volumul a fost publicat acum 63 de ani, această eroare a otrăvit mințile a mii de pastori și lideri.

„ In acest pasaj Albert Barnes, comentator Presbiterian, bine observă: „ Nu există nici o dovadă in acest pasaj că el [Pavel] ar învăța că nu există nici o obligație de a respecta vreun timp sfânt, pentru că nu există nici cel mai mic motiv să credem că intenționa să învețe că una dintre porunci a incetat să mai fie obligatorie pentru omenire. . . . El își avea ochii îndreptați asupra numărului mare de zile care au fost tinute de evrei ca niște sărbători, ca parte a legii lor ceremoniale și tipice, și nu a legii morale sau a celor zece porunci. Nici o parte a legii morale - nici una din cele zece porunci nu ar putea fi numită ca fiind „ o umbră a lucrurilor bune care vor veni”. - Comentariu Biblic Adventist de Ziua a Șaptea, vol.7, p. 206.

Nu veți găsi în Scripturi sau în Spiritul Profetic nici măcar o singură declarație potrivit căreia sărbătorile lui Iehova fac parte din Legea Ceremonială. Protestanții au folosit Coloseni 2:16, 17 mai bine de 150 de ani pentru a acuza Adventiștii de Ziua a Șaptea de legalism. Acum Adventiștii de Ziua a Șaptea folosesc aceleași texte

pentru a acuza pe cei ce respectă sărbătorile Domnului de legalism. Este imposibil să înțelegeți Coloseni 2:16, 17 fără să înțelegeți sărbătorile lui Dumnezeu. Nu e de mirare că doamna White ne-a avertizat după cum urmează:

„Nu există nici o scuză pentru ca cineva să ia poziția că nu mai este adevăr care să fie dezvăluit și că toate explicațiile noastre ale Scripturii sunt fără eroare. Faptul că anumite doctrine au fost considerate de mulți ani ca adevăr de poporul nostru, nu este o dovadă că ideile noastre sunt infailibile. Timpul nu va prefăce eroarea în adevăr, iar adevărul își poate permite să fie corect. Nici o doctrină adevărată nu va pierde nimic prin investigații minuțioase.” –Ellen G. White, *The Review and Herald*, December 20, 1892.

Coloseni 2:16, 17

Ce înțelegea Pavel prin „sărbătoare”(HOLYDAY)?

Pavel, fiind inspirat, a folosit cuvântul „sărbătoarea”(HOLYDAY), nu sărbătoare(HOLIDAY); există o diferență extraordinară!(In versiunea King James, cuvântul are difrite sensuri, în dependență de transcriere. În cazul dat este vorba despre scrierea cuvântului "HOLYDAY" folosind "Y" și nu "I" în cuvântul "HOLIDAY". Sensul acestor două cuvinte este diametral opus: "HOLYDAY" - zi sfântă, iar "HOLIDAYS" - vacanțe). Cuvântul „sărbătoare”(HOLIDAY) nu se găsește în versiunea King James. Este o invenție omenească, un cuvânt introdus de om; se referă la Crăciun, Ziua Recunoștinței, Ziua de Anul Nou și la alte sărbători similare(Ziua Mamei, Ziua Tatălui, Ziua Muncii, sfântul Valentin, etc.)

Concordanța lui Strong atribuie numărului 1859 cuvântul „sărbătoare”(HOLYDAY) din Coloseni 2:16; cu următoarea definiție: „Un festival: - frăție, sărbătoare”.

„Sau a sabatelor”, în Coloseni 2:16, se referă la Sabatul săptămânal, iar „ziua de sărbătoare”(HOLYDAY) se referă la „adunările sfinte” ale lui Dumnezeu din Leviticul 23. După cum am menționat mai sus, acestea sunt „statute” care fac parte din Legea Morală a lui Dumnezeu și sunt „obligatorii pentru oamenii de orice vârstă, atâta cât va dura timpul”.

Coloseni 2:16, În alte patru versiuni, face acest lucru clar

1., De aceea nu lăsați pe nimeni să vă judece datorită mâncării, sau datorită băuturii, sau în respectarea unei sărbători, sau a lunii noi, sau a sabatelor,…” *New King James Version Fidela*

“Therefore let no one judge you in food or in drink, or regarding a festival or a new moon or sabbaths.” –*New King James Version*.

2., Prin urmare, nu permiteți nimănui să vă judece prin ceea ce mănânci sau beți, sau în legătură cu **un festival religios**, o sărbătoare a Lunii Nou sau o zi de Sabat.” - ***Noua versiune internațională.***

”Therefore do not let anyone judge you by what you eat or drink, or with regard to ***a religious festival***, a New Moon celebration or a Sabbath day.” –***New International Version.***

3. „ De aceea, nimeni să nu stea la judecată asupra voastră în ceea ce privește mâncarea și băutura sau în legătură cu o **zi de sărbătoare** sau cu o lună nouă sau un Sabat”. - **Biblia Amplificată.**

“Therefore let no one sit in judgment on you in matters of food and drink, or with regard to a ***feast day*** or a new moon or a Sabbath.” –***The Amplified Bible.***

4., De aceea, nimeni să nu acționeze în calitate de judecător al tău în ceea ce privește mâncarea sau băutura sau în legătură cu **un festival**, o lună nouă sau o zi de Sabat”. - **New American Standard.**

”Therefore let no one act as your judge in regard to food or drink or in respect to ***a festival*** or a new moon or a Sabbath day.” –***New American Standard.***

Când studiem Coloseni 2: 6-17 în context, este clar că biserica coloseană a apostaziat și a fost înșelată de învățătorii falși.

„ Păziți-vă ca nu cumva cineva să vă ia ca pradă prin filozofie și înșelătorie deșartă, conform tradiției oamenilor, conform principiilor elementare ale lumii și nu conform lui Cristos.” (Coloseni 2: 6, 8).

Epistola lui Pavel către Colosieni face evident că învățătorii falși au judecat ceea ce colosienii mănâncă sau beau în timpul respectării acestor zile de sărbătoare. Ca și Galatenii, Colosienii nu au respectat zilele de sărbătoare ale lui Dumnezeu înainte de a deveni creștini. După ce au început să respecte sărbătorile lui Dumnezeu, învățătorii religioși falși au început să condamne și să critice înlocuirea lor cu Cina Domnului, și anume, pâinea nedospită și vinul nefermentat, în locul oferirii jertfelor.

„ **De aceea nu lăsați pe nimeni să vă judece datorită mâncării, sau datorită băuturii,** sau în respectarea unei sărbători, sau a lunii noi, sau a sabetelor, Care sunt o **umbră a lucrurilor care vor veni**; dar trupul este al lui Cristos.” –***Coloseni 2:16.***

Vă rugăm să rețineți că, cuvântul „este” este scris cu CARACTERE ITALICE în Versiunea King James, ceea ce arată că a fost adăugat de traducători. Pavel încearcă să ne

spună: „, Nimeni (nici unul dintre acești învățători falși) nu trebuie să vă judece cu privire la o sărbătoare, la o lună nouă sau la Sabat. „, Realitatea - substanța, fapta solidă a ceea ce este prefigurată, corpul ei - aparține lui Hristos”. - Biblia Amplificată, ediția din 1964 – *The Amplified Bible*, 1964 Edition.

„ **C**ea mai mare dificultate pe care Pavel a trebuit să o întâlnească a apărut în urma influenței învățătorilor iudaizanti. Aceștia i-au creat mari dificultati, cauzând disensiuni în biserica din Corint. **Ei au prezentat în mod continuu virtuțile ceremoniilor legii**, înălțând aceste ceremonii deasupra Evangheliei lui Hristos **și condamnând pe Pavel pentru că nu ia îndemnat pe noii convertiți să le respecte.**” - *Ellen G. White, Selected Messages*, Volume 1, page 236.

Isus este capul Bisericii (*Coloseni 1:18*). Ceea ce poporul Său mănâncă și bea în ziua Sabatului și în zilele de sărbătoare, cum ar fi azimile și vinul nefermentat, nu trebuie judecate de lume, ci de trupul lui Hristos.

Aceste zile arată în mod profetic înainte și dezvăluie cu mai multă claritate planul de mântuire al lui Dumnezeu; respectându-le așa cum ni s-a poruncit, vom înțelege mult mai bine voia lui Dumnezeu pentru noi.

Pavel le-a arătat prin exemplul personal și prin Scripturi cum și când trebuie să respecte zilele de sărbătoare și Sabatul. Apoi, el i-a avertizat și i-a instruit spunând: „, De aceea, așa cum l-ați primit pe Cristos Isus Domnul, așa să umblați în El. . . **Păziți-vă ca nu cumva cineva să vă ia ca pradă prin filozofie și înșelătorie deșartă, conform tradiției oamenilor**, conform principiilor elementare ale lumii și nu conform lui Cristos.” – *Coloseni 2:6, 8*.

Galateni 4:10

Ce a avut Pavel în vedere când a spus: ”Voi țineți zile și luni și timpuri și ani”?

„, **Atunci însă, când nu cunoșteți pe Dumnezeu**, ați servit celor ce prin natură nu sunt dumnezei. **Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu**, sau mai degrabă, fiind cunoscuți de Dumnezeu, **cum vă întoarceți din nou la slabele și sărăcăcioasele principii elementare**, cărora doriți din nou să le fiți robi în robie? Voi țineți zile, luni, timpuri și ani.” - *Galateni 4: 8-10*.

Este important de observat că Galatenienii erau creștini dintre neamuri și erau în plin declin spre păgânism. Observați că Pavel spune: ”Când nu cunosteți pe Dumnezeu ...”

Acești creștini dintre neamuri au învățat pentru prima dată despre zilele de sărbătoare ale lui Dumnezeu prin eforturile lui Pavel și ale Bisericii timpurii. După ce au realizat pe deplin că Dumnezeu a ordonat și a poruncit ca zilele de sărbătorilor să fie respectate, ei s-au întors la vechile lor zile religioase, luni, vremi și ani. În acest context, Pavel li se adresează în Galateni 4: 8-10.

Pavel nu s-ar fi putut referi la sărbătorile lui Dumnezeu atunci când a spus: „ Voi țineți zile, luni, timpuri și ani”, pentru că Dumnezeu nu a poruncit niciodată ca sfânte „ luni” sau „ timpuri”. Dimpotrivă, Dumnezeu a condamnat respectarea timpurilor. „ Nu va fi găsit în mijlocul vostru nimeni care. . . să folosească ghicitul sau un observator de vremuri.”-Deuteronomia 18:10.

Sărbătorile lui Dumnezeu au fost păstrate de creștini până la Conciliul de la Nicea în anul 325 d.H.

Doamna White a scris cu 40 de ani înainte de moartea sa că „ statutele lui Dumnezeu au fost date explicit pentru a păzi cele zece porunci.” Este un fapt istoric că Biserica Apostolică a ținut sărbătorile lui Dumnezeu timp de 325 de ani după cruce. La Conciliul de la Nicea, în 325 d.H., sărbătorile lui Dumnezeu au fost înlocuite de sărbători păgâne. Odată ce „ gardienii” au fost aruncați la pamant, Biserica Catolică, în anul 364 d.H., la Consiliul de la Laodicea, a adoptat prima Lege Duminicală.

„ În anul 325 a avut loc Conciliul de la Nicea. . . Au apărut mari dispute legate de sărbătorirea Paștelui. În plus, Biserica nu era încă pe deplin înființată, mulți Creștini fiind pur și simplu sectari Evrei. Prin urmare, a fost adoptată o nouă regulă, care, păstrând în continuare Paștele în dependență de Lună, a împiedicat-o (Luna) să coincidă cu Paștele. . . . Sub domnia lui Constantius (337-361), persecuțiile evreilor au atins o așa cotă, încât toate exercițiile religioase, inclusiv calculul calendarului, au fost interzise sub amenințarea pedepselor celor mai severe. . . . Persecuțiile din timpul lui Constantius au decis în cele din urmă cine va fi patriarhul - Hillel al II-lea (330-365) ca să publice regulile pentru calcularea calendarului, care până atunci a fost considerată o știință secretă. Dificultățile politice care au urmat întâlnirilor Sanhedrinului au devenit atât de numeroase în această perioadă, iar incertitudinea ulterioară cu privire Sărbătorile Domnului a fost atât de mare încât Rabi Huna ben Abin a făcut cunoscut următorul secret al calendarului lui Raba din Babilonia: Ori de câte ori devine evident că iarna va dura până la data de 16 a Nisanului, face anul bisect fără ezitare. Această promulgare neegoistă a calendarului, deși a distrus controlul patriarhilor asupra

Iudeilor împrăștiați, *a stabilit celebrarea sărbătorilor evreiești* în aceeași zi peste tot.”- *Enciclopedia evreiască*, vol. 3, pag. 500 (*The Jewish Encyclopedia*, Volume 3, page 500).

TIMPUL RANDUIT

O examinare atentă a Scripturilor arată că cele mai importante evenimente Biblice din trecut au avut loc la „ timpurile randuite” ale lui Dumnezeu, descrise în Scripturi ca fiind, de asemenea, „ vremuri desemnate”.

Isaac a fost născut la „ timpul rânduitor.” –*Geneza 18:14*. Exodul din Egipt a avut loc la „ timpul rânduitor.” –*Exodul 23:15*. Ciurma Domnului, care a distrus 70 000 de evrei din cauza neascultării lui David, a avut loc la „ timpul rânduitor” . - *2 Samuel 24:15*. „Ultimul sfârșit al indignării” are loc la „ timpul rânduitor” . - *Daniel 8:19*. Profetia de 70 de săptămâni și profetia de 2300 de zile din Daniel 8:14 și 9: 25-27 au fost împlinite la „ timpul rânduitor” . - *Daniel 10: 1*.

Când începem să înțelegem „ timpurile rânduitor” ale lui Dumnezeu, înțelegem că evenimentele biblice finale de asemenea vor avea loc la „ timpul rânduitor”. Capitolul 11 din Daniel conține un test „dublu”, pe care trebuie să-l treacă împăratul din Nord, dat fiind faptul că el persecută poporul lui Dumnezeu înainte de întoarcerea lui Isus. Versetele 27, 29 și 35 ale celui de-al unsprezecelea capitol al lui Daniel declară că persecuția poporului lui Dumnezeu trebuie să înceapă și trebuie să se încheie la „timpul rânduitor”.

„ **C**ăci totuși sfârșitul va la *timpul rânduitor*... La *timpul rânduitor* se va întoarce... și va avea indignare împotriva legământului sfânt; astfel va face el; chiar se va întoarce și se va înțelege cu cei care părăsesc legământul sfânt. Și brațe vor sta de partea lui, iar ei vor spurca sanctuarul tăriei și vor lua *sacrificiul zilnic* și vor pune urâciunea care pustiește...Și cei ce înțeleg din popor vor instrui pe mulți; totuși vor cădea prin sabie și prin flacăra, prin captivitate și prin pradă, *multe zile*... Și *unii* dintre cei care înțeleg vor cădea, pentru a-i încerca și pentru a-i curăța și pentru a-i albi, până la timpul sfârșitului, pentru că *va fi totuși pentru un timp rânduitor*.” –*Daniel 11:27-35*.

Profetul Habacuc a fost îndrumat: „ Și DOMNUL mi-a răspuns și a zis: Scrie viziunea, lămurește-o pe table, ca să fugă cel ce o citește. Pentru că viziunea este pentru încă un *timp rânduitor*, dar la *sfârșit* va vorbi și nu va minți; deși întârzie, așteapt-o, pentru că va veni cu siguranță, nu va întârzia.” –*Habakkuk 2:2, 3*.

Daniel 11 Revizuit

Concordanța lui Strong atribuie numărului 4150 cuvântul „ numit”, în Daniel 11:27, 29 și 35 citate mai devreme. Strong îl definește astfel: „ o întâlnire, adică un timp fix sau un sezon; *spec. un festival*”.

Acum, când citim Scripturile și găsim „ timpul numit” sau „ timpul stabilit”, ne dăm seama că Dumnezeu vorbește despre Sărbătorile Sale.

Chivotul lui Noe s-a oprit pe munții Ararat în a doua zi a Sărbătorii Tabernacolelor, care începe în a cincisprezecea zi a lunii a șaptea.

„ Și arca s-a așezat în a *șaptea lună, în a șaptesprezecea zi a lunii*, pe munții Ararat.” – Genesis 8:4.

„ *În timpul rânduit pentru judecată* — încheierea celor 2300 de zile în anul 1844 — a început lucrarea de cercetare și de stergere a păcatelor.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 486.

Odată ce înțelegem ce înseamnă „ timpul rânduit” și cunoaștem zilele lunilor în care au loc sărbătorile lui Dumnezeu, vom recunoaște că cele mai importante evenimente Biblice din trecut au avut loc, de asemenea, în timpul „ festivalurilor” lui Dumnezeu, deși fraza însăși nu este menționată în Scripturile care descriu evenimentele. Unele dintre cele mai importante urmează:

„ Oprirea chivotului lui Noe pe munții Ararat” *Geneza 8: 4*. „ Trecerea Iordanului înainte de căderea Ierihonului” - *Iosua 4:19; 05:10*. „ Aducerea chivotului legământului în templul lui Solomon” *2 Cronici 5: 3, 7, 14*. „ Reînvierea și închinarea în Templu au fost restaurate în timpul lui Ezechia” *2 Cronici 30: 1, 2, 5; 35:18*. „ Confirmarea de către Darius a decretului lui Cyrus de a restaura și de a reconstrui Ierusalimul” *Ezra 6: 1-20*. „ Restaurarea închinării și pregătirii pentru reconstruirea Templului la Ierusalim” *Ezra 3: 6; Neemia 8: 2*. „ Prima curățire a Templului de către Domnul Isus” - *Ioan 2: 13-16*. „ Răstignirea Domnului Isus Hristos” - *Ioan 19:14*. „ Revărsarea Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii” - *Faptele Apostolilor 2: 1*. „ Asediul Ierusalimului în anul 66 și distrugerea Ierusalimului în anul 70”, ambele au avut loc la „ timpuri rânduite”.

„ *Marile adevăruri care au rămas fără atenție și neobservate din Ziua Cincizecimii trebuie să strălucească din Cuvântul lui Dumnezeu în puritatea lor originală*. Pentru cei care iubesc cu adevărat pe Dumnezeu, *Duhul Sfânt va descoperi adevărurile ... care sunt cu totul noi*.” Ellen G. White, *Bazele educației creștine, Fundamentals of Christian Education*, pag. 473.

Care este scopul sărbătorilor lui Dumnezeu?

„ Ca mijloc de educație un loc important a fost ocupat de sărbătorile lui Israel. În viața obișnuită, familia era atât școală, cât și biserică, părinții fiind instructori și în ramura laică, și în cea religioasă. De trei ori pe an însă, erau stabilite perioade de comuniune și închinare publică... Călătoria la Ierusalim, în stilul simplu, patriarhal, înconjurată de frumusețea primăverii, de bogăția miezului de vară sau de maturitatea coaptă a toamnei, era o încantare... În timpul călătoriei, experiențele trecutului, povestirile pe care le iubeau încă atât de mult și cei tineri, și cei vârstnici erau depănate pentru copiii evrei. Erau cântate cântecele care învioraseră umblarea lor în pustie. Erau cântate Poruncile lui Dumnezeu și, întreșute cu influențele binecuvântate ale naturii și tovărășia oamenilor plini de bunătate, ele erau fixate pentru totdeauna în memoria multor copii și tineri... Cei pioși petreceau în Israel, în fiecare an, o lună întregă în acest fel. Era o perioadă fără muncă și griji, și aproape în întregime consacrată, în sensul adevărat al cuvântului, scopurilor educației.” –Ellen G. White, *Educație, Education*, pag. 41-43.

Ce au scris James și Ellen White despre Sărbătorile lui Dumnezeu?

„N-ar fi bine pentru noi să serbăm sărbătorile lui Dumnezeu, când am putea reînvia în mintea noastră amintirea felului în care El a avut grijă de noi? . . . Lumea are multe sărbători și oamenii sunt preocupați în ele de amuzamente, de curse de cai, jocuri de cărți, fumat și băut, arătând clar sub ce stindard se află. Este evident că ei nu se află sub steagul Prințului Vieții, că prințul întinericului îi conduce și îi controlează. Sa nu aiba poporul lui Dumnezeu mai dese adunări (convocări) sfinte, în care să-I mulțumească pentru bogatele Sale binecuvântări?” –Ellen G. White, *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pag. 343.

„ Să nu ținem noi sărbătorile sfinte ale lui Dumnezeu? Să nu dovedim entuziasm în slujba Lui? . . . Sa fie, de azi înainte, festivaluri ale bucuriei în Domnul în școala și în biserică noastră...” –Ellen G. White, *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pag. 371

„ Pe vremuri, Domnul a instruit pe poporul Său să se adune de trei ori pe an pentru a-i aduce închinare. La aceste adunări sfinte, copiii lui Israel veneau... În zilele lui Hristos la aceste sărbători veneau mari mulțimi de oameni din toate țările... Dacă copiii lui Israel aveau nevoie de binele pe care-l aduceau aceste adunări pe vremea lor, cu cât mai mult avem noi nevoie de ele în aceste zile ale sfârșitului, pline de primejdii și de lupte!” –Ellen G. White, *Marturii pentru comunitate*, Vol. 6, pag. 39, 40.

„Această întâlnire excelentă, cu toată munca sa de pregătire, anxietate, predicare, ascultare, îndemn, mărturisire a păcatelor și nevoia după Hristos, lacrimile, eliberările și bucuriile, este acum în trecut. Acei părinți care și-au adus copiii la întâlnire și i-au văzut convertiți și au primit legământul botezului, acum sunt bucuroși că i-au adus. Cei care nu și-au adus copiii își regretă greșeala lor. Aceste sărbători anuale ale Corturilor sunt întâlniri de cea mai mare importanță; și ar trebui să existe o participare generală a tuturor celor care ar putea beneficia.” –James White, *Semnele Timpului, / Signs of the Times*, 8 Iunie, 1876 [Citat din/Quoted from: Ellen G. White, *Anii de singurătate/The Lonely Years*, Vol. 3, pag. 38.]

„**P**rimul Sabat l-am petrecut la Orleans și am ținut post. A fost o zi foarte solemnă pentru noi; am căutat să ne umilim în fața lui Dumnezeu și, cu duhul zdrobit și plângând, toți ne-am rugat fierbinte ca Dumnezeu să ne binecuvânteze și să ne întărească spre a face voia Lui la Conferință.” –Ellen G. White, *Marturii Pentru Comunitate*, Vol. 1, pag. 593.

Observați descrierea modului în care a fost ținut „postul”: „am căutat să ne umilim în fața lui Dumnezeu și, cu duhul zdrobit și plângând, toți ne-am rugat fierbinte”.

„Ziua Ispășirii. . . nu a fost doar un Sabat Ceremonial, ci și o zi strictă de post(Levitic 23: 27-32).” - *Comentariul Biblic Al Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Volumul 2, paginile 106, 107.*

„Postul” de mai sus, petrecut la Orleans de doamna White, se referă la Ziua Ispășirii (Leviticul 23:27) și este același ”post” la care se referă apostolul Pavel în Faptele Apostolilor 27:9: „Și, trecând mult timp și navigarea fiind de acum periculoasă, pentru că postul trecuse deja, Pavel i-a avertizat.” Observați comentariul la Fapte 27: 9 de mai jos:

„**Postul**. Evident, Ziua Ispășirii, în a 10-a zi a celei de-a 7-a luni a calendarului ecleziastic, Tishri. . . Probabil era ultima parte a lunii octombrie, și se așteptau furtuni puternice.” - *Comentariul Biblic Al Adventiștilor de Ziua a Șaptea*, Vol. 6, pag. 445.

Dumnezeu A Promis Că Va Proteja Proprietatea Noastră în timpul Respectării Sărbătorilor Sale!

„Poporul era înconjurat de triburi sălbatice și războinice, dornice să pună stăpânire pe pământurile lor; și, cu toate acestea, se poruncise ca toți bărbații capabili de luptă, cum și tot poporul care putea să facă drumul acesta, să-și părăsească căminul de trei ori în

fiecare an și să meargă la locul de întâlnire, către centrul țării. Ce putea să-i împiedice pe vrăjmașii lor de a se arunca asupra caselor lor și a le pustii cu foc și sabie? Ce putea să împiedice o invazie asupra țării, care l-ar fi dus pe Israel în robie la cine știe care dintre vrăjmașii lui? Dumnezeu făgăduise că va fi scutul poporului Său. „Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie“ (Psalmii 34, 7). În timp ce izraeliții mergeau să se roage, puterea dumnezeiască îi ținea în frâu pe vrăjmașii lor. Făgăduința lui Dumnezeu suna astfel: „Voi izgoni neamurile dinaintea ta și-ți voi întinde hotarele; și nimeni nu-ți va pofti țara în timpul când te vei sui, de trei ori pe an, ca să te înfățișezi înaintea Domnului, Dumnezeului tău“ (Exodul 34, 24).” –Ellen G. White, Patriarhi și Profeti, pag. 537.

Conform Scripturilor, Cum Trebuie Serbate Sărbătorile Domnului?

Biblia afirma: „De trei ori pe an ține-mi o sărbătoare.” (Exodus 23:14-17; Exodus 34:18-23; Deuteronomy 16:16.)

Prima sărbătoare, Sărbătoarea Azimelor, are loc în primăvară și se serbează timp de șapte zile. Cea de-a doua sărbătoare, Cincizecimea, are loc vara și se serbează timp de o zi. A treia sărbătoare este compusă din trei sărbători, care au loc toamna și sunt serbate timp de zece zile; Sărbătoarea Trambițelor - o zi; Ziua ispășirii - o zi, și Sărbătoarea Corturilor - opt zile.

Vom examina fiecare sărbătoare în detaliu, dar înainte de a face acest lucru, trebuie să înțelegem că, calendarul lui Dumnezeu este diferit de cel al nostru.

O ÎNȚELEGERE A CALENDARULUI LUI DUMNEZEU ESTE NECESARĂ PENTRU CALCULAREA TIMPULUI SĂRBĂTORILOR DOMNULUI

Păzitorii sărbătorilor recunosc probleme serioase în legătură cu calendarul evreiesc din zilele noastre. Biserica Apostolică a ținut sărbătorile lui Dumnezeu timp de 325 de ani după cruce. Doar până la Conciliul de la Nisa, în anul 325, rabinii din Babilonia au publicat reguli pentru calcularea calendarului lui Dumnezeu, contrar metodei biblice.

„În 325 a avut loc Consiliul de la Nisa. . . Au apărut mari dispute legate de sărbătorirea Paștelui creștin. . . Prin urmare, a fost făcută o nouă regulă, care, păstrând în continuare dependența Paștelui creștin de lună, totuși să nu coincidă cu Paștele iudeilor.” - *Enciclopedia ebraică*, vol. 3, pag. 500.

Calendarul lunar-solar ebraic a fost dat de Dumnezeu pentru întreaga omenire, iar sărbătorile evreiești au fost, în vremurile biblice, păstrate prin observarea atât a soarelui, cât și a lunii.

„Și Dumnezeu a spus: Să fie luminători în întinderea cerului pentru a despărți ziua de noapte; și **EI** să fie pentru semne și pentru **anotimpuri** și pentru zile și ani.” –Geneza 1:14.

Observați mai sus că „**EI**” nu este o „singură” sursă de lumină. La creație, Dumnezeu a numit aceste două corpuri cerești pentru a determina Sabatele săptămânale și sărbătorile Lui.

Concordanța lui Strong atribuie numărului # 4150 cuvântul MOED tradus cu „anotimpuri” din Geneza 1:14 și o definește astfel: „o întâlnire, adică o perioadă fixă sau un sezon; ***în special un festival(o sarbatoare)***”

De asemenea, Strong atribuie cuvântului MOED numărul # 4150 și acelașic MOED cuvântului „anotimpuri” din Psalmi 104: 19, și cuvântului „sărbători” din Leviticul 23. „El a rânduit luna pentru **anotimpuri**”. - Psalmii 104: 19.

„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Referitor la **sărbătorile** DOMNULUI, pe care le veți proclama adunări sfinte, acestea *sunt* sărbătorile mele... Acestea *sunt* **sărbătorile** DOMNULUI... Acestea *sunt* **sărbătorile** DOMNULUI... Și Moise a spus copiilor lui Israel **sărbătorile** DOMNULUI.” –Leviticus 23:2, 4, 37, 44.

SEMNE, ANOTIMPURI, ZILE SI ANI (Geneza 1:14)

„Semne” se aplică evenimentelor astronomice, cum ar fi eclipsele sau luna însângerată. „Anotimpuri”, după cum s-a menționat mai sus în Strong, se aplică la sărbătorile Sale sfinte. „Zilele” sunt marcate de soare. „Anii” sunt marcați după ce au trecut 12 cicluri de lună, iar pământul a trecut prin patru sezoane ale schimbărilor meteorologice, marcate de soare prin patru înclinări distincte ale pământului numite „echinocții” și „solstiții”.

5 MOTIVE PENTRU CARE NU PUTEM INCEPE ANUL BAZATI PE SNOPII DE LEGANAT

Israelii au părăsit Egiptul în luna Abib (*Exod 13: 4*). „Această lună va fi pentru voi începutul lunilor; aceasta va prima lună a anului pentru voi.” - Exodul 12: 2. După exil, luna Abib a fost numită Nisan (*Neemia 2: 1*).

„**Abib, întâia lună** a anului iudaic, **care corespunde cu sfârșitul lui martie și începutul lui aprilie**.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, pag. 537.

În timpul Sărbătorii Praznicului Azimelor (Lev. 23: 10-14) se oferea un snop de cereale ca primul rod, după care putea fi consumată noua recoltă de orz. Astfel, mijlocul lui Abib nu trebuie să fie prea devreme pentru începutul recolării orzului, cereala care se coace cel mai devreme în Palestina. Mai mult, nu trebuie să fie prea târziu ca Sărbătoarea Săptămânilor (Cincizecimea) să vină în timpul recoltei grâului, după șapte săptămâni, pentru că ultima sărbătoare a fost numită sărbătoarea „ primelor roade ale secerișului grâului.” (Exod 34:22; 23: 15-17; Deut. 16: 9,10.)

Rețineți următoarele exemple care arată în mod clar că recolta de orz NU POATE fi folosită pentru a stabili prima zi a anului sacru al lui Dumnezeu:

1. Dumnezeu a dat lui Adam calendarul lunar-solar din Geneza 1:14. În Geneza 2: 5 citim: ”DOMNUL Dumnezeu nu făcuse să plouă peste pământ și nu *era* om să are pământul. Ci un abur se ridica din pământ și uda toată suprafața pământului.” Deși nu cunoaștem anii dintre creație și căderea lui Adam, în acea perioadă, totul era perfect. Nu au existat anotimpuri, căldură și frig, iar Adam și Eva au trăit goi în grădină (Gen. 3: 8-11.) Dacă „ nu *era* om să are pământul”, cum ar putea să se bazeze Adam pe recolta de orz pentru a determina începutul anului sacru al lui Dumnezeu?
2. Ce putem spune despre Noe în timpul potopului? Cum a știut el că a fost prima zi a lunii întâi (Gen. 8:13), fără o recoltă de orz? Este evident că a început anul urmând calendarul lunar-solar și echinocțiul de primăvară!” Eu sunt Domnul, Eu nu mă schimb.” -*Maleahi 3: 6.*
3. În Leviticul ni se spune să lăsăm pământul să se odihnească la fiecare 7 ani (Leviticul 25: 4). În Leviticul 25: 8-12, ni se spune că în Anul al 49-lea pământul trebuie să se odihnească și, de asemenea, trebuie să se odihnească și în Anul al 50-lea, care este un An Jubiliar. Ca rezultat, nu trebuia să se planteze nici un fel de cereale. Dacă poporul lui Dumnezeu ar fi depins de recolta de orz, ei nu ar fi putut niciodată să discearnă începutul anului sacru al lui Dumnezeu!
4. Evreii au rătăcit în „ deșertul sălbatic” timp de 40 de ani și totuși au ținut o evidență atentă a lunilor și anilor, fără a observa recolta de orz!
5. Orzul nu este de încredere, deoarece se coace mai repede în apropierea ecuatorului decât în zonele mai reci și mai depărtate de ecuator; de asemenea, se coace mai repede în văile lui Israel decât pe vârfurile munților.

ÎNAINTE SAU DUPĂ EQUINOX

Biblia pur și simplu nu susține începutul anului sacru al lui Dumnezeu la coacerea orzului, ci la prima lună nouă „după” Echinocul de primăvară, care marchează începutul „sezonului” (Geneza 1:14) de primăvară, făcând ca Soarele să se revină, iar firele verzi să crească și să se coacă.

„În luna Xanthicului, numită de noi Nisan, și care este începutul anului nostru, în a paisprezecea zi a lunii lunare(calculată conform calendarului lunar, nu solar), când soarele este în Aries(Berbec) (pentru că în această lună am fost eliberați din robie de sub egipteni), legea a decis că trebuie. . . Să junghiem. . . Paștele” - Josephus Flavius, *Antichitățile evreilor*, 3.10.5.

Echinocul de primăvară mai este numit și „Primul din Aries(Berbec)”, deoarece în anul 150 î.H., când Ptolemeu a cartografiat întâi constelațiile, Berbecul se afla în acea poziție.

Ca rezultat al inferențelor derivate din informațiile non-biblice, cum ar fi Josephus Flavius, mulți susțin că luna în care se petrece Paștele este determinată de Luna Nouă „cea mai apropiată” de Equinoxul de primăvară din Emisfera de Nord.

Cea mai apropiată semilună vizibilă a Equinoxului de primăvară încă lasă întrebarea deschisă dacă prima semilună vizibilă a lunii în care se încadrează Paștele este „înainte” sau „după” Echinocul de primăvară.

Dacă anul sacru al lui Dumnezeu ar putea începe cu prima semilună vizibilă „înainte de” Echinocul de primăvară, atunci ar începe începând cu anul „se apropie de încheiere”. Aceasta nu este logic pentru primăvară, primul ”anotimp”, care începe după Echinocul de primăvară, ca să înceapă după ce anul sacru al lui Dumnezeu a început deja.

Mielul Pascal a fost sacrificat în prima lună (Exodul 12: 1-7.) "ȘI DOMNUL le-a spus lui Moise... spunând: Această lună va fi pentru voi începutul lunilor; aceasta va fi prima lună a anului pentru voi. "- Exodul 12: 1, 2.

Observați ce se întâmplă dacă înlocuim „lună”(timp) cu „lună nouă”(corp cereș). „ȘI DOMNUL le-a spus lui Moise... spunând: Această „lună nouă” va fi pentru voi începutul „lunilor noi”; aceasta va fi prima „lună nouă” a anului pentru voi.”

„Mai târziu, în această perioadă, ochii li s-au îndreptat spre 22 octombrie, care, potrivit calculului Caraiților (Caraiții păstrează religia inițială a Bibliei evreiești, respingând

inovațiile ulterioare, cum ar fi legea orală rabinică. Cuvântul „Caraim” derivă din ebraicul Caraim care înseamnă „urmașii Scripturii”) ar fi momentul exact pentru împlinirea profeției din Daniel 8:14” - Ellen G. White, *The Early Years*, Vol. 1, pag. 50. De ce au fost pionierii noștri atât de impresionați de Caraiți?

„**C**araitii. . . . Semnificația acceptată a numelui sectei - Kara'im, Ba'alei ha-Mikra („poporul Scripturilor”) - presupune că implică principala caracteristică a sectei, recunoașterea Scripturilor drept singura și directă sursă a dreptului religios, excluzând legea orală.” - *Encyclopaedia Judaica*, ediția din 1971, vol. 10, pag. 762.

„Acum există o dispută între evreii Rabinici și Caraiți, cu privire la momentul corect al începutului anului. Primii sunt împrăștiați în toată lumea și nu pot observa timpul de coacere a recoltei în Iudeea. Ei reglementează, prin urmare, începutul anului prin calcul astronomic și încep cu prima zi a lunii noi, apropiată de echinoxul de primăvară, când soarele este în Abib. Evreii Karaiți, dimpotrivă, încă aderă la litera Legii Mozaice și încep cu luna nouă cea mai apropiată de recolta de orz din Iudeea; și care este cu o lună mai târzie decât anul rabinic. Anul evreiesc din 1843 d.Hr., așa cum îl calculau Caraiții în conformitate cu Legea Mozaică, a început în acest an cu luna nouă în 29 aprilie, iar anul evreiesc 1844, va începe cu luna nouă în aprilie anul viitor, cand 1843 și cele 2300 de zile, potrivit calculului lor, vor expira. Dar, conform Evreilor Rabinici, a început cu luna nouă pe 1 aprilie și va expira cu luna nouă în luna martie a anului următor.” - *Semnele Timpului/Signs of the Times*, 21 iunie 1843, p. 123.

Dar pionierii noștri nu au luat în considerare un al „treilea” grup, Karaiții din Țara Shinear (Babilonia), care foloseau calendarul lunar-solar al Genesei 1:14 și urmau prima lună nouă după echinoxul de primăvară, fără a fi deloc nevoie de a căuta Abibul.

„**E**vreii sunt împărțiți în acest punct [adică, pe metoda declarării apariției lunii cruciale a lui Nisan] în trei grupuri diferite [rezumă Levi ben Yefeth, juristul Carait palestinian de la începutul secolului al XI-lea]. Primul grup, care cuprinde comunitatea majoritară, este Rabbaniții, adepții mōlad [calcularea prealabilă a apariției Lunii Noi], care acționează [în această întrebare] pe baza calculului. Aceasta este aproape de al-tidāl [echinoxul], adică de momentul în care soarele intră în Constelația Ram [Berbec]. Ei nu caută abib [coacerea orzului] în legătură cu începutul anului calendaristic. Astfel, se poate întâmpla ca, odată, orzul să se maturizeze înainte de Anul Nou [de primăvară], în timp ce altă dată va întârzia și se va coace mai târziu. Al doilea grup constă din oameni din Țara Shine'ar din rândul fraților noștri Karaiți. Ei urmează

doar echinoxul [calculului de primăvară]; totuși, ei stipulează anumite condiții diferite de cele stipulate de Rabbanii. Acesta este motivul pentru care am enumerat acest grup ca separat de Rabbanii. . . . **Acum, acest al doilea grup nu întreabă și nici nu caută abibul; [membrii ei pur și simplu] așteaptă și fac [proclamarea lui Nisan] când soarele ajunge la constelația Berbecului.** . . . Aderenții celui de-**al treilea grup** [adică Karații orientați palestinieni] observă [Anul Nou] numai pe baza **abibului** și nu investighează [poziția] soarelui deloc.”-Zvi Ankori, *Karaites In Byzantium* , Ediția 1959, paginile 303, 304.

Este important să înțelegem cum au apărut Karații din Babilonia.

În 605 B.C. regele Nebucadnețar al Babilonului a acceptat capitularea Ierusalimului și a luat ostateci evrei, printre care și pe Daniel și cei trei prieteni ai săi, „ copiii lui Israel și din sămânța împăratului și a prinților; Copii în care nu era cusur, ci plăcuți la vedere și pricepuți în toată înțelepciunea și iscusiți în cunoaștere și înțelegând știința și să e în stare să stea în palatul împăratului și pe care să îi învețe învățătura și limba caldeenilor.” (Dan 1: 1-4.)

În anul 597 î.H., Nebucadnețar și-a îndreptat din nou atenția spre Iuda. A trimis pe împăratul Ioiachin din Iuda captiv în Babilon cu 10.000 de cetățeni ai săi, printre care era și proorocul Ezechiel (Ezechiel 1: 1, 2; 33:21) și a făcut pe unchiul lui Ioiachin, Zedechia, rege al lui Iuda. În această a doua deportare, Nebucadnețar a luat „ pe toți prinții și pe toți vitejii. . . și toți meșteșugarii și fierarii: **nimeni nu a rămas, cu excepția celor mai sărace dintre poporul țării.**”(2 Imp. 24: 8-15).

Când Zedechia, câțiva ani mai târziu, s-a răzvrătit împotriva lui Nebucadnețar, babilonienii s-au întors în anul 586 î.H. și au nimicit Ierusalimul, „ a ars casa DOMNULUI și casa împăratului și toate casele din Ierusalim și fiecare casă a fiecărui om de vază le-a ars cu foc . . . **Dar căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării să fie viticultori și agricultori.**”(2 Imp. 25: 9-12).

Cu alte cuvinte, al treilea grup de karați discutat mai sus, grupul palestinian - au fost făcuți din „ cel mai sărac fel de popor al țării”(2 Împărați 24:8-15). Ei erau „viticultori și agricultori” și nu aveau altă opțiune decât să caute recolta de orz pentru a determina începutul anului sacru al lui Dumnezeu. În Babilon, evreii au început să-și formeze caracterul ca și popor. Acolo s-a născut iudaismul, iar Karații din Babilonia au urmat

calendarul lunar-solar biblic (Geneza 1:14) și au proclamat Nisan 1 în prima lună nouă după echinoxul de iarnă.

În 1984, Abba Eban, cetățean al Israelului, educat în Anglia, învățat în istorie și limbă, membru al Parlamentului israelian și fost ambasador israelian în Statele Unite, a organizat o serie monumentală de nouă părți intitulată: HERITAGE, *Civilizația și Evreii*, care se întinde pe parcursul a trei milenii de istorie și cultură evreiască și este câștigător al prețiosului premiu Peabody. Abba Eban descrie ce a avut loc în Babilon în felul următor:

„ Mii au fost exilați din Iuda în Babilon, țara cuceritorilor lor. Ar fi putut fi sfârșitul istoriei Evreilor, totuși acesta era doar începutul. . . Exilul trimisese evreii peste tot în Orientul Apropiat, în Egipt și în Asia Mică, dar mai ales în Babilonia și acolo s-au stabilit. . . Babilonia a fost moștenitoarea directă a Mesopotamiei antice, unde pentru prima dată au fost codificate legile, iar timpul a fost împărțit în ore și minute. În Babilonia erau lingviști, matematicieni, astronomi și medici. . . *Aici, în Babilon, au început să-și formeze caracterul de popor. Aici s-a născut iudaismul.*” - Abba Eban, HERITAGE, *Civilizația și Evreii*, Episodul 2, Puterea Cuvântului, Ediția 1984.

După mai multe studii făcute în 1843 și 1844, pionierii noștri au respins începutul „ rabinic” al anului sacru al lui Dumnezeu cu prima lună nouă, *apropiat* de echinoxul de primăvară, deoarece anul evreiesc din 1844 ar fi început pentru ei cu luna nouă în luna Martie, în timp ce Caraiții de orientare Palestiniană au început anul 1844 cu „ luna nouă cea mai *apropiată* de recolta de orz”, care a fost cu o lună mai târziu.

Au existat atât de multe controverse între aceste două grupuri evreiești din Evul Mediu, la fel ca și între fariseii și saducheii din zilele Domnului Hristos, însa doar acum controversa centrată în jurul *recoltării orzului și echinoxul de primăvară* a stat la baza calculării începutului anului sacru, pentru că dacă această lună inițială nu este corect cronometrată, atunci fiecare Sarbatoare a Domnului care urmează, inclusiv Ziua Ispășirii, este dislocată din locul său desemnat de Dumnezeu.

După cum s-a menționat în secțiunea anterioară: „ 5 MOTIVE PENTRU CARE NU PUTEM INCEPE ANUL BAZATI PE SNOPI DE LEGANAT”, Dumnezeu a dat lui Adam calendarul lunar-solar în Geneza 1:14; Noe nu avea o recoltă de orz pentru a determina durata potopului; nici un bob de cereale nu trebuia să fie plantat în timpul anilor Sabatici, care au precedat Anul Jubiliar, și totuși sărbătorile lui Dumnezeu au fost ținute în timpul Anului Jubiliar fără a consulta recolta de orz; evreii au ținut sărbătorile lui Dumnezeu timp de 40 de ani în „ deșertul sălbatic”, fără a consulta

recolta de orz; și orzul se coace mai repede în văile lui Israel decât pe vârfurile munților.

În 1884, la patruzeci de ani după dezamăgirea din 1844, acest conflict de 1500 de ani a fost clarificat și aplanat de doamna White, care, inspirată, a declarat:

„Înainte-vreme, anul nu începea la mijlocul iernii, ca acum, **ci la prima lună nouă conform echinoxului de primăvară.**” -Ellen G. White, Spirit of prophecy, vol. 4, ediția 1884, pag. 497.

Dar conflictul continuă și în 2018 au existat câteva grupuri care au sărbătorit masa de Paște (Nisan 14) pe 1 aprilie. Pentru a face acest lucru, au trebuit să înceapă anul sacru al lui Dumnezeu folosind luna nouă din 17 martie, înaintea Echinoxului de Primăvară din 20 martie. Drept rezultat, au început anul sacru al lui Dumnezeu în timpul iernii, în loc de „după” echinoxul de primăvară, care marchează începutul „sezonului” (Geneza 1:14) de primăvară, determinând soarele să se întoarcă, iar firele verzi să crească și să se coacă.

Dumnezeu nu este autorul confuziei. Folosind calendarul lunar-solar mandatat în Geneza 1:14, anul sacru al lui Dumnezeu, TREBUIE să înceapă când începe primul „sezon” al anului, DUPA echinoxul de primăvară.

„**L**a întâlnirea de tabara de la Exeter din New Hampshire, un predicator milerit, Samuel Snow, și-a **electrizat** audiența. El a subliniat în primul rând că, conform cu Ezra 7, decretul de reconstruire a Ierusalimului care a demarat cei 2300 de ani, nu a început decât în toamna anului 457 î.Hr., prin urmare, cei 2300 de ani ar trebui să se încheie în toamnă, nu în primăvară, dar în ce zi a toamnei? **Din studiul despre sărbătorile evreiești de primăvară și de toamnă din Levitic**, Snow a concluzionat că Isus va apărea în a zecea zi a celei de-a șaptea luni. „**Cele mai bune dovezi**” [a spus Snow], **”indică faptul că a zecea zi a celei de-a șaptea luni evreiești va avea loc pe 22 octombrie, în 1844.** Prin urmare, în mai puțin de trei luni, Mirele va fi aici pentru a lua mireasa ce-L așteptată. Oare nu este timpul ca noi să auzim strigătul de la miezul nopții: „Iată Mirele vine, ieșiți-I în întâmpinare?” - Review & Herald Publishing Association, Adventist Heritage Video Series, *Keepers of the Flame*, Episode 3, The Great Expectation, copyright 1989.

„**S**now. . . a subliniat a zecea zi a lunii a șaptea a anului Evreesc, Tishri,

Ziua de Ispășire a Evreilor, ca fiind data adevărată de încheiere a profeției de 2300 de ani. Mai târziu, el a stabilit ziua specifică ca fiind 22 octombrie 1844, echivalentul calendaristic al zilei a zecea a lunii a șaptea în acel an conform calendarului evreiesc ***Caraitic***. . . . Prezentarea lui Snow a fost primită din toată inima. Dar liderii proeminenți din alte părți au privit mesajul cu o rezervă marcată. Cu toate acestea, mesajul „lunii a șaptea” s-a răspândit cu o putere aparent irezistibilă. ***Snow a publicat lucrarea „Adevăratul Strigăt de la Miezul Noptii”(patru pagini) pe 22 august, la Haverhill, Massachusetts***. A fost plină de argumente scurte, dar convingătoare. Predica sa despre „timpul definit” a fost în curând preluată de sute de predicatori milleriți, în timp ce Snow personal a predat continuu în tot Estul. ***Unul câte unul, liderii remarcabili s-au alăturat corului crescând***.” - Enciclopedia Adventistă de Ziua a Șaptea, a Doua Ediție Revizuită, pagina 620, Snow, Samuel S.

Cum a putut fi Samuel Snow atât de sigur că Ziua Ispășirii va avea loc pe 22 octombrie? Cum a putut el să publice „Strigătul de la Miezul Noptii” pe 22 august 1844, cu 62 de zile înainte de 22 octombrie 1844? Desigur, el nu a așteptat până când s-ar fi văzut semiluna lunii noi; evenimentul nu a avut loc decât pe 12 octombrie.

„*Ziua a zecea a lunii a șaptea, Marea Zi a Ispășirii, timpul curățirii Sanctuarului, care în anul 1844 cădea la douăzeci și două Octombrie, a fost considerată ca timp al revenirii Domnului.*” Ellen G. White, *Tragedia Veacurilor*, pag. 400.

„În ziua a zecea a ***lunii a șaptea***, în ziua a zecea a acestei a șaptea luni să fie o zi a ispășirii.” -Lev. 23:27. ***Nisan***, cunoscut mai înainte sub numele de Abib (Exodul 12: 2; 13: 4), este prima lună. ***Ziua Ispășirii are loc în Tishri***, a 7-a lună.

<http://aa.usno.navy.mil/data/docs/MoonPhase.php> este site-ul pentru Observatorul Naval al Statelor Unite, unde au fost obținute informațiile de pe tabelul de mai jos. Datele pentru echinoxul de primăvară provin dintr-o carte intitulată *Astronomical Tables of the Sun, Moon and Planets*, de Jean Meeus, Ediția 1983, pag. 3-39.

Timpul 19 02 17 descoperit mai jos în luna nouă a lunii martie 1844, reprezintă a 19-a zi, ora 02 și 17 minute și a fost ajustat pentru timpul Ierusalimului (Ora Universală +2 ore).

Anul	Luna	Echinoxul	Luna Noua
1844	Martie	20 11 53	19 02 17

Aprilie	17 18 32
Mai	
Iulie	
August	
Septembrie	12 15 17
Octombrie	12 01 25

În 1844, luna nouă ASTRONOMICĂ a început la 19 martie, la orele 02 și 17 minute [Timpul Ierusalimului]. Echinoxul de Primăvară a avut loc pe 20 Martie la ora 11:53.

Din studiul calendarului Caraitic, Samuel Snow a aflat că luna nouă va începe pe 19 martie, înainte de echinoxul de primăvară din 20 Martie și, prin urmare, a folosit luna nouă în Aprilie. Apusul din Ierusalim, pe 17 aprilie, a avut loc la ora 18:11, iar când luna nouă a început la 6:32, a fost deja 18 aprilie, începutul anului sacru, deoarece ziua biblică începe la apus (Leviticul 23: 32). Astfel, luna a șaptea, Tishri, va avea loc în luna octombrie.

Samuel Snow de asemenea a înțeles că luna nouă va avea loc la ora 1:25 pe 12 octombrie și, prin urmare, a calculat în mod corect că ziua Intâia a lunii Tishri sau Sărbătoarea Trâmbițelor va începe pe 12 octombrie la apus; a 10-a zi a lunii a șaptea va începe la 21 octombrie, la apus, iar Ziua cea mare a Ispășirii va avea loc pe 22 octombrie.

LUNA NOUA VIZIBILA SAU ASTRONOMICĂ

Așa cum este folosit de astronomi, „ luna astronomică” se referă la conjuncție, când luna trece între pământ și soare.

„ Câteva nopți după luna nouă, marginea jumătății luminoase a soarelui apare ca o semilună subțire pentru o scurtă perioadă după apusul soarelui. Această fază este din punct de vedere tehnic semiluna după semiluna nouă sau semiluna în creștere, deși se numește popular luna nouă.” - Encyclopedia Americana, ediția 1971, pag. 426 d.

Potrivit Corespondenței Afacerilor Publice a Observatorului Naval al SUA, cea mai timpurie vizionare înregistrată a conjuncției (semilunii noi), de către un observator calificat, cu condiții perfecte, a fost între 15-16 ore.

În vremurile biblice, observarea vizuală a fost utilizată pentru a determina aspectul semilunii (1 Samuel 20:18, 24), iar Biblia nu ne autorizează să facem altfel. Evreii nu aveau computere, telescoape sau almanahuri pentru a calcula conjuncția (suprapunerea lunii și soarelui) și trebuiau să se bazeze pe cel puțin doi martori de încredere care au văzut semiluna vizibilă.

„***Luna evreiască a fost bazată pe sistemul lunar de calculare, începând cu seara în care apărea semiluna.*** Prima zi a lunii se numea lună nouă (1 Samuel 20: 24-27). . . ***La început,*** a fost utilizată o observare vizuală pentru a determina aspectul semilunii. Dacă semiluna era văzută în seara următoare celei de-a 29-a zi a lunii, începea o lună nouă; dacă nu, se adăuga o altă zi, astfel încât luna respectivă avea 30 de zile (o lună nu a avut mai mult de 30 de zile).”- *Dicționarul Biblic Adventist de Ziua a Șaptea*, pag. 757, 758.

După anul 359, evreii au început să observe prima zi din Tishri (luna a șaptea evreiască) în ziua conjuncției, mai degrabă decât în ziua semilunii vizibile. A fost adoptat un sistem de adăugire a celei de-a 13-a luni, la fiecare 2 sau 3 ani, de 7 ori în 19 ani, care ignora total faptul că anul trebuie să înceapă în primăvară, în luna lui Abib conform Exodului 12: 2 și 34: 18.

„Calendarul ebraic timpuriu. . . . trebuia să fie ajustat pentru a menține anul în concordanță cu anotimpurile, dar de asemenea și calendarul solar, folosit astăzi în cea mai mare parte a lumii. Diferența constă în faptul că anul nostru este de aproximativ un sfert de zi mai mic decât anul adevărat al anotimpurilor, determinat de soare, în timp ce anul lunar comun de 12 luni este cu 10 sau 11 zile mai scurt decât anul solar adevărat. Noi ajustăm calendarul nostru solar, permițând eroarea să se desfășoare timp de 4 ani, până când se acumulează o zi întreagă, pe care o adăugăm ca și 29 februarie. ***În calendarul lunar este permisă o eroare mai mare de 10 sau 11 zile până când se acumulează o lună; prin adăugarea unei luni, a 13-a, la fiecare 2 sau 3 ani (de 7 ori în 19 ani) această diferență este compensată.***”- *Comentariul Bibliei Adventiste de Ziua a Șaptea*, volumul 1, pag. 100, 101.

Deoarece iarna se încheie când Echinoxul de Primăvară apare pe 20 martie, iar Vara se termină când Echinoxul de Toamnă se produce la 23 septembrie, această intercalare pune în mod repetat Paștele în Iarnă și pune în mod repetat Sărbătoarea Tabernacolelor

în Vară, ignorând astfel instrucțiunile lui Dumnezeu în Exodul 34:22: „Și să ții . . . sărbătoarea recoltei la sfârșitul anului.”

SARBATOAREA AZIMILOR

Vă rugăm, consultați din nou tabelul de mai sus și rețineți că, pentru ca Ziua Ispășirii să aibă loc marți, 22 octombrie 1844, ar fi avut loc următoarele:

1. Anul Sacru a început joi, 18 aprilie la apus, iar 01 Nisan a avut loc pe 19 aprilie.
2. Ziua de 14 Nissan a început pe 01 mai la apus și ziua de Paște a avut loc joi, 2 mai.
3. Cina Domnului a fost sărbătorită - în locul mielului pascal - în seara târziu a lui 14 Nisan 14 și pe 15 Nissan, o Adunare Sfântă și prima zi a sărbătorii Praznicului Azimilor, a avut loc vineri, 3 mai.
4. Ziua de 21 Nisan sau ultima zi a sărbătorii Praznicului Azimilor, a început la apusul soarelui pe 8 Mai, iar Joi, 9 Mai a fost o Adunare Sfântă.

„**P**aștele, sărbătoarea azimilor, avea loc în luna Abib, întâia lună a anului iudaic, care corespunde cu sfârșitul lui Martie și începutul lui Aprilie... *În a paisprezecea zi a lunii, seara, se sărbătorește Paștele.*” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, page 537.

Rețineți că este vorba despre *Abib*, care corespundea cu „sfârșitul lui Martie și începutul lui Aprilie”, și NU *Sărbătoarea Azimilor*. Există mulți care au confundat această problemă și sărbătoresc sărbătoarea Pâinii Azimilor la sfârșitul lunii martie.

După cum am văzut mai devreme, Caraiții și Ellen G. White au declarat că „anul nu a început la mijlocul iernii, ca acum, ci *la prima lună nouă după echinoxul de primăvară*”.

Începând cu anul 1583, echinoxul de primăvară a avut loc întotdeauna la 20 sau la 21 martie, cu 21 de excepții, unde a avut loc pe 19 martie. De ce cele 21 de excepții? Pentru a înțelege acest lucru, trebuie să ne întoarcem la istoria Calendarului Gregorian, puțin mai departe.

Dacă Anul Sacru începe cu luna Abib în prima lună nouă după Echinoxul de Primăvară, atunci 01 Nisan, începutul Anului Sacru, nu poate avea loc niciodată înainte de 20 Martie. Deoarece Sărbătoarea Azimilor începe pe 15 Nisan, cea mai apropiată dată când această sărbătoare poate începe, va fi de obicei în jurul zilei de 5 aprilie.

„**M**ielul Pascală a fost *jertfit în după-amiaza târzie pe 14 Nisan*, urmând

sacrificiul obișnuit de seară, și *mâncat, cu pâine nedospită, după apusul soarelui în aceiași noapte, în primele ore ale lui 15 Nisan*.” - *Comentariul Biblic Adventist de Ziua a Șaptea*, vol. 5, pag. 533.

Iosua 5:10 afirmă: „Și copiii lui Israel. . . au ținut paștele *în a paisprezecea zi a lunii, către seară*.” Dacă Iosua ar fi mâncat Mielul Pascal la începutul lui 14 Nisan, când 13 Nisan se apropia de sfârșit, Scriptura ar fi declarat: „Paștele a fost păzit în a treisprezecea zi a lunii”. Dar acest lucru nu este biblic. Ziua de 14 Nisan a început seara, în ajun. Ziua se terminase acum, iar la sfârșitul lui 14 Nisan, când 15 Nisan urma să înceapă, Mielul Pascal a fost mâncat „după apusul soarelui în aceiași noapte, în primele ore ale lui 15 Nisan.” *Comentariul Biblic Adventist de Ziua a Șaptea*, vol. 5, pag. 533.

Noi trebuie să mâncăm azimi timp de șapte zile (Leviticul 23: 6) și „în ziua a șaptea este o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire *în ea*.” (Leviticul 23: 8).

Serbăm Sărbătoarea ca o Întâlnire de Tabără, cu deosebirea că o sărbătorim la „timpurile hotărâte” ale lui Dumnezeu și observăm că primele și ultimele zile sunt adunări sfinte.

Noi incepem dimineța la 9:15 cu serviciul cântării. Avem trei întâlniri dimineța între orele 9:30 - 10:30, 10:45 - 11:45 și 12:00 - 13:00. Seara, ne întâlnim la 18:45 pentru serviciul cântării și avem o întâlnire de la 19:00 la 20:15.

S*chimbarea calendarului gregorian - unsprezece zile care nu au existat niciodată*

Miercuri, 2 septembrie 1752, milioane de supuși britanici din Anglia și din colonii au mers în pace la culcare și nu s-au trezit decât după doisprezece zile mai târziu. Actul Calendarului britanic din 1751 a declarat Miercurea de 2 septembrie ca fiind Miercuri 14 septembrie.

Înainte de acea seară din septembrie, calendarul oficial britanic diferea de cel din Europa continentală cu unsprezece zile, adică 2 septembrie la Londra era 13 septembrie la Paris, Lisabona și Berlin. Discrepanța a apărut din cauza continuării utilizării de către Marea Britanie a calendarului Iulian, care fusese calendarul oficial al Europei de la inventarea lui de către Julius Cesar (după care a fost numit) în anul 45 î.H..

Calendarul Iulian, care a constat din unsprezece luni de 30 sau 31 de zile și luna februarie, cu 28 de zile (extinsă la 29 de zile la fiecare patru ani), a fost de fapt destul de precisă: s-a abătut față de calendarul solar real cu doar 11 minute și 1/2 pe an. Totuși, după secole, chiar și o mică inexactitate ca aceasta se adaugă. În secolul al șaisprezecelea, calendarul Iulian era în întârziere cu 10 zile față de cel solar.

În 1582, Papa Grigorie al XIII-lea a ordonat avansarea calendarului cu 10 zile și a introdus un nou dispozitiv de corecție pentru a reduce eroarea ulterioară: anii sfârșitului de secol, cum ar fi 1 700 sau 1 800, nu ar mai fi considerați ani bisecți decât dacă pot fi împărțiți la 400 sau 2 000). Acest sistem este incontestabil eficient și este încă în uz oficial în Statele Unite. Anul calendaristic gregorian diferă de anul solar cu doar 26 de secunde și adaugă doar o diferență de o zi la fiecare 3 323 de ani.

SARBATOAREA CINCIZECIMII

„ La cincizeci de zile după aducerea celor dintâi roade venea Ziua Cincizecimii, care mai era numită și Sărbătoarea secerișului sau Sărbătoarea săptămânilor. . . Cincizecimea dura numai o zi, care era consacrată serviciului divin. . . Sărbătoarea corturilor, sau a roadelor . . . ca sărbătoare a străngerii recoltei, preînchipuia și adunarea roadelor pământului **SI INDREPTA PRIVIREA CATRE ZIUA CEA MARE A RECOLTEI SFARSITULUI**, când Domnul secerișului îi va trimite pe secerătorii Săi pentru a strânge în snopi neghina, ca să fie arsă, și pentru a aduna grâul în grânarul Său.”-Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, pag. 540, 541

Cincizecimea este o sărbătoare de o zi în timpul Verii. Rețineți că Cincizecimea indică înainte spre ultimele zile ale istoriei acestui pământ și are loc la 50 de zile după ce se oferă „ snopul de legănat” (Leviticul 23: 10-16), în timpul sărbătorii Azimilor. Momentul în care trebuie legănat snopul a făcut ca evreii și creștinii să nu fie de acord de mai mult de 2 000 de ani cu privire la data Rusaliilor. Dacă vom legăna snopul în ziua greșită, vom ajunge la o dată greșită pentru Cincizecime!

„ Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți intra în țara pe care v-o dau și veți secera secerișul ei, să aduceți la preot un snop din primele roade ale secerișului vostru; Și el va legăna snopul înaintea DOMNULUI ca să vă fie bine primit; preotul îl va legăna a doua zi după **SABAT**. . . . Și să vă numărați din ziua următoare **SABATULUI**, din ziua în care ați adus mănunchiul ofrandei legănate; șapte **SABATE** întregi; Chiar

până în ziua următoare celui de al șaptelea **SABAT** să numărați cincizeci de zile; și să aduceți un nou dar de mâncare DOMNULUI. ...Și să proclamați în aceeași zi, să vă fie o **ADUNARE SOLEMNA**, sfântă: Să nu faceți nicio **LUCRARE DE SERVIRE** în ea, acesta să vă fie un statut veșnic în toate locuințele voastre prin toate generațiile voastre.”- Leviticul 23:10, 11 , 15, 16, 21

Ați observat expresia „ **să nu faceți nicio lucrare de servire în ea**”? Pe parcursul Sărbătorii Praznicului Azimilor, „ a doua zi după Sabat” (Leviticul 23:11), preotul legăna snopul primelor roade. Prima și ultima zi a Sărbătorii Praznicului Azimilor sunt numite „ adunări sfinte” (Leviticul 23: 7,8) și deoarece poporului lui Dumnezeu i se interzicea să facă „ lucrare de servire” în acele zile, există dintre aceia care au confundat aceste zile cu Sabatul lui Dumnezeu și au numit aceste zile ”Sabatele ceremoniale” sau „ Sabatele de convocare”, chiar dacă aceste zile pot cădea în orice zi a săptămânii.

Snopul se legăna a doua zi după Sabat. Controversa apare în privința a ceea ce se înțelege prin „sabat” din Leviticul 23:11, 15, 16? Este a doua zi după un „ Sabat de convocare”sau după Sabatul zilei a șaptea?

Ce muncă este interzisă în timpul „ Sabatelor de convocare”? Munca de „ servire”. De câte ori este descris în Biblie cuvântul „ servire”? De 12 ori. Este acest tip de lucru vreodată asociat cu Sabatul zilei a șaptea? NU. Lucrarea de servire este folosită exclusiv în legătură cu munca interzisă a fi făcută în zilele sfinte de convocare în timpul sărbătorilor lui Dumnezeu.

Odihna de Sabat este diferită de odihna cerută în timpul „ Sabatelor de convocare”. Leviticul 23: 3 afirmă că în timpul Sabatului, israeliților nu li s-a permis să facă „orice” tip de muncă; ”Munca de servire” nu este menționată!

În „ sabatele de convocare”, poporului lui Dumnezeu nu i se permite să facă nici o lucrare de „ servire” (Leviticul 23: 8, 21, 25, 35, 36) sau acel tip de muncă pe care un servitor sau un angajat o face pentru altcineva. Aceasta indică faptul că există un fel de muncă pe care ni se permite să-l facem în timpul „ sabatului de convocare”, care este interzisă în timpul Sabatului lui Dumnezeu.

Concordanța lui Strong atribuie numărului #7676 cuvântul „ SABAT” în Leviticul 23:11, 15, 16 și-l definește astfel: ”Din 7673; pauză, adică (spec.) Sabatul.”

Strong, la numărul # 7673 cuvântul „ SABAT” este rădăcina principală. Strong de asemenea atribuie explicația numărul # 7676 „ Sabatului” în a patra poruncă a Exodului 20: 8-11.

Concordanța lui Strong atribuie numărului # 4744 MIQRA cuvântul „ convocare” în Leviticul 23 și o definește astfel: „ Ceva chemat, adică o întâlnire publică (actul, persoanele sau locul); de asemenea, o repetiție; asamblare, chemare, convocare, citire”.

Concordanța lui Strong îi atribuie lui # 5656 AVODAH cuvântul „ servire” din Levitic 23: 7, 8, 21, 25, 35, 36 și îl definește astfel: „ Din 5647. 5647 AVAD; o primă rădăcină; să lucreze (în orice sens); de către impl. a servi . . . sclavie. . . ține în robie. . . să fie servitori, obligațiuni.”

Problema este agravată de faptul că, în anul 31, Isus a fost răstignit vineri, în Ziua Paștelui. Sabatul a fost numit „zi mare” (Ioan 19:31) pentru că a coincis cu prima zi a sărbătorii Praznicului Azimeilor, care este o „ adunare sfântă”.

„ Si ca antitip al snopului de legănat, Domnul nostru a fost înviat dintre morți a treia zi ca „ primele roade ale celor ce au adormit”(1 Corinteni 15:20). Ellen G. White, *Tragedia Veacurilor*, pag. 399, 400.

În acel an, a fost foarte simplu să se determine când să se lege snopul de legănat; a trebuit să fie Duminica, când Domnul Isus a înviat, fiindcă El era „ antitipul snopului de legănat”. Snopul trebuia să fie legănat în a doua zi a sărbătorii Praznicului Azimilor și trebuia să fie legănat „ a doua zi după Sabat”(Leviticul 23:11). De vreme ce snopul a fost legănat duminică, Rusaliile (Cincizecimea) trebuiau să aibă loc duminică, cincizeci de zile mai târziu (Lev. 23:15, 16). Orice altă zi este o imposibilitate matematică!

Următoarea afirmație agravează problema și mai mult, afirmând că snopul a fost legănat în a doua zi a sărbătorii.

„ După Paște urma Sărbătoarea Azimilor, care ținea șapte zile. Prima zi și a șaptea zi erau zile de adunări sfinte . . . În a doua zi a sărbătorii I se aduceau lui Dumnezeu primele roade ale recoltei anului.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, pagina 539.

Deci, ce înseamnă „ Sabat” în Leviticul 23:15, 16? Numărătoarea inversă spre Cincizecime începe din „ ziua următoare” a „ Sabatului convocării” sau după „ Sabatului zilei a șaptea”? Există două metode biblice care oferă fără echivoc răspunsul la această dilemă și demonstrează că afirmația lui Ellen White a fost corectă, deoarece contextul a fost anul 31d.H., când Domnul Isus a fost răstignit și ”Sabatul” menționat aici este Sabatul zilei a șaptea.

METODA #1

“Chiar până în ziua următoare celui de al șaptelea sabbat să numărați cincizeci de zile.”

–*Leviticul 23:16.*

Dacă vom aplica cuvântul „sabbat” „Sabbatului de convocare” sau ”Sabbatului de ziua a șaptea”, atunci a 49-a zi înainte de Cincizecime, trebuie să fie sau „Sabbatul de convocare”, sau „Sabbatul zilei a șaptea”. Problema este că la 49 de zile după „legănarea snopului” nu există „sabbat de convocare”, care face ca Cincizecimea să cadă întotdeauna duminică!

De exemplu: În 2018 există grupuri care încep sărbătoarea azimelor cu masa de Paște duminică, 1 aprilie. Luni, 2 aprilie, va fi o „Adunare de Sabbat”, iar marți, 3 aprilie, va fi legănat „snopul de legănat”. Sabbatul din 7 aprilie, va fi „Sabbatul” nr. 1 din cele șapte” (Lev. 23:15, 16), care trebuie să aibă loc înainte de Cincizecime. Duminică, 8 aprilie, va fi ultima zi a Sărbătorii Praznicului Azimilor, un „Sabbat de convocare, o adunare sfântă”, și Sabbatul nr. 2 spre Cincizecime. Sabbatul, 14 aprilie = Sabbatul nr. 3; 21 aprilie, Sabbatul nr. 4; 28 aprilie = Sabbatul nr. 5; 5 mai = Sabbatul nr. 6; 12 mai = Sabbatul nr. 7 și, conform lui Leviticul 23:16, Cincizecimea, a 50-a zi după snopul de legănat, trebuie să aibă loc duminică, 13 mai, a doua zi după Sabbatul al șaptelea. Totuși, dacă calculăm cele șapte săptămâni începând cu marți, 3 aprilie, când se legăna snopul de legănat, până duminică, 13 mai, vom avea doar 48 de zile, ratând astfel testul din Leviticul 23:15, 16. Singura modalitate pentru ca a 49-a zi a să fie un Sabbat înseamnă a legăna snopul de legănat în prima duminică, care are loc în interiorul Praznicului Azimilor. Orice altceva este o imposibilitate matematică!

METODA #2

„Și copiii lui Israel... au ținut paștele în a paisprezecea zi a lunii, către seară... Și au mâncat din grâul vechi al țării a doua zi după paști, azimă și *grâu* prăjit în aceeași zi.”
–*Iosua 5:10-12.*

În Iosua 5: 10-12, snopul trebuia să fie legănat în „prima” zi a sărbătorii, în loc de a doua zi, așa cum s-a întâmplat în anul 31. De ce?

Observați că ei au mâncat „azimi”, deoarece Sărbătoarea Azimilor a început deja. În plus, au mâncat „grâu vechi” și „*grâu* prăjit” a doua zi după Paște. Leviticul 23:14 interzice mâncarea „grâului vechi” sau a ”*grâului* prăjit” până înainte ca snopul să fie legănat. Din moment ce „ziua de după Paște” este prima zi a Praznicului Azimilor, rezultă că Iosua a trebuit să lege snopul în prima zi a Praznicului Azimilor, în loc de a doua zi așa cum s-a întâmplat în timpul Domnului Hristos.

Pentru ca aceasta să aibă loc, ziua Paștelui trebuie să fi căzut în Sabat. În acea seară a început sărbătoarea Pâinii Azimelor. Următoarea dimineață de duminică, în prima zi a sărbătorii, a fost „ziua de după Sabat” (Leviticul 23:15), iar snopul a fost legănat, începând astfel număratoarea inversă spre Cincizecime.

SARBATOAREA TRAMBITELOR

Această sărbătoare este sărbătorită în prima zi a lui Tishri, a șaptea lună; este o adunare sfântă și trebuie să ne abținem de la lucrarea de slugă (Leviticul 23:24, 25).

Odată ce vom determina când începe Nisan, atunci numărăm până la a 7-a lună și vom folosi aceleași reguli pentru a determina când începe Tishri.

MAREA ZI A ISPASIRII

Ziua Ispășirii, cunoscută evreilor ca Yom Kippur, a fost și este cea mai solemnă zi a anului. Din toate sărbătorile, acesta este singura care cere poporului lui Dumnezeu să se abțină de la „toată lucrarea”, la fel ca și în Sabatul zilei a șaptea. Observați că nu găsim nicăieri cuvintele „lucrare de serv”.

„În ziua a zecea a acestei a șaptea luni să fie o zi a ispășirii, aceasta să fie o adunare solemnă, sfântă pentru voi; și să vă chinuiți sufletele și să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI. ***Si să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea***, pentru că *este* o zi a ispășirii, pentru a se face ispășire pentru voi înaintea DOMNULUI Dumnezeului vostru. . . . ***Acesta să fie pentru voi un sabbat al odihnei*** și ***să vă chinuiți sufletele***, în ziua a noua a lunii, la apus, de la apus la apus, să vă sărbătoriți sabbatul.” (Leviticul 23: 27-32).

Leviticul 23:27 declară: „Și să vă ***chinuiți sufletele***”. Psalmul 35:13 declară: „***mi-am umilit sufletul cu postire***.”

Cea de-a zecea zi a celei de-a 7-a luni, Ziua ispășirii (Yom Kippur), este ziua cea mai solemnă a anului și ***o zi strictă de post*** (Levitic 23: 27-32). Leviticul 23:27 folosește termenul „să vă chinuiți sufletele” și Psalmul 35:13 explică în mod clar că aceasta înseamnă post.

Psalmul 69:10 declară: „Când am plâns și ***mi-am disciplinat sufletul cu postire***, aceasta a fost pentru ocară mea.”

Ieremia 36: 6 declară: „De aceea intră și citește în urechile poporului, în casa DOMNULUI, ***în ziua de post***, sulul, cuvintele DOMNULUI, pe care le-ai scris din gura mea.”

În Fapte 27: 9 apostolul Pavel afirmă: „Și, trecând mult timp și navigarea fiind de acum periculoasă, pentru că **postul** trecuse deja, Pavel i-a avertizat.”

Vedeți următoarele scrieri ale lui Moise și ale profeților, în care sunt date detaliile posturilor spirituale. Observați că în fiecare caz, postul era fără hrană și apă. Moise (Exodul 34:28 și Deuteronom 9: 9); Ezra (Ezra 10: 6); Estera (Esther 4:16); Iona (Iona 3: 7); Pavel (Fapte 9: 9). De asemenea, observați adevăratul scop al unui post care se găsește în Isaia 58:1-12.

Nu ar trebui să mâncăm o masă grea înainte de începerea postului. De asemenea, aveți grijă să nu mâncați cantitatea obișnuită de alimente grele imediat după post. Stomacul va fi foarte sensibil. Dacă nu ați postit niciodată fără apă, este posibil să aveți o reacție ușor incomodă; asta este normal. Dar dacă vom petrece ziua cu Domnul Isus, în rugăciune și studiu biblic, vom fi cu adevărat binecuvântați. Întotdeauna amintiți-vă ce a spus Isus despre post în Matei 6:16-18.

SARBATOAREA CORTURILOR

Această sărbătoare începe în a 15-a zi a lunii a șaptea și se celebrează pentru următoarele opt zile. Prima și ultima zi sunt Adunări Sfinte (Leviticul 23: 34-36, 39)

„În prima zi *să fie* o adunare solemnă sfântă: **Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.**

Șapte zile să aduceți ofrandă făcută prin foc, DOMNULUI, în ziua a opta să fie o adunare solemnă, sfântă pentru voi; și să aduceți ofrandă făcută prin foc, DOMNULUI, aceasta *este* o adunare solemnă: **Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.**” –Leviticul 23:35,36.

„**Sărbătoarea corturilor** nu era numai o sărbătoare de amintire, ci era și preînchipuitoare. Nu numai ca arăta în trecut, la trecerea prin pustie, dar, **ca sărbătoare a străngerii recoltei, preînchipuia și adunarea roadelor pământului și îndrepta privirea către ziua cea mare a recoltei sfârșitului**, când Domnul secerisului îi va trimite pe secerătorii Săi pentru a strânge în snopi neghina, ca să fie arsă, și pentru a aduna grâul în grânarul Sau. **Atunci vor pieri toti nelegiuiții.**” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeți*, pag. 541.

CALCULAREA SARBATORILOR DOMNULUI

2 Cronici 6: 6 declară: ”Dar am ales Ierusalimul, ca numele meu să fie acolo” (vezi de asemenea 1 Împărați 11:36). Pentru a aduce uniformitatea în poporul lui Dumnezeu în

întreaga lume, ar fi mai bine ca toate sărbătorile să fie calculate folosind timpul Ierusalimului.

Mergeți la: <http://aom.giss.nasa.gov/srver4x3.html> pentru a stabili data echinoxului de primăvară pentru un anumit an și pentru a-l nota.

Mergeți la: <http://aa.usno.navy.mil/data/docs/MoonPhase.php> pentru a găsi fazele lunii pentru un anumit an. Observatorul Naval al Statelor Unite (USNO) folosește Ora Universală (UT), care este cu 5 ore înaintea Timpului Standard de Est și 2 ore înaintea Timpului Ierusalimului, astfel încât, pentru a determina datele Lunii pentru Ierusalim, trebuie să adăugăm 2 ore la datele găsite în tabel.

Așa cum am explicat mai devreme, prima Lună Nouă după Echinoxul de Primăvară marchează începutul primei luni a calendarului Sacru al lui Dumnezeu. Notați în tabel prima Lună Nouă, care are loc după Equinoxul de Primăvară, și adăugați două ore pentru Ierusalim.

Acum numărați până în a 7-a lună în documentul USNO "Fazele lunii" și notați luna nouă pentru luna a 7-a; ajustați timpul Ierusalimului.

După cum s-a menționat mai devreme, cea mai timpurie vizionare înregistrată a semilunii noi, de către un observator calificat, cu condiții perfecte, a fost între 15-16 ore. Dacă condițiile meteorologice nu sunt perfecte, luna nouă nu poate fi vizibilă pentru 2-3 nopți și atunci când este prima dată vizibilă, așa cum s-a explicat anterior, va fi doar pentru o scurtă perioadă după apusul soarelui.

Ca urmare, în vremurile biblice, primele observări ale lunii noi de către evrei ar fi fost la primul apus de soare, care avea loc la 15 ore după lună nouă astronomică. După cum ziua Domnului începe la apus (Leviticul 23:32), odată ce luna a fost văzută la apus, aceasta marca începutul primei zile a primei luni a calendarului sacru al lui Dumnezeu.

Au așteptat evreii până au văzut Luna Nouă să declare Nisan 01? DA. Ar fi făcut ei aceasta dacă ar fi avut instrumentele pe care le avem noi astăzi cu care putem prezice cu o precizie de 100% Luna INTUNECATA pentru 100 de ani în viitor? Mă îndoiesc de asta.

Dumnezeu nu este autorul confuziei și îndrăznesc să spun că atunci când vom ajunge la cer, El ne-ar putea spune: „De ce nu v-ati simplificat viața și nu ați mers conform Lunii INTUNECATE pentru a stopa toate argumentele?”

Pentru a menține uniformitatea și pacea, propun să calculăm ca Luna Nouă, Luna care va fi văzută la primul apus de soare care are loc la cel puțin 16 ore după Luna Nouă Astronomică. Dacă apusul soarelui are loc la mai puțin de 16 ore după Luna

INTUNECATA, atunci trebuie să așteptăm până la următorul apus de soare pentru a începe să numărăm începutul lui Nisan 01..

NISAN 01 -PRIMA ZI A ANULUI SACRU AL LUI DUMNEZEU

Odată ce vom determina luna nouă astronomică, vom merge la apusul următor care are loc cel puțin 16 ore după luna nouă. În condiții perfecte, cineva din Ierusalim ar putea să vadă luna nouă și să-i anunțe pe alții. Acea seară la apusul soarelui va începe în prima zi a anului sacru al lui Dumnezeu, iar a doua zi va fi considerată Nisan 01.

NISAN 14 - ZIUA PASTELUI

Ziua Paștelui sau Nisan 14 ar fi ziua când mielul Pascal era jertfit. „Mielul pascal a fost jertfit în după-amiaza târzie a lui Nisan 14, urmând sacrificiul de seară obișnuit, și mâncat, cu pâine nedospită, după apusul soarelui în aceiași noapte, în primele ore ale lui Nisan 15.” - *Comentariu Biblic Adventist de Ziua a Șaptea*, Volumul 5, pag. 533.

15 NISAN - SĂRBĂTOAREA AZIMILOR

Sărbătoarea Praznicului Azimilor începe la apusul soarelui pe 14 Nisan, iar toată ziua de 15 Nisan este o adunare sfântă. A șaptea zi a sărbătorii începe în a 20-a zi a lunii Nisan la apus, iar toată ziua de 21 Nisan este o adunare sfântă.

SNOPI DE LEGĂNAT

Așa cum am menționat mai devreme, duminica sau a doua zi după Sabat, care avea loc în timpul sărbătorii azimilor (Leviticul 23:11), preotul legăna snopul primelor roade.

RUSALIILE

Acum, când cunoaștem duminica când snopul era legănat, putem număra 7 Sabate și duminica („ziua de după Sabatul al șaptelea”, Leviticul 23:16), după Sabatul al șaptelea, este Cincizecime.

01 TISRI - TROMPETELE

Am determinat anterior luna nouă astronomică pentru luna a șaptea. Acum treceti la următorul apus de soare care are loc cel puțin la 16 ore după luna nouă; în acea seară la apusul soarelui începe prima zi a celei de-a șaptea luni. A doua zi este 01 Tishri.

10 TISHRI - ZIUA ISPASIRII

Acum, când cunoaștem ziua de 01 Tișri, putem număra și 10 Tișri, care începe in ajun, la apus.

15 TISHRI - SĂRBĂTOAREA CORTURILOR

Putem calcula, de asemenea, 15 Tişri și 22 Tişri, deoarece această sărbătoare durează 8 zile; nu uitați că ambele zile încep la apusul soarelui, în ajun.

A doua zecime oferă fondurile pentru a sărbători Sărbătorile Domnului

„ ***Pentru a încuraja adunarea poporului în vederea serviciului divin*** și, de asemenea, pentru a se purta de grijă de cei sărmani, ***se cerea o a doua zecime din toate veniturile***. Cu privire la zecimea dintâi, Domnul spusese: „ Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuală în Israel“ (Numeri 18, 21). Cu privire la a doua, El poruncise așa:

„ Să manânci înaintea Domnului, Dumnezeului tau, în locul pe care-l va alege ca să-Si aseze Numele acolo, zeciuala din grâul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău și întâii născuți din cireada și turma ta, ca să te înveți să te temi întotdeauna de Domnul, Dumnezeul tau“ (Deuteronom 14, 23.29; 16, 11-14). Zecimea aceasta, sau echivalentul ei în bani, trebuia să fie adusă timp de doi ani la locul unde se afla sanctuarul. După ce Îi aduceau lui Dumnezeu un dar de mulțumire și o anumită parte o dădeau preotului, ***închinătorii trebuia să folosească restul pentru o sarbatoare sfântă*** la care trebuia să ia parte leviții, străinii, orfanii și văduvele. ***În felul acesta erau luate masuri pentru jertfa de mulțumire și mesele de sărbătoare anuale***, iar poporul era adus în societatea preoților și leviților, pentru ca să fie învățat de aceștia cele cu privire la serviciul divin și încurajat să ia parte la el.

Totuși, la fiecare al treilea an, această a doua zecime trebuia să fie folosită acasă, pentru întreținerea leviților și a săracilor, așa cum a spus Moise: „ Ei să mănânce și să se sature în cetățile tale” (Deuteronom 26, 12). ***Această zecime forma un fond cu scopuri de binefacere și ospitalitate***... Ca și în zilele noastre, și atunci au fost oameni loviți de nenorociri, de boală și de pierderea agoniseliilor lor; totuși, atâta vreme cât au ascultat de îndrumările date de Dumnezeu, între ei nu au fost cerșetori și nici oameni care să sufere din lipsă de hrană.” –Ellen G. White, *Patriarhi și Profeti*, pag. 530, 531.

6000 DE ANI SE TERMINA LA SFARSITUL MILENIULUI IN ANUL 2022

TEXTELE CHEIE

1. “Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.” –2 Petru 3:8
2. “Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.” –Ioan 16:13

IPOTEZE

1. Cei 6000 de ani și-au început numărătoarea când Adam a început să-și numere anii.
2. Primul an al primului ciclu jubiliar a fost anul 1 al celor 6000 de ani.
3. Dumnezeu a ținut evidența timpului în care lucrurile s-au întâmplat în Biblie dintr- un anumit motiv.

FAPTE INTERESANTE

1. $6000 \text{ Ani} \div 49 \text{ Ani/Jubilee} = 122 \text{ Jubilees} + 3 \text{ Sabatici} + 1 \text{ An}$
2. Un An Sabatic are loc la fiecare 7 Ani.
3. “Eu Daniel, am înțeles din cărți că numărul anilor pentru care fusese cuvântul DOMNULUI către profetul Ieremia, pentru împlinirea pustiirilor Ierusalimului, era șaptezeci de ani.” –Daniel 9:1, 2.

OBIECTIVE

1. De a demonstra faptul că jubileul # 67 a început la sfârșitul Anului Sabatic în anul 695 î.H., care a fost și anul în care regele Sanherib din Asiria a întreprins a doua sa invazie împotriva lui Iuda, doar pentru a avea o armată de 185 000 de

asirieni complet decimați de un singur înger al Domnului (2 Împărați 19:29,35; Isaia 37:30,36; 2 Cronici 32:20,21)

2. De a demonstra faptul că jubileul # 122 a început la sfârșitul Anului Sabatic în anul 2001, știind astfel că avem doar 21 de ani până la sfârșitul celor 6000 de ani.

DE CE SA STUDIEM PROFETIILE?

Deoarece istoria se va repeta! **“Nu teologii școliti au înțeles acest adevăr și nu ei s-au angajat în vestirea lui.** Dacă aceștia ar fi fost niște veghetori credincioși, cercetând cu stăruință și cu rugăciune Scripturile, ar fi cunoscut timpul din noapte, **profetiile le-ar fi descoperit evenimentele gata să aibă loc.** Dar ei n-au ocupat această poziție și solia a fost dată altor bărbați mai umili. . . La prima venire a lui Hristos, preotii și cărturarii din Cetatea Sfântă, cărora le-au fost încredintate revelațiile lui Dumnezeu, ar fi putut discerne semnele timpului și ar fi putut vesti venirea Celui Făgăduit. Astfel, profetia lui Mica arătase locul nașterii Sale; Daniel specificase timpul venirii Lui (Mica 5, 2; Daniel 9, 25). **Dumnezeu încredintase aceste profetii conducătorilor iudei. Erau deci vinovați că n-au știut și n-au făcut cunoscut poporului că venirea lui Mesia era la ușă.** Neștiința lor nu era decât urmarea unei neglijente păcătoase. . . . Cu un interes profund și plin de respect, **bătrânii lui Israel ar fi trebuit să studieze locul, timpul și împrejurările celui mai mare eveniment din istoria omenirii: venirea Fiului lui Dumnezeu.**” –E.G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 312, 313.

De asemenea, trebuie să studiem profețiile deoarece diavolul va încerca să înșele pe cei aleși! “Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și profeți falși și vor arăta semne mari și minuni, încât să înșele, dacă ar posibil, chiar pe ***cei aleși.***” –Matei 24:24.

“I **sus a venit în Galileea predicând evanghelia împărăției lui Dumnezeu, și, spunând: Timpul este împlinit. . . . Marcu 1:14,15” . . .** Tema predicării lui Hristos era: „S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăite-va și credeți în Evanghelie“. **În felul acesta, solia Evangheliei, așa cum era prezentată de Mântuitorul Însuși, se întemeia pe profetii.** . . . Timpul **venirii** lui Hristos, **ungerea** Lui prin Duhul Sfânt, **moartea** Lui și vestirea **Evangheliei** la neamuri erau arătate cu precizie. Iudeii avuseseră privilegiul de a înțelege aceste profetii. . . **Hristos a stăruit ca ucenicii Lui să înțeleagă însemnătatea studiului profețiilor.** . . . După cum solia primei veniri a lui Hristos vestea împărăția harului Său, tot astfel solia celei de-a doua veniri

a Lui vestește împărăția slavei Sale. A doua solie, ca și cea dintâi, se întemeiază pe profetie. Cuvintele îngerului către Daniel cu privire la zilele din urma aveau să fie înțelese în timpul sfârșitului. Atunci „multi o vor citi și cunoștința va crește“. Iudeii au interpretat greșit și au aplicat greșit Cuvântul lui Dumnezeu și n-au cunoscut timpul cercetării lor... Cu toate că nu putem să știm ceasul revenirii Domnului, tot putem să cunoaștem apropierea venirii Lui. „De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji“ (1 Tes. 5, 4-6). – E.G. White, *Hristos - Lumina lumii*, Ediția 1898, pag. 231-235.

SABATUL DOMNULUI

„ASTFEL au fost terminate cerurile și pământul și toată oștirea lor. Și în ziua a șaptea Dumnezeu și-a terminat lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea s-a odihnit de toată lucrarea lui pe care o făcuse. Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în aceasta s-a odihnit de toată lucrarea sa, pe care Dumnezeu a creat-o și a făcut-o.” - *Geneza 2:1-3*

„Adu-ți aminte de ziua sabatului, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și fă toată munca ta, Dar a șaptea zi este sabatul DOMNULUI Dumnezeul tău: *în ea* să nu faci nicio lucrare, *nici* tu, *nici* fiul tău, *nici* fiica ta, *nici* servitorul tău, *nici* servitoarea ta, *nici* vita ta, *nici* străinul tău care *este* înăuntrul porților tale; Căci *în* șase zile DOMNUL a făcut cerul și pământul, marea și tot ce *este* în ele și s-a odihnit în a șaptea zi, pentru aceasta DOMNUL a binecuvântat ziua sabatului și a sfințit-o.”
Exodul 20:8-11

„Și sfințiți sabbatele mele; iar ele vor un semn între mine și voi, ca să cunoașteți că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.” - *Ezechiel 20:20*.

ANUL SABATIC

„Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în muntele Sinai, zicând:... Șase ani să semeni câmpul tău și șase ani să tai via ta și să aduni rodul lor; Dar în al șaptelea an să fie un sabat al odihnei pământului, un sabat pentru DOMNUL, să nu semeni câmpul tău, *nici* să nu tai via ta.” - *Leviticul 25:1-4*.

„Și pe cei care au scăpat de sabie i-a dus la Babilon, unde i-au fost servitori lui și fiilor lui, până la domnia împăratului Persiei, Pentru a împlini cuvântul DOMNULUI prin gura lui Ieremia, până când țara s-a bucurat de sabatele ei, fiindcă atât cât a fost pustie a ținut sabatul, pentru a împlini șaptezeci de ani.” –2 Cronici 36:20, 21.

ANUL JUBILIAR

„Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în muntele Sinai, zicând: . . . Și să îți numeri șapte sabate ale anilor, de șapte ori șapte ani; și durata celor șapte sabate ale anilor să îți fie ție de patruzeci și nouă de ani. Atunci să faci să sune tare trâmbița jubileului în ziua a zecea a lunii a șaptea, în ziua ispășirii să faceți să sune trâmbița prin toată țara voastră. Și să sfîntiți fiecare al cincizecilea an și să vestiți libertate prin toată țara tuturor locuitorilor ei, acesta să vă e un jubileu; și să întoarceți înapoi, pe fiecare om, la moștenirea lui și să întoarceți înapoi pe fiecare om la familia lui... Un jubileu să vă fie al cincizecilea an, nici să nu semănați, nici să nu secerăți ceea ce crește de la sine, nici să nu strângi *ciorchinii* viei tale netăiate. . . Și dacă veți spune: Ce vom mânca în al șaptelea an? Iată, nu vom semăna, nici nu vom aduna în rodul nostru; Atunci voi porunci binecuvântarea mea peste voi în al șaselea an, iar el va face rod pentru trei ani. Și veți semăna în al optulea an și veți mânca tot din rodul vechi până în al nouălea an; până ce roadele lui vor intra *la voi* veți mânca din *cele vechi.*” –Leviticul 25:1, 8-11, 20-22.

Rețineți că pământul s-a odihnit în anul sabatic, s-a odihnit și în anul următor, anul Jubiliar, iar câmpul nu a fost semănat pana in al treilea an.

CRONOLOGIE – LA SCURT TIMP DUPA SFARSITUL CELOR 6000 DE ANI „Fiindcă însuși Domnul va coborî din cer cu un strigăt, cu vocea arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, și morții în Cristos se vor scula primii;”

„Fiindcă însuși Domnul va coborî din cer... și morții în Cristos se vor scula primii; După aceea noi, care suntem vii și rămânem, vom fi răpiți împreună cu ei în nori să întâmpinăm pe Domnul în văzduh și astfel vom întotdeauna cu Domnul.” I Tesaloniceni 4:16,17.

„Și am văzut tronuri, și ei au șezut pe ele și le-a fost dată judecată... și au trăit și au domnit cu Cristos o mie de ani.” Apocalipsa 20:4.

„Și am văzut un înger coborând din cer...Și a prins dragonul,acel șarpe din vechime, care este Diavolul și Satan, și l-a legat pentru o mie de ani, ... și după aceea el trebuie dezlegat pentru puțin timp.” - *Apocalipsa 20:1-3*

„*Dar ceilalți morți nu au înviat până nu s-au terminat cei o mie de ani.* Aceasta este cea dintâi înviere.” *Apocalipsa 20:5*

„*Binecuvântat și sfânt este cel ce are parte în cea dintâi înviere; asupra acestora moartea a doua nu are putere, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu el o mie de ani.*”-*Apocalipsa 20:6*

CRONOLOGIE- DUPA 7000 DE ANI

„Și am văzut un cer nou și un pământ nou; fiindcă cerul dintâi și pământul dintâi au trecut; și marea nu mai era. Și eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din cer... Și am auzit o voce tare din cer, spunând: Iată, tabernacolul lui Dumnezeu *este* cu oamenii, și el va locui cu ei...” - *Apocalipsa 21:1-4*

„*Iar când se vor împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat din închisoarea lui, Și va ieși pentru a înșela națiunile ... să îi adune pentru bătălie.*” - *Apocalipsa 20:7,8*

„Și au urcat peste lărgimea pământului și au încercuit tabăra sfinților și preaiubita cetate; dar a coborât foc de la Dumnezeu din cer și i-a mistuit.” *Apocalipsa 20:9*

„Și am văzut un mare tron alb... Și am văzut pe cei morți, mici și mari, stând în picioare înaintea lui Dumnezeu; și cărțile au fost deschise; și altă carte a fost deschisă, care este *cartea vieții*; și au fost judecați morții din cele ce erau scrise în cărți, conform cu faptele lor.”-*Apocalipsa 20:11,12.*

GRAFICUL 1- ISTORIA

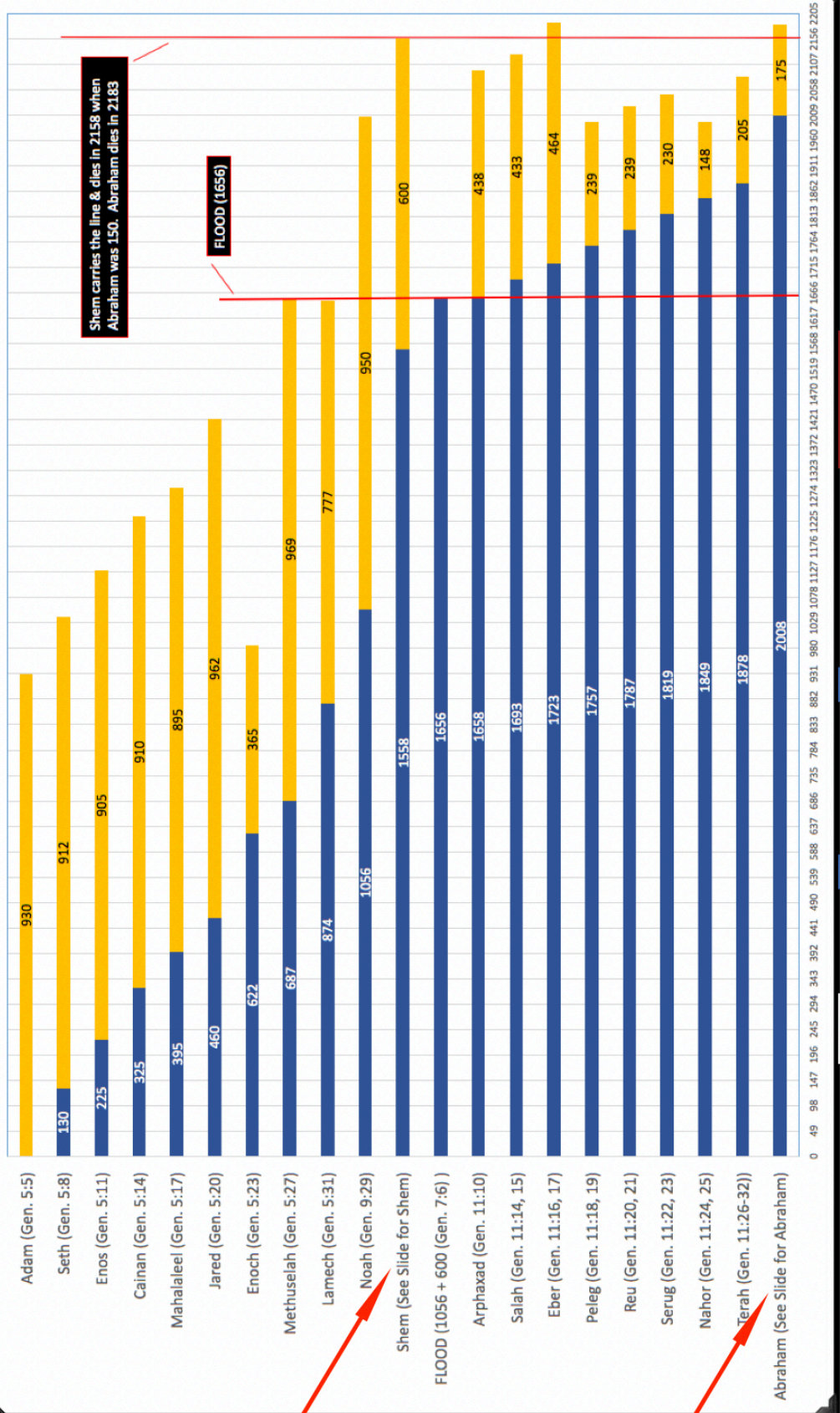
Adam pana la moartea lui Avraam

2183 ani - 44 jubilee + 27 ani - 1795 I.C.

Pentru a obține mai multe informații despre graficul următor, priviți pe youtube diapozitivele 18–20 in prezentarea: [6000 Years End in the Year 2022 Part 1 of 5](#)

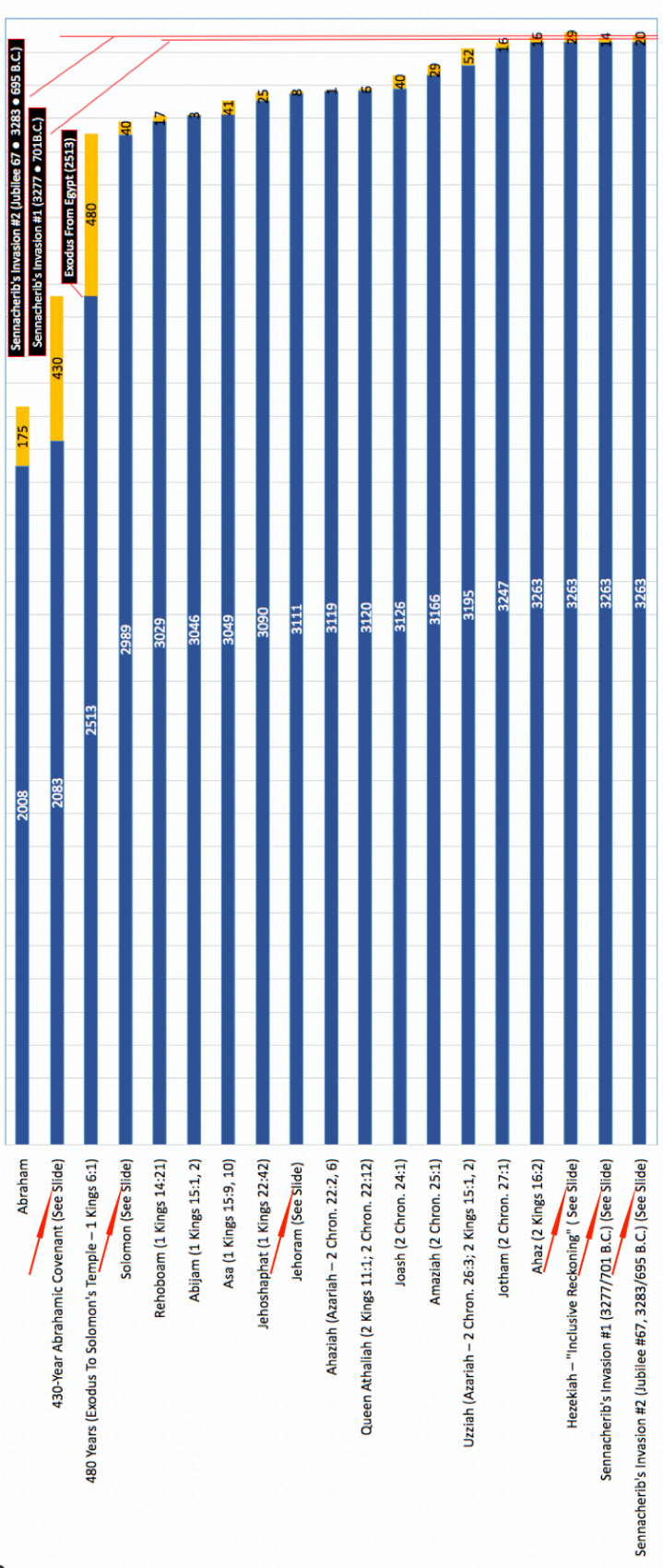
HISTORY: Adam To Abraham's Death – 2183 Years – 44 Jubilees + 27 Years – 1795 B.C.

GRAFICUL 1- ISTORIA

De la Avraam până la a doua invazie a lui Sanherib –3283 ani – Jubileul #67 – 695 I.C. Pentru o explicație completă a graficului următor, consultați pe Youtube diapozitive 47-52 in prezentarea: [*6000 Years End in the Year 2022 Part 1 of 5*](#)

HISTORY: Abraham To Sennacherib's Invasion #2 – 3283 Years – Jubilee #67 – 695 B.C.

0 98 196 294 392 490 588 686 784 882 980 1078 1176 1274 1372 1470 1568 1666 1764 1862 1960 2058 2156 2254 2352 2450 2548 2646 2744 2842 2940 3038 3136 3234 3332

Lou Mumilla
 Luis F. Mumilla (English)
 Luis Fernando Mumilla (Español)
 lou@sumida.lawalert.com

ISTORIA REGELUI EZECHIA

Ahaz a ajuns împărat în anul 3263 și a condus 16 ani (2 Regi 16:2). Asta ar așeza începutul domniei lui Ezechia în anul 3279.

"Prisma lui Taylor, este un document mare artizanal cu șase fețe care conțin scrierile lui Sanherib....Prisma a fost descoperita în ruinele de la Ninive...Artefactul a fost achiziționat de consulul britanic la Bagdad, colonelul R.Taylor în 1830 și mai târziu donat Muzeului Britanic... Fiind unul dintre textele cuneiforme cele mai vechi și mai lungi care s-au descoperit, a avut un rol semnificativ în descifrarea și în înțelegerea scrierii cuneiforme Akkadiene. Document important pentru asiriologie este și mai celebru pentru relatarea asedierii Ierusalimului în anul 701 I.H., un eveniment care este descris de Biblie în 2 Regi 18-19 și Isaia 36:37." Eva Miller universitatea Oxford; bibliografia D. Luckenbill 1927 "Registros antiguos de Asiria y Babilonia" vol. 2 / 1988

"Sanherib a invadat Iuda în anul 14 al lui Ezechia. Inscripțiunile cuneiforme nu lasă nici o îndoială că invazia a avut loc în anul 701, ceea ce ar fixa anul 715, ca an de început al împărăției lui Ezechia." Enciclopedia judia 1904 vol.6 p.381

Dupa descoperirea prismei lui Taylor în 1830, majoritatea cercetătorilor sunt de acord că începutul domniei lui Ezechia a fost în anul 715 I.H. ceea ce corespunde anului 3263 numărând de la Adam. Așa cum se va arata în graficele următoare, s-a făcut o ajustare de 16 ani (3279-3263) în Linia Timpului, pentru a explica "numărătoarea inclusivă" a anilor, în timpul perioadei de 3263 ani de la Adam la regele Ezechia.

NUMARATOAREA INCLUSIVA A ANILOR

"Întrebarea de cat timp a rămas Isus în mormânt, a apărut din cauza unei neînțelegeri moderne a așa numitei "numărători inclusive", metoda obișnuita de

calcul în antichitate, conform căreia se socotea ziua sau anul sau luna în care începea o perioada, ca și ziua când se termina acea perioadă, oricât de mică ar fi fost fracțiunea acelei zile, sau an sau lună, inițială sau finală.” *Comentariul biblic adventist vol.5 p. 240*

„ În al patrulea an al împăratului Ezechia, care era al șaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, Împăratul lui Israel, Salmanasar, Împăratul Asiriei, s-a suit împotriva Samariei și a împresurat-o. Dupa trei ani a luat-o, în al șaselea an al lui Ezechia, care era al nouălea an al lui Osea, Împăratul lui Israel: atunci a fost luată Samaria." *2 Regi 18:9.10.*

Țineți cont că dacă adaugăm 3 ani la al 4-lea an al lui Ezechia și al celui de al 7-lea an al lui Osea, în mod normal am termina în al 7-lea al lui Ezechia și al 10-lea al lui Osea, după metoda folosită de Biblie de „ numărătoare inclusivă”.

„ Biblia are diferite perioade de „ trei zile” care se încheie în timpul celei de a 3-a zi, si nu după cele 3 zile, și de aceea nu erau perioade de 3 zile complete de 24 de ore. (Gen.42:17-19; 1 Regi 12:5,12, 2 Cron.10:5,12). *Comentariul biblic adv. vol.5 p.241*

Biblia declară că Isus a înviat în „ a treia zi”(1Cor.15:3,4). A fost înmormântat în Vinerea Sfântă - 1 zi, s-a odihnit în Sabat conform cu porunca a patra din Ex.20:8-11 - ziua a 2-a, și a înviat dimineața devreme duminica - a 3-a zi.

Nu au fost 72 de ore, nici 2 zile parțiale + 1 zi completa. (Luca 23:52, 24:3)

Când Isus a înviat duminica, li s-a arătat la doi dintre ucenicii Săi pe drumul spre Emaus. Scripturile sunt clare în Luca 24:21, că „ in prima zi a saptamanii” în Luca 24:1, a fost in mod sigur „ a treia zi” de la crucificare.

„Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată ca astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.” Luca 24:21

PRIMA INVAZIE A LUI SANHERIB

„În al paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite din Iuda și a pus stăpânire pe ele...

Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis să spună împăratului Asiriei la Lachis: „Am greșit! Depărtează-te de mine. Ce vei pune asupra mea voi purta.” Și împăratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

Ezechia a dat tot argintul care se afla în Casa Domnului și în vistieriile casei împăratului. Atunci a luat Ezechia, împăratul lui Iuda, și a dat împăratului Asiriei aurul cu care acoperise ușile și ușorii Templului Domnului...și l-a dat împăratului Asiriei.” 2 Regi 18:13-16

Conform la 2 Regi 18:13-16, campania lui Sanherib (701 I.H.) a avut loc în anul al 14-lea al domniei lui Ezechia, ceea ce ar pune începutul domniei acestuia în anul 715/714 I.H. *Enciclopedia Iudaică Editia avDoua Vol. 9 p.87*

„În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Prorocul Isaia, fiul lui Amot, a venit la el și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: „Rânduiește ce ai de rânduit casei tale, căci vei muri și nu vei mai trai.” Ezechia s-a întors cu fața la perete și a făcut Domnului următoarea rugăciune: „Doamne, adu-Ți aminte ca am umblat înaintea fetei Tale cu credincioșie și curăție de inimă și am făcut ce este bine înaintea Ta!” Și Ezechia a vărsat multe lacrimi. Isaia, care ieșise, n-ajunsese încă în curtea din mijloc,

când cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Întoarce-te și spune lui Ezechia, căpetenia poporului Meu: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul tatălui tau David: „Ți-am auzit rugăciunea și ți-am văzut lacrimile. Iată că te voi face sănătos; a treia zi, te vei sui la Casa Domnului.

Voi mai adăuga cincisprezece ani la zilele tale. Te voi izbăvi, pe tine și cetatea aceasta, din mâna împăratului Asiriei și voi ocroti cetatea aceasta, din pricina Mea și din pricina robului Meu David.” (2 Regi 20:1-6).

Promisiunea Domnului de a da cetatea în mâna lui Sanherib nu putea să se aplice la prima invazie, în anul 701, I.H., deoarece în acel moment cetatea a fost izbăvită prin plata făcută de Ezechia lui Sanherib, cu toate „tezaurele din casa regelui”, inclusiv cu „aurul de pe porțile de la Templul Domnului.”

Prima invazie a lui Sanherib din anul 701 I.H. se termină în 2 Regi 18:16.

După versetul 16, există o ruptură în istorie. Evident că Ezechia nu avea suma cerută de Sanherib, sau lăcomia lui Sanherib a făcut ca câțiva ani mai târziu, (începând cu vers. 17, trimițând mesageri din nou la Ezechia), să încerce o a doua invazie.

„Atunci a luat Ezechia, împăratul lui Iuda, și a dat împăratului Asiriei aurul cu care acoperise ușile și ușorii Templului Domnului...și l-a dat împăratului Asiriei.” 2

Regi18:13-16

A doua invazie începe cu vers. 17, este descrisă cu lux de amănunte în următoarele 57 de versete din capitolele 18 și 19, și se sfârșește cu distrugerea întregii armate a lui Sanherib de 185.000 de soldați, „o mare armată numai de un singur înger al Domnului, în 2 Regi 19:35. „Ruptura” în istorie, dintre vers. 16 și 17, se vede prin cuvântul „după aceea” cu care începe versetul 17.

"Dupa aceea ,Imparatul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris și pe Rabșache cu o oștire puternică. S-au suit și au ajuns la Ierusalim..." 2Regi 18:17

SANHERIB - A DOUA INVAZIE

În timpul celei de a doua invazii , Ezechia nu s-a mai încrezut în bogățiile sale sau în aurul de la Templu așa cum a făcut în anul 701 I.H., ci a pus problema în mâinile Domnului.

"Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor și a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului și a întins-o înaintea Domnului... Atunci Isaia... a trimis să spună lui Ezechia: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, Împăratul Asiriei... **Acesta sa-ți fie semnul: Anul acesta veți mânca ce creste de la sine, și al doilea an ce va rasari din radacinile rămase; dar în al treilea an veți semana, veți secera, veți sădi vii și veți manca din rodul lor...** . Se va întoarce pe drumul pe care a venit si nu va intra in cetatea aceasta, zice Domnul... În noaptea aceea, a ieșit îngerul Domnului și a ucis în tabăra asirienilor o suta optzeci și cinci de mii de oameni. Și când s-au sculat dimineața, iată că toți erau niște trupuri moarte.” 2 Regi 19:14,20,29, 33-35.

Așa cum am discutat la secțiunea despre „Anul de jubileu” semnul dat de Domnul lui Ezechia , este un limbaj sabatic și de jubileu, luat direct din Levitic 25. Ezechia a domnit 29 de ani(2 Împarați 18:2). Fiind anul 701 I.H., al 14-lea an al domniei lui, atunci putem să fim siguri că domnia lui a început în anul 715 I.C. și s-a terminat în 686 Î.H., când a murit.

Intre anii 701 Î.H. - al 14-lea an al domniei lui Ezechia și 686 Î.H. - anul mortii sale, au fost numai doi ani Sabatici în care pământul s-a odihnit, și a doua invazie a lui Sanherib a putut sa aibă loc în anii 695 Î.H. și 688 I.H.

Ne vom întoarce să verificăm în care din acești doi ani Sabatici a avut loc a doua invazie, dar înainte de a merge acolo, trebuie să înțelegem Ciclul anului jubiliar.

GRAFICUL 3 - CICLUL ANULUI JUBILIAR

Pentru a obține mai multe informații despre graficul următor, priviți pe youtube prezentarea: [„6000 Years End in the Year 2022” Part 1 of 5](#)

Țineți cont că în graficul care urmează anul 50 este de asemenea și anul 1 al următorului ciclu jubiliar.

La fel ca în ciclul săptămânal, și numărătoarea celor 50 de zile până la Cincizecime, anii se repetă în multiplii de 7. Folosind principiul biblic de an-zi, conform căruia o zi de timp profetic se socotește ca un an al calendarului timpului istoric (Numeri 14:34, Ez.4:6), cele 70 de săptămâni din Daniel 9:24-27, echivalează cu 490 de ani sau 10 jubilee.

The Jubilee Year Cycle

1	2	3	4	5	6	Sabbatical Year
8	9	10	11	12	13	Sabbatical Year
15	16	17	18	19	20	Sabbatical Year
22	23	24	25	26	27	Sabbatical Year
29	30	31	32	33	34	Sabbatical Year
36	37	38	39	40	41	Sabbatical Year
43	44	45	46	47	48	Sabbatical Year
50/1 (Jubilee Year)	2	3	4	5	6	Sabbatical Year

Sabbatical Year

Jubilee Year

What About A
50-year Jubilee?

"And the Lord spake unto Moses in mount Sinai, saying . . . When ye come into the land which I give you, then shall the land keep a sabbath unto the Lord. Six years thou shalt sow thy field, and six years thou shalt prune thy vineyard, and gather in the fruit thereof; But in the seventh year shall be a sabbath of rest unto the land, a sabbath for the Lord: thou shalt neither sow . . . nor prune thy vineyard." —Lev. 25:1-4

"And thou shalt number seven sabbaths of years unto thee, seven times seven years; and the space of the seven sabbaths of years shall be unto thee forty and nine years. Then shalt thou cause the trumpet of the jubilee to sound on the tenth day of the seventh month, in the day of atonement . . . And ye shall hallow the fiftieth year, and proclaim liberty throughout all the land unto all the inhabitants thereof: it shall be a jubilee unto you. . . ye shall not sow, neither reap that which growth of itself in it. . . For it is the jubilee; it shall be holy unto you: ye shall eat the increase thereof out of the field. . . . Then I will command my blessing upon you in the sixth year, and it shall bring forth fruit for three years. And ye shall sow the eighth year, and eat yet of old fruit until the ninth year." —Leviticus 25:8-22

SANHERIB - INVAZIA A 2-A - CONTINUARE

Există numai un singur eveniment în Biblie unde limbajul An Sabatic și An Jubiliar este dat ca semn pentru poporul lui Dumnezeu, și este această invazie a lui Sanherib regele Asiriei.

Orice încercare de a calcula sfârșitul celor 6000 de ani a istoriei pământului, trebuie să fie legată de această relatare a Bibliei și anume că Jubileul a început la sfârșitul Anului Sabatic, când regele Sanherib al Asiriei, a încercat o a doua invazie împotriva lui Iuda.

Atunci nu este de mirare că acest eveniment a fost descris într-un limbaj identic de 3 ori în Biblie: în 2 Regi 19:29, 35; Isaia 37:30, 36 și 2 Cron.32:20,21.

Așa cum s-a spus mai devreme în 2 Regi 19:29,35, semnul a fost dat lui Ezechia în timpul Anului Sabatic și În noaptea aceea, (în timpul Anului Sabatic) a ieșit îngerul Domnului și a ucis în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Și când s-au sculat dimineața, iată că toți erau niște trupuri moarte.”

Poporul lui Dumnezeu nu trebuia să semene nici în acel an și nici anul următor căci era An Jubiliar.

Dar anul 701 Î.H. nu a fost An Sabatic, și prin urmare lipsește proba cerută de 2 Regi 19:29 sau Isaia 37:30. Ca urmare, trebuie să fi avut loc o a doua invazie a lui Sanherib în 695 Î.H. sau 688 Î.H.

Sistemul iudaic se învârtă în jurul Anului Jubiliar, care este culminarea a 7 cicluri sabatice, fiecare terminându-se într-un An Sabatic.

Anul Sabatic de asemenea se cunoaște ca „an de Îndurare al Domnului.”(Luca 4:19);sau "vremea anului iertării" (Deut.31:10);sau „anul celor răscumparați ai

Mei” (Isaia 63:4);sau „*un an de răsplatare și răzbunare pentru Sion*” (Isaia 34:8); sau „un an de îndurare a lui Iehova” (Isaia 61:2).

Este un principiu biblic ca poporul lui Dumnezeu să fie eliberat „la sfârșitul unui An Sabatic.”

„*La fiecare șapte ani*, să dai iertare.” Deut. 15:1

„*La fiecare șapte ani*, pe vremea anului iertării, la sarbatoarea Corturilor...”
Deut.31:10

„*La sfârșitul a șapte ani*, va lăsa fiecare pe fratele său...liber.” Ieremia 34:14

GRAFICUL 4 - LINEA TIMPULUI DE LA ADAM INAINTE SI DE LA CRISTOS INAPOI

Pentru a obține mai multe informații despre graficul următor , priviți pe youtube ["6000 Years End in the Year 2022" Part 1 of 5](#)

TIMELINE: Forward From Adam – Backward From Christ

JUBILEE #	YEARS FROM ADAM SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	YEARS BETWEEN JUBILEES	SABBATICALS BETWEEN JUBILEES	YEARS FROM CHRIST SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	"MIDST OF THE WEEK" Daniel 9:27 Desire of Ages, 233	DESCRIPTION
0	0			-3978		CREATION
1	49	/49		-3929		Sabbatical Year 48 to 49 • Jubilee Year 49 to 50
51	2499			-1479		Exodus from Egypt (Sabbatical Year) • Jubilee 51 + 2 Sabbaticals
66	3234	7	2513 / 1465 B.C.	-744		King Hezekiah starts his reign in 715 B.C., since 701 B.C. was his 14th year (2 Kings, 18:13) • Jubilee 66 + 29 years
			3263 / 715 B.C.			The Sabbatical Year started in 703 B.C. and ended in 702 B.C. • Jubilee 66 + 42 years
67	3283		3276 / 702 B.C.	-695		Sennacherib's First Invasion of Judah in 701 B.C. (2 Kings 18:13–19:8; Isaiah 36:1–37:8) • Jubilee 66 + 43 years
			3290/688 B.C.			
68	3332		-646			
71	3479		-489			
81	3969		3521 / 457 B.C.	-9		
			3976 / 2 B.C.			

JUBILEE #	YEARS FROM ADAM SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	YEARS BETWEEN JUBILEES	SABBATICALS BETWEEN JUBILEES	YEARS FROM CHRIST SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	"MIDST OF THE WEEK" Daniel 9:27 Desire of Ages, 233	DESCRIPTION
92	4508		3983 / A.D. 6			
			4004 / A.D. 27			
117	5733		4011 / A.D. 34	4008 / A.D. 31		
			4046 / A.D. 69	4043 / A.D. 66		
118	5782		4515 / A.D. 538			
			5775 / A.D. 1798			
120	5880		5817 / A.D. 1840	5821 / A.D. 1844		
122	5978		5922 / 1945			
122	5978		2001			
122	5985		2001			
	5992		2008			
			2015			
			2022			
			2029			
				5996 / A.D. 2019		

695 B.C. Ends in A.D. 2022
688 B.C. ends in A.D. 2029

What Will Happen Here?
The "Midst of the Week"
Of The Last Sabbatical Cycle, In 6000 Years!

Lou Mumilla
 Luis F. Mumilla (English)
 Luis Fernando Mumilla (Español)
 lou@sundaylawlect.com

SANHERIB - INVAZIA A 2 A CONTINUARE

nd Sanherib care l-a urmat la tronul Asiriei pe Sargon II, în anul 705 I.H., a realizat o campanie reușita împotriva Palestinei în general și împotriva lui Ezechia în mod special. Avem dovezi ale acestei campanii atât în Biblie cât și în textele cuneiforme.

Textul biblic (2Regi 18:13 la 19:36; 2 Cron. 32:1-21; Isaia 36 si 37) combină ambele invaziile ale lui Sanherib, încât este dificil să se știe unde se termină relatarea despre campania din 701 Î.H. și când începe a 2-a invazie (care a avut loc după anul 690 Î.H.) Când Ezechia a murit în 686 Î.H., fiul său Manase a devenit singurul conducător.” Dicționarul biblic Adventist, pag.485, 486.

„ De aceea , se pare că campania care s-a terminat atât de dezastruos pentru Sanherib , trebuie să fi avut loc după ascensiunea la tron a lui Tirhaca, după anul 690 Î.H., însă puțin înainte de moartea lui Ezechia, care a avut loc în anul 686 Î.H.” Diccionario biblico adventista p. 1164.1165

În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Prorocul Isaia... a venit la el și i-a zis: „ Asa vorbește Domnul: „ Rânduiește ce ai de rânduit casei tale, caci vei muri și nu vei mai trai.” Ezechia ... a facut Domnului următoarea rugăciune: „ Doamne, adu- Ti aminte ca am umblat înaintea feței Tale cu credincioșie și curăție de inima și am făcut ce este bine înaintea Ta!” Și Ezechia a vărsat multe lacrimi. Isaia, care ieșise, n- ajunsese încă în curtea din mijloc, când cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „ Întoarce-te și spune lui Ezechia... ***Voi mai adăuga cincisprezece ani la zilele tale. Te voi izbăvi, pe tine și cetatea aceasta,*** din mâna Împăratului Asiriei și ***voi ocroti cetatea aceasta.***” 2 Regi 20:1-6

„ *Domnia lui Ezechia s-a caracterizat printr-o serie de providențe notabile, care au descoperit națiunilor înconjurătoare ca Dumnezeul lui Israel era cu poporul Său.*

Reușita asirienilor în cucerirea Samariei și în răspândirea rămășițelor sfărâmate ale celor zece seminții printre popoare, în timpul primei părți a domniei lui, a condus pe mulți să pună la îndoială puterea Dumnezeului evreilor. Încurajați de succesele lor, ninivienii lepădaseră de multă vreme solia lui Iona și deveniseră sfidători în împotrivirea lor față de planurile cerului. La câțiva ani după căderea Samariei, armatele victorioase au apărut din nou în Palestina, de data aceasta îndreptându-și forțele împotriva cetăților întărite ale lui Iuda, cu un oarecare succes; dar s-au retras pentru o vreme din cauza greutăților care s-au ridicat în alte părți ale împărăției lor. Numai peste câțiva ani, (2 Regi 18:17), spre încheierea domniei lui Ezechia, urma să se demonstreze înaintea popoarelor lumii dacă zeii păgânilor vor învinge până la urmă.” E.G.W. Profeti si Regi, pag.250,251

SANHERIB- INVAZIA A 2 A REZUMAT

1. 2 Regi 18:1-16 - Prima invazie a lui Sanherib în anul 701 Î.H., însă armata lui Sanherib s-a retras pentru o perioadă.
2. 2 Regi: 18:17 până la 2 Regi: 19:37 - a doua invazie a lui Iuda de către Sanherib.
3. 2 Regi :18:17 - Sanherib trimite 3 emisari pentru a se întâlni cu Ezechia.
4. 2 Regi 18:17 - Împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris și pe Rabșache cu o oștire puternică. S-au suit și au ajuns la Ierusalim.
5. 2 Regi 18:18 - Ezechia nu a vrut să se întâlnească cu emisarii lui Sanherib și trimite și el 3 emisari la întâlnire.

6. 2 Regi 18:18 - „ Au chemat pe împărat; și Eliachim, fiul lui Hilchia, mai marele peste casa împăratului, s-a dus la ei cu Sebna, logofătul, și cu Ioah, fiul lui Asaf, arhivarul.”

7. Cei 3 emisari ai lui Sanherib se întâlnesc cu trimișii lui Ezechia.

8.2 Regi 18:19-36 - dialogul dintre cei 6 emisari.

9.2 Regi 18:37 la 2 Regi 19:6 - emisarii lui Ezechia nu știu cum să manevreze situația și s-au întors la Ezechia cu hainele sfâșiate.

10. 2 Regi 18:37 - „ Și Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Sebna, logofătul, și Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au spus cuvintele lui Rabșache.”

11. Când Ezechia aude relatarea lor, își sfașie hainele și intră în Casa lui Iehova. Trimite pe emisarii săi la profetul Isaia, care le spune ca să nu se teamă. Domnul va face ca Rabșache să audă o veste și să se întoarcă în țara lui.

12. 2 Regi 19:1-7 - „ Când a auzit împăratul Ezechia lucrul acesta, și-a sfâșiat hainele, s-a acoperit cu un sac și s-a dus în Casa Domnului.

A trimis pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Sebna, logofătul, și pe preoții cei mai bătrâni, acoperiți cu saci, la prorocul Isaia, fiul lui Amoț.

Și Isaia le-a zis: „ Iată ce să spuneți stăpânului vostru: „ Așa vorbește Domnul: „ Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit și prin care M-au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei.

Voi pune în el un duh care îl va face ca, la auzul unei vești pe care o va primi, să se întoarcă în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui.”

13. In același fel, Rabșache nu știe cum sa rezolve situația când vede că Ezechia nu are niciun plan de a se da bătut. Rabșache are nevoie să vorbească cu Sanherib, însă ar fi fost o campanie grozavă să se întoarcă la Lachis cu o mare armată de 185.000 de asirieni care să fi asediat Iuda. Așa că Rabșache l-a lăsat pe Tartan și Rabsaris la conducerea armatei și se întoarce la Sanherib.

14. 2 Regi 19:8-10, Isaia 37:9 „, Rabșche, plecând, a găsit pe împăratul Asiriei luptând împotriva Libnei, caci aflase de plecarea lui din Lachis.

Atunci împăratul Asiriei a primit o veste cu privire la Tirhaca, împăratul Etiopiei. I s-a spus: „, Iată că acela a pornit cu război împotriva ta.” Și împăratul Asiriei a trimis soli din nou lui Ezechia, zicând:

„, Așa să vorbiți lui Ezechia, împăratul lui Iuda: „, Sa nu te înșele Dumnezeuul tău în care te încrezi, zicând: „, Ierusalimul nu va fi dat în mainile împăratului Asiriei.”

Ierusalimul era încă asediat de armata lui Sanherib, și cand a auzit vestea că Tirhaca regele Etiopiei vine împotriva lui, a trimis mesageri la Ezechia, și chiar înainte ca invazia sa aibă loc, îngerul Domnului a distrus toată armata. Ver.35.

DIAPOZITIVUL 65 - PRISMA LUI TAYLOR

Pentru a obține mai multe informații despre graficul următor , priviți pe youtube

["6000 Years End in the Year 2022" Part 1 of 5](#)

www.britishmuseum.org/research/collection_online/collection_object_details.aspx?objectId=295077&partid=1

Google ★ Bookmarks ▾ Fox News ▾ Bible App ▾ YouTube Downloader ▾ Wells Fargo ▾ YouTube ▾ CNN ▾ DocuSign ▾ Executive Orders |...

The British Museum

Research > Collection >

Collection online

The Taylor Prism / The Sennacherib Prism / Library of Ashurbanipal

Object type **prism**

Museum number 91032

Title (object) The Taylor Prism; The Sennacherib Prism

Title (series) Library of Ashurbanipal

Description Hexagonal clay prism, foundation record lists campaigns of Sennacherib until the start of his final war against Babylon, and includes a description of the tribute received from Hezekiah, King of Judah in 701 BC; 82 + 83 + 85 + 80 + 85 + 75 lines of inscription.

Authority **Eponym: Bel-eurumanni**

Culture/period **Neo-Assyrian**

Date 691BC

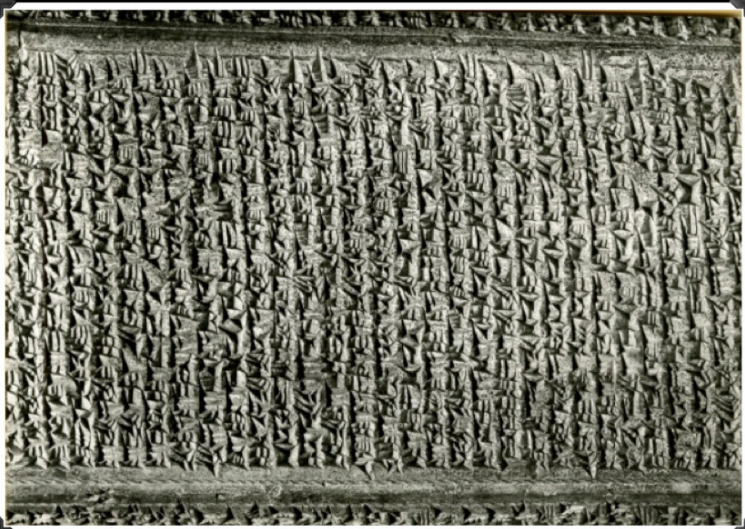
Production place **Made in: Iraq, north; (Asia,Middle East,Iraq,North Iraq)**

Findspot **Found/Acquired: Nebi Yunus; (Asia,Iraq,North Iraq,Nebi Yunus)**

Materials **clay**

Dimensions Height: 38.1 centimetres
Width: 16.51 centimetres (max)
Width: 8.57 centimetres (faces)

Inscriptions **inscription**
Inscription Type
Inscription Script
cuneiform

"The Taylor Prism / The Sennacherib Prism... includes a description of the tribute received from Hezekiah, King of Judah in 701 BC; 82 + 83 + 82 + 80 + 85 + 75 lines of inscription."
-www.thebritishmuseum.org

CUVINTELE LUI SANHERIB DE PE PRISMA

CUVINTELE DE PE PRIZMA - „*Cu privire la iudeul Ezechia (Regele lui Iuda), care nu s-a supus jugului meu: eu am Inconjurat si am cucerit 46 din cetățile lui, de ziduri puternice și nenumărate așezări mai mici de pîmprejurul lor, cu poduri de pămînt, mașini de asediu și atacînd, atacuri pedestre, tunele, i-am asediat și am luat: 200 150 persoane, mari și mici, bărbați și femei, cai, măgari, catâri, cămile, vaci și oi fără număr, i-am adus și i-am considerat ca pradă. Pe Ezechia însuși l-am făcut prizonier in Ierusalim, rezidența lui regească, și l-am avut ca pe o pasăre în colivie...* Cetățile pe care le-am prădat, le-am despărțit de pămîntul lui și le-am dat lui Mitinti, regele Asdodului, lui Padi regele Ekronului și lui Silli-bel, regele Gazei. Și așa i-am micșorat teritoriul. Am adăugat la tributul anterior și am pus asupra lui predarea pămîntului lui și impozitele - cadouri pentru maiestatea mea. În privința lui Ezechia, grozava splendoare a maiestății mele l-a învins. Și arabii și trupele lui de mercenari pe care i-a adus ca să întarească Ierusalimul, cetatea lui regală, l-au abandonat. De asemenea cei **treizeci de talanți de aur** și opt sute talanți de argint, pietre prețioase, antimoniu, bijuterii, cornaline, divane de fildeș, scaune de fildeș, piei de elefanți, colți de elefanți, abanos, lemn tare și tot felul de lucruri de valoare, ca și pe ficele sale, haremul lui, muzicanții lui de parte bărbătească și femeiască, pe care el i-a dus după mine la Ninive, cetatea mea regală. Pentru a plăti tribut și pentru a accepta servitutea, și-a trimis mesagerii.” –<http://www.bible-history.com/empires/prism.html>. Traduceri complete ale înregistrărilor lui Sennacherib pot fi găsite în Daniel D. Luckenbill, *Ancient Records of Assyria and Babylonia*, Vol. 2, și în *Textele antice din Orient* de James Pritchard (1950).

„Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis să spună împăratului Asiriei la Lachis: „Am gresit! Depărtează-te de mine. Ce vei pune asupra mea voi purta.” Și împăratul Asiriei

a cerut lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de argint și **treizeci de talanți de aur.**” 2 Regi 18:14.

TIRHACA REGELE ETIOPIEI - INTRODUCERE

*„Istoria biblică a combinat doua campanii diferite care au avut loc la diferite date. Prima campanie care a avut loc în 701 Î.C. s-a terminat cu supunerea lui Ezechia (asa cum apare în scrierile asiriene și în 2 Regi 18:13-16), în vreme ce a doua campanie a avut loc după 689 Î.H., **perioada în care nu găsim informații în scrierile asiriene.**” Enciclopedia Iudaica, Ediția a doua, vol. 9 p. 89*

« **Tirhaca** (Ebr. Tirhaqah; în Egipteana, tradusă în general Taharka) al cincilea rege a celei de a 25-a dinastii a Egiptului... În anul 690 Î.H. a ajuns să fie rege după moartea fratelui său și a domnit până în 664 Î.C.. În 2 Regi 19:9 și Isaia 37:9, regele Tirhaca apare în legătura cu invazia lui Sanherib asupra lui Iuda. Aceste versete ne vorbesc despre înaintarea lui cu armata ca să lupte împotriva lui Sanherib. Mulți au crezut anterior că aceasta a fost pe vremea campaniei lui Sanherib din 701 î.Hr., din care regele asirian ne-a lăsat înregistrări lungi și detaliate. Cu toate acestea, Tirhakah cu siguranță nu a fost rege în 701 î.Hr. și poate nu a fost nici măcar în Egipt la acea vreme. . . . Prin urmare, se pare că campania care s-a dovedit atât de dezastruoasă pentru Sanherib (2 Regi 19:35) trebuie să fi avut loc după ce Tirhakah și-a început domnia și, prin urmare, cândva după 690 î.Hr., dar înainte de moartea lui Ezechia, care pare să fi avut loc în jurul anului 686 I.H.” –Dictionarul biblic Adventist, pag. 1125, 1126.

Dacă Tirhaca a urcat pe tronul Egiptului în 690 Î.H., atunci a doua invazie niciodată nu ar fi putut avea loc în anul Sabatic care s-a terminat în 695 Î.H.

De aceea ne rămâne numai o singură concluzie: a doua invazie a lui Sanherib trebuie să fi avut loc în anul Sabatic care s-a terminat în 688 Î.H., când Jubileul era pe punctul de a începe. Însă întorcându-ne la graficul nostru ne întâlnim cu o mare problema.

Anul 688 Î.H. a fost un an Sabatic dar nu a fost urmat de un Jubileu și de aceea nu trece proba din 2 Regi 19:29 și Isaia 37:30. De altfel, dacă 688 Î.H. ar fi fost al 67-a Jubileu, Linia de timp de 6000 de ani pentru pământ s-ar termina în anul Sabatic 2029, la 6006 de ani de la crearea lui Adam. Să privim din nou ultimul grafic.

GRAFICUL 5 - LINIA DE TIMP

DE LA ADAM ÎNAINTE DE LA HRISTOS ÎNAPOI

Pentru a obține mai multe informații despre graficul următor, priviți pe YouTube

„[6000 Years End in the Year 2022” Partea 1 din 5](#)”

TIMELINE: Forward From Adam – Backward From Christ

JUBILEE #	YEARS FROM ADAM SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	YEARS BETWEEN JUBILEES	SABBATICALS BETWEEN JUBILEES	YEARS FROM CHRIST SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	"MIDST OF THE WEEK" Daniel 9:27 Desire of Ages 233	DESCRIPTION	CREATION
0	0			-3978			
1	49	/49		-3929		Sabbatical Year 48 to 49 • Jubilee Year 49 to 50	
51	2499			-1479		Exodus from Egypt (Sabbatical Year) • Jubilee 51 + 2 Sabbaticals	
66	3234	77	2513 / 1465 B.C.	-744		King Hezekiah starts his reign in 715 B.C., since 701 B.C. was his 14th year (2 Kings 18:13) • Jubilee 66 + 29 years The Sabbatical Year started in 703 B.C. and ended in 702 B.C. • Jubilee 66 + 42 years Sennacherib's First Invasion of Judah in 701 B.C. (2 Kings 18:13–19:8; Isaiah 36:1–37:8) • Jubilee 66 + 43 years	
67	3283		3283 / 715 B.C. 3277 / 701 B.C.	-695			
68	3332		3290/688 B.C.	-646			
71	3479		3521 / 457 B.C.	-499			
81	3969		3976 / 2 B.C.	-9			

688 B.C.
Was A Sabbatical Year, But It
Was Not Followed By A Jubilee

Had 688 B.C. Been The 67th
Jubilee, The 6000 Years Would
End In 2029, 6 Years Too Late

What Will Happen Here?
The "Midst of the Week"
Of The Last Sabbatical Cycle, In 6000 Years!

JUBILEE #	YEARS FROM ADAM SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	YEARS BETWEEN JUBILEES	SABBATICALS BETWEEN JUBILEES	YEARS FROM CHRIST SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	"MIDST OF THE WEEK" Daniel 9:27 Desire of Ages 233	DESCRIPTION	CREATION
92	4508		4046 / A.D. 69	531			
117	5733		4515 / A.D. 538	1756			
118	5782		5775 / A.D. 1798	1805			
120	5880		5817 / A.D. 1840	1903			
122	5978		5922 / 1945	2001			
122	5978		5922 / 1945	2001			
	5985		2008	2015			
	5992		2015				
	5999		2022				
	6006		2029				

YEAR ZERO DOES NOT COUNT

[YouTube](#) Lou Munnilla
[Facebook](#) Luis F. Munnilla (English)
[Facebook](#) Luis Fernando Munnilla (Español)
lou@sundayawake.com

„ Eu am început să studiez sistemul iudeu în 1989 și am scris prima carte în 1991, când am ajuns la concluzia că Jubileul va avea loc în 1994.

Când acest lucru nu a avut loc, am continuat să studiez și, 10 ani mai târziu, în 2004, mi-am dat seama că Tirhaca trebuia să facă parte din ecuație. Am ajuns la aceeași convingere ca toți ceilalți dinaintea mea, că a doua invazie a lui Sanherib trebuie să fi avut loc după urcarea la tronul Egiptului a lui Tirhaca în anul 690 Î.H.

Când mi-am dat seama că anul 688 Î.H. nu a fost urmat de un Jubileu, am fost confuz și decepționat și am lăsat studiul Jubileului la o parte timp de 10 ani. Însă Duhul Sfânt nu ma lăsa liniștit și la începutul anului 2014, încă o data m-am văzut obligat să studiez, să cercetez și mi-am găsit greșeala.

Ceea ce nimeni nu a văzut, este că relatarea biblică se referă la Tirhaca ca rege al Etiopiei și nu al Egiptului. M-am entuziasmat dar încă nu puteam să situez Jubileul în ecuație.

Pe 18 decembrie 2014 m-au dus cu ambulanța la spital cu dublă pneumonie și am suferit un șoc, sângele meu a fost infectat și organele mele nu au mai funcționat și eu am căzut în coma.

Echipa de 7 medici, a spus soției și celor 3 fii ai mei că nu voi supraviețui și ca să se anunțe întreaga familie. Cei 5 frați ai mei și soțiile lor au zburat de la Miami la Dallas și au rămas lângă patul meu în spital 11 zile.

În a 10-a zi, au anunțat-o pe soția mea că pentru a supraviețui trebuia să mi se facă traheotomie și să fiu conectat la un aparat pentru dializă. Fiul meu cel mai mare le-a explicat că eu am vorbit cu familia în numeroase ocazii, cu privire la lucruri similare prin care trecuseră alte persoane, și că mi-am exprimat dorința ca dacă Dumnezeu nu

putea să mă mențină în viață, eu aș prefera să mor înainte de a mă trezi conectat la aparate care să mă mențină în viață.

În a 12-a zi, am ieșit din comă și nu puteam să misc nici măcar un deget. A trebuit să învăț să înghit, să vorbesc, să merg, să mă bărbieresc, să fac duș. Am stat în spital 73 de zile, și în primele 60 de zile din teama de a nu mă asfixia, nu mi s-a permis să mănânc ceva sau să beau ceva, ci îmi puneau bucățele mici de gheață pe limbă. Am slăbit foarte mult și am pierdut 60% din masa mea musculară. Dar Dumnezeu încă nu o terminase cu mine!

Încă o dată studiul meu despre Jubilee a trebuit să aștepte. Dar așa cum a spus Solomon: „*Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.*” *Ecl. 3:1*. Nimic nu se întâmplă până ce nu poruncește Dumnezeu!

În timp de 30 de ani am fost un reformator al sănătății și în fiecare zi am mers 2 mile în 30 de min. Am supraviețuit numai prin harul lui Dumnezeu și datorită rugăciunilor înălțate pentru mine din toate părțile lumii. Acum merg cele 2 mile pe zi, nu am făcut dializă și nici traheotomie, și nu iau nici medicamente!

Deși nu mi-am dat seama decât câteva luni mai târziu, când am privit în jurnalul meu, pe 8 decembrie 2015, exact la un an după comă, m-am simțit obligat încă o dată să încep să studiez despre Jubilee.

De data aceasta m-am hotărât să socotesc de la Adam mai departe decât să socotesc de la Hristos înapoi în istorie. Și asta pentru a ajunge la data corectă a Jubileului care a avut loc în timpul invaziei lui Sanherib.

„Și atunci împăratul Asiriei a primit o veste că *Tirhaca regele Etiopiei*, a ieșit să-i facă război. Atunci el s-a întors și a trimis soli la Ezechia.” 2 Regi 19:9

„TIRHACA Regele Etiopiei (i.e. , Nubia). Când Sanherib și generalul său Rabsache asediau Lachisul, Libna și Ierusalimul, i-a fost adus la cunoștință că Tirhaca, se apropia cu o armată pentru a da ajutor Palestinienilor împotriva forțelor Asiriei(2 Regi 19:9; Isa. 37:9).” Jewish Encyclopedia 1906, vol.12 pag. 147.

„Regatul lui Kush era un vechi regat African...în zona în care astăzi se află Republica Sudan... După ce regele Kashta („Cușitul”) invadase Egiptul în sec.VIII I.H., regii Cușiti au guvernat ca faraoni ai celei de-a 25-a dinastii a Egiptului, timp de un secol, până ce au fost expulzați de către Asirieni... Capitala imperiului Cușit este în Meroe. În geografia Greacă timpurie, regatul Meroitic era cunoscut ca Etiopia.” Wikipedia
Imparatia lui Cuș, 12 feb. 2016

„**TIRHACA - Regele Etiopiei(Cus), și al Egiptului.** Acest prinț, În fruntea unei armate puternice, a încercat sa-l ușureze pe Ezechia, când a fost atacat de către Sanherib, 2 Imparati 19:9, însă armata siriană a fost învinsă înainte de apropierea lui. Isaia 37:19... Al treilea și ultimul rege al celei de-a 25-a dinastii a Etiopiei.” - *American Tract Society Bible Dictionary 1859 Edition.*

„TIRHACA... Acest rege... este al treilea Faraon al celei de a 25-a dinastii etiopiene a Egiptului. A fost un uzurpator care a încercat mai târziu să-și legalizeze uzurparea prin căsătoria cu văduva predecesorului său, Șabataka... Documente asiriene, atribuie morții sale anii 668-667 I.H.; și inscripțiile egiptene afirmă că a domnit 26 de ani (20 sau 18 ani după Maneton). În felul acesta succesiunea lui la tron ar cădea în 694-693 Î.H.(în conformitate cu alții, încoronarea lui a fost in 691 și moartea lui în 665)”
Jewish Encyclopedia Editia1906, Vol.12, pag.147

„Din cronologia anterioară se poate vedea că datele importante nu se pot armoniza ușor cu cronologia aparent contradictorie a Bibliei, care-l menționează pe Tirhaca în

701 atât ca rege cât și în război cu Asirienii. În acest moment nu se poate explica această discrepanță; ultima încercare de a da o explicație a fost cea a lui Prasek(“Mitteilungen der Vorderasiatischen Gesellschaft,” 1903, viii. 148), care susține că pasajul biblic referitor la Tirhaca se referă la o expediție din 691 sau posterior, fiind informația pierdută din text.”*Jewish Encyclopedia*, 1906, Vol. 12, pag.147.

„*Tirhaca... regele lui Cus sau Etiopiei...* cel care s-a opus lui Sanherib în Palestina (2 Regi 19:9, Isaia 37:9). Numele acestui guvernant al Egiptului și a regatului său apare în ieroglife ca și Taharqa... *Lupta dintre armata lui Taharca și Asirieni este considerată ca având loc în 701 Î.H. Petrie explică aceasta dată presupunând că el a acționat la început pentru Faraonul care conducea, vărul său Șabatoka, căci Tirhaca nu a devenit Faraon în mod oficial decât după moartea primului în anul 693 Î.H.*”
The International Standard Bible Encyclopedia, Editia 1915, Vol. 5, pag. 2986.

Deci, conform lui Petrie, în timp ce Șabatoka era Faraonul Egiptului, Tirhaca, regele Etiopiei, era ca vice-rege al lui. Shabatoka a domnit ca Faraon al Egiptului din 702 până în 690 Î.H. Numele acestui Faraon apare de asemenea ca Șabatka, Sabataka, Șebitku sau Șebitgo. Șabatoka era nepotul lui Șabaka care a domnit între anii 716-702 Î.H.

Șabatoka al cărui nume apare ca Șabako era fiul lui Piankhy întemeietorul celei de-a 25-a dinastii a Egiptului. După 20 de ani ca rege al Nubiei, el a cucerit Egiptul spre sfârșitul domniei sale, și a guvernat până în 716 Î.H. De asemenea apare ca Piankh, Py, Piy, Piye o Sibe pentru Asirieni, iar pentru evrei ca So regele Egiptului. (2 Regi 17:4).

„ Sir. William Matthew Flinders Petrie - născut pe 3 iunie 1853 în Charlton, aproape de Greenwich, Londra a murit pe 28 iulie 1942 la Ierusalim. Arheolog și egiptolog

britanic, a avut importante contribuții la tehnicile și metodele de excavare și a inventat o metoda de secvențe care au făcut posibilă reconstrucția istoriei culturilor străvechi. A fost numit Cavaler în 1923.” www.britannica.com 25 martie 2017.

"**Zerakh** sau Usarkon, a fost următorul rege al Egiptului, fiul lui Karamat, cumnata lui Solomon. El a invadat Iuda fără succes în 903 I.H. (2 Cron.14:9) cu o armată de Libieni și Sudanezi (2 Cron.16:8). O statuie a lui Nilo dedicată lui și numele descendenței lui din Karamat și Pasebkanu se află în Muzeul Britanic. După câteva secole, regii etiopieni au intervenit. Shabaka a fost numit vice-rege al Egiptului de către tatăl său Piankhy și este descris de Asirieni ca Sibe, comandantul șef al Muzri, și de evrei ca Sua, sau So regele Egiptului. (2 Regi 17:4).

Tirhaca apare apoi ca Vice-rege, și Ezechia a fost avertizat să nu se încreadă în el(2 Regi 19:9). Acești doi regi sunt cei care au legătura cu istoria iudeilor în timpul vice-regenței lor, înainte de a începe să domnească.” *The International Standard Bible Eyclopedia, Editia 1915*, vol.2 pag. 912.

„Zerah, Etiopianul, a ieșit împotriva lor cu o ostire de un milion de oameni și trei sute de care și a înaintat până la Maresa. Așa a mers înaintea lui, și s-au înșiruit de bătaie în valea Tefata, lângă Maresa. Domnul a lovit pe etiopieni dinaintea lui Asa și dinaintea lui Iuda, și etiopienii au luat-o la fuga.” 2 Cron.14:9-12

Observați că acest Zerah Etiopianul avea un milion de oameni în armata sa. Cu 200 de ani înainte de Sanherib, Etiopia era o împărăție puternică. Nu este de mirare că Sanherib s-a tulburat, când a auzit că Tirhaca regele Etiopiei se apropia.

„Vice-rege - Conducătorul unei țări, provincii care guvernează ca reprezentant al regelui său - suveranului.” *Webster's Seventh New Collegiate Dictionary 1965* Edition, pag. 990

„*Sanherib regele Asiriei...* Când a eșuat cu planurile lui trădătoare împotriva Egiptenilor... a petrecut mult timp în asediul Pelusiei. Și când schelele pe care el le-a ridicat aproape de ziduri erau foarte înalte, și când era gata să facă un salt imediat asupra lor, *a auzit că Tirhakah, regele Etiopienilor, venea și aducea mari forte pentru a ajuta pe Egipteni și era hotărât să treacă prin pustie, și așa să cadă direct asupra Asirienilor, acest rege Sanherib a fost tulburat* de această veste.” – William Whiston, *The New Complete Works Of JOSEPHUS*, 1999 Edition, page 334.

„*Acum , in 701 Î.H., anul campaniei lui Sanherib împotriva lui Iuda, Tirhaka este numit rege în Etiopia(2 Împ. 19:9) și era gata pentru a lupta în Palestina. Asta este ceva destul de consecvent cu cazul anterior lui Shabaka, care acționează ca rege înainte de propria sa domnie si nu mai este nevoie să se recurgă la teoria celor doua campanii. Guvernării etiopieni, chiar dacă au combinat guvernarea lui Napata și Thebes, au fost destul de pregătiți pentru a face vice-regi pe fiii lor pentru a conduce treburile în îndepărtatul nord. Acest vice-regat din 701 demonstrează ca Tirhaka avea cel puțin 21 ani... Numai la moartea lui Sanherib în 693 Tirhaka a devenit unicul rege, aproximativ la vârsta de 29 de ani.*” –Sir John Pentland Mahaffy, *A HISTORY OF EGYPT, From The XIXth To The XXXth Dynasties, Vol. III, By W. M. Flinders Petrie*, 1905 Edition, Library of Princeton University, Page 296.

Deci, Petrie, așa strălucit cum era si-a dat seama ca Tirhaka era vice-rege a lui Șabatoka (Șabatca), dar a ajuns la concluzia eronata că a fost o singura invazie a lui Sanherib în 701 Î.C. Totuși prisma lui Sanherib dezvăluie mândria lui de acea victorie. Dacă armata lui ar fi fost distrusă in 701 Î.H. ar fi păstrat tăcerea, așa cum a făcut-o mai târziu când armata lui a fost distrusă in 695 Î.H.

De altfel, prisma și Scripturile sunt de acord cu cei 30 talanți de aur plătiți de Ezechia, după ce a dat și aurul de pe ușile Templului în 2 Regi 18:14-16. Dacă ar fi fost doar o

invazie, care ar fi fost sensul detaliilor extraordinare, de-a lungul a 57 de versete, care descriu a doua invazie de la 2 Regi 18:17 la 2 Regi 19:37?

"Tirhaka...ultimul rege al Egiptului... Probabil s-a suit la tron în jurul anului 692 I.C., fiind înainte regele Etiopiei, care acum cu Egiptul au format o singură națiune."

Easton's 1897 Bible Dictionary.

GRAFICUL 5

DINASTIILE EGIPTENE PERIOADA 747-30 I.C.

Pentru a obține mai multe informații despre graficul următor , priviți pe youtube „[6000 Years End in the Year 2022](#)” partea 1 din 5

Egyptian Dynasties Late Period 747 – 30 BC

Twentieth Fifth Dynasty 780 – 656 BC

The native princes of Kush (Nubia- modern Sudan) conquered a degenerate Egypt and established themselves as the twenty-fifth dynasty. They restored Egypt to its ancient customs, had old texts recopied, built religious buildings at Thebes and revived the custom of pyramid burials. Taharka supported Palestine's resistance against King Sennacherib of Assyria, but Sennacherib's son, Esarhaddon, defeated Taharka's army. Memphis was captured, along with its royal harem. On Esarhaddon's withdrawal from Egypt, Taharka returned from his refuge in Upper Egypt and massacred the Assyrian garrisons. He held control over Egypt until he was defeated by Esarhaddon's son, Ashurbanipal, after which he fled south to Nubia, where he died and was buried in a large pyramid at Nuri.

- Alara
- Kashta
- Piye 747-716
- Shabako 716-702
- Shabataka 702-690
- Taharka 690-664
- Tantarnani 644-656

• "Although Manetho does not mention the first king, Piye, mainstream Egyptologists consider him the first Pharaoh of the 25th dynasty. Manetho also does not mention the last king, Tantamani, although inscriptions exist to attest to the existence of both Piye and Tantamani." –*Twenty-fifth Dynasty of Egypt, Wikipedia, March 23, 2016*

• "Manetho . . . is believed to have been an Egyptian priest from Sebennytos . . . who lived during the Ptolemaic era in the early 3rd century BC. . . . Manetho is believed to have authored the *Aegyptiaca* . . . or *History of Egypt*, at the request of Ptolemy II Philadelphus." –*Manetho, Wikipedia, February 11, 2016*

• After more than 20 years as king of Nubia, Piye conquered Egypt towards the close of his reign and is the founder of the 25th dynasty. As a result, neither Manetho, the *Jewish Encyclopaedia* (1906 Edition), or the *International Standard Bible Encyclopaedia* (1915 Edition), consider him the first Pharaoh. Thus Taharka (Tirhakah) is quoted as the "third" Pharaoh of the 25th dynasty of Egypt by these sources

www.discoveringegypt.com (February 11, 2016)

GRAFICUL 6

Graficul următor conține destul de mult material și este dificil de citit. Pentru a obține o versiune mai mare a acestui grafic consultați diapozitivul 709 pe youtube „[6000 Years End in the Year 2022](#)” partea 5 din 5

Pentru binele familiei dvs., a se vedea cele 5 părți în totalitate, pentru a înțelege mai bine Mielul -Daniel 8, Țapul - Daniel 8, Cornul cel mic - Daniel 8 și 9, Sigiliul lui Dumnezeu - Apocalipsa 7, Semnul fiarei - Apocalipsa 13, și rolul papalității, al Americii, Marii Britanii, Rusiei, Chinei și Comunității Europene, cele 7 sărbători ale lui Iehova - Levitic 23, anul Sabatic și Jubileele - Levitic 25 - pe care îl vor juca în aceste ultime momente ale istoriei acestui pământ.

TIMELINE: Forward From Adam • Backward From Christ

JUBILEE #	YEARS FROM ADAM # SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	YEARS FROM CHRIST SABBATICAL YEAR ENDS JUBILEE YEAR STARTS	SABBATICALS BETWEEN JUBILEES	DESCRIPTION
0	0	-3978		CREATION
1	49	-3929	/49	Sabbatical Year 48 to 49 • Jubilee Year 49 to 50
51	2499	-1479		Exodus from Egypt (Sabbatical Year) • Jubilee 51 + 2 Sabbaticals
66	3234	-744	2513 / 1465 B.C.	King Hezekiah starts his reign in 715 B.C., since 701 B.C. was his 14th year (2 Kings 18:13) • Jubilee 66 + 29 years The Sabbatical Year started in 703 B.C. and ended in 702 B.C. • Jubilee 66 + 42 years Sennacherib's First Invasion of Judah in 701 B.C. (2 Kings 18:13-19:8; Isaiah 36:1-37:8) • Jubilee 66 + 43 years Sennacherib's Second Invasion of Judah in 695 B.C.—Sabbatical year ends—Jubilee year commences (2 Kings 19:9-37; Isaiah 37:9-38) • Jubilee 67
67	3283	-695	3276 / 702 B.C.	
71	3479	-499		2300-day & 70-week (490 years = 10 Jubilees) prophecies commence (Dan. 8:14; 9:24-27; E.G. White, <i>The Great Controversy</i> , 1911 Edition, page 410) • Jubilee 71 + 6 Sabbaticals
81	3969	-9	3521 / 457 B.C.	
3977 / 1 B.C. 3978 / A.D. 1				YEAR ZERO DOES NOT COUNT

8 Major Biblical Dates — All Took Place On Sabbatical Or "Midst of the Week" Years. All Found In *The Great Controversy*. Move Any 1 Year & All Fall Apart. This Is No Coincidence!

1	3978 / A.D. 1	3977 / 1 B.C.	3978 / A.D. 1	Christ is baptized (Dan. 9:24-27; E.G. White, <i>The Great Controversy</i> , page 327); "Acceptable year of the Lord" (Luke 4:18, 19; Isaiah 61:2); "Year of my redeemed" (Isaiah 63:4) • Jubilee 81 + 5 Sabbaticals
2	4004 / A.D. 27	4004 / A.D. 27	3983 / A.D. 6	Christ is crucified in the "midst of the week" of the Sabbatical Cycle (Dan. 9:24-27; E.G. White, <i>The Great Controversy</i> , 1911 Edition, page 327; E.G. White, <i>The Desire of Ages</i> , 1898 Edition, page 233)
3	4008 / A.D. 31	4008 / A.D. 31	4011 / A.D. 34	The Jews sealed their rejection of the gospel (Dan. 9:24-27; E.G. White, <i>The Great Controversy</i> , 1911 Edition, page 327; E.G. White, <i>The Desire of Ages</i> , 1898 Edition, page 233) • Jubilee 81 + 6 Sabbaticals
4	4046 / A.D. 69	4046 / A.D. 69	4043 / A.D. 66	The "Great Revolt" of the Jews against Rome begins in the spring of A.D. 66, in the "midst of the week" of the Sabbatical Cycle that ended in A.D. 69
5	4515 / A.D. 538	4515 / A.D. 538	4515 / A.D. 538	Vespasian is proclaimed emperor of Rome and his son Titus immediately lays siege of Jerusalem in April A.D. 70, destroying the Temple and slaughtering 1M
6	5775 / A.D. 1798	5775 / A.D. 1798	5775 / A.D. 1798	1260-Year Papal Supremacy Starts (Rev. 13:3-10; Dan. 7:7, 8; 8:9-12; E.G. White, <i>The Great Controversy</i> , 1911 Edition, page 439) • Jubilee 92 + 1 Sabbatical
7	5817 / A.D. 1840	5817 / A.D. 1840	5817 / A.D. 1840	1260-Year Papal Supremacy Ends (Rev. 13:3-10; Dan. 7:7, 8; 8:9-12; E.G. White, <i>The Great Controversy</i> , 1911 Edition, page 439) • Jubilee 92 + 1 Sabbatical
8	5821 / A.D. 1844	5821 / A.D. 1844	5821 / A.D. 1844	Josiah Litch predicted the Fall of the Ottoman Empire, (Rev. 9; E.G. White, <i>The Great Controversy</i> , 1911 Edition, pages 334, 335) • Jubilee 117 + 6 Sabbaticals
9	5996 / A.D. 2019	5996 / A.D. 2019	5996 / A.D. 2019	Judgment of the Dead commences (Dan. 8:14; E.G. White, <i>The Great Controversy</i> , 1911 Edition, page 400)

End of World War 2, August 14, 1945 • Jubilee 120 + 6 Sabbaticals

The Last Crisis Starts • The Twin Towers of the World Trade Center Collapse • Sabbatical Year Ends • Jubilee Year Starts

Last Jubilee before 6000 Years • 21 Years Till The End Of 6000 Years

14 Years Till The End Of 6000 Years

Commencement of Last Sabbatical Cycle in 6000 Years—YOM KIPPUR (Day of Atonement), September 24, 2015

Pope Francis addresses U.S. Congress, for the first time in history, on YOM KIPPUR, September 24, 2015

Sabbatical Year Ends, September 24, 2015

Blood Moon Tetrad Ends on Feast of Tabernacles—September 28, 2015 (Joel 2:30, 31)

What Will Happen Next? • The "Midst of the Week" of the last Sabbatical Cycle in 6000 Years

Year 6000 • Jubilee 122 + 3 Sabbaticals • The Jubilee of Jubilees Commences At The End Of The Sabbatical Year In A.D. 2022

5996 / A.D. 2019

2008

2015

2022

YouTube | Lou Munnilla

Luis F. Munnilla (English)

Luis Fernando Munnilla (Español)

lou@munnilla.net

„Învăță-mă, DOAMNE, calea statutelor tale și o voi ține până la sfârșit. Dă-mi înțelegere și voi ține legea ta; da, o voi păzi cu întreaga mea inimă.”

— *Psalmi 119:33, 34*

„Aceste statute au fost date în mod explicit pentru a păzi cele zece porunci. Ele nu erau niște tipuri umbroase care trebuiau să treacă cu moartea lui Hristos. Ele trebuiau să fie obligatorii pentru bărbații de orice vârstă, atâta timp cât timpul ar dura.”

— *Ellen G. White, The Review and Herald, 6 mai 1875*

„Căutând să arunce dispreț asupra statutelor divine, Satana a pervertit învățăturile Bibliei și aceste rătăcirii au fost în felul acesta încorporate în credința miilor de oameni care mărturisesc a crede în Scriptură. Ultima mare luptă dintre adevăr și rătăcire nu este decât bătălia finală a unei lupte îndelungate cu privire la Legea lui Dumnezeu. În această luptă intrăm acum — o luptă între legile oamenilor și preceptele lui Iehova, între religia Bibliei și religia fabulelor și a tradiției.”

— *Ellen G. White, Tragedia veacurilor, pag. 582*

„Învățătura care s-a răspândit atât de mult, că statutele divine nu mai sunt deloc obligatorii pentru oameni, este asemenea idolatriei în efectele ei asupra moralității oamenilor.”

— *Ellen G. White, Patriarhi și Profet, pag. 143*

„Statutele sfinte pe care Satana le-a urât și pe care a căutat să le distrugă vor fi onorate de întregul univers, sfânt și fără păcat.” –

— *Ellen G. White, Patriarhi și Profeti, pag. 342.*